

UDGIVET AF DE CENTRALISERED E SKANDINAVISKE FORENINGER

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nummer 1/2

Januar-Februar 1924

XXIII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Det nye Aar.

Alverdens Mennesker ser hen til det ny Aar med Spænding: vil det bringe lidt mere Fred, lidt mere Lykke end det, som blev Menneskeheden beskaaret af Aaret 1923, som vel bragte bedre Konjunkturer i mange Lande, men sandeligt ikke var noget Fredens Aar. Og ogsaa vi Naver der med Spænding, nej Haab er gaaet ind i det ny Aar. Vil det ny Aar bringe os videre henimod mere normale Arbejds- og Rejseforhold? Ingen formaar at give bestemt Svar derpaa, men bedrager ikke alle Tegn, kunde det næsten se ud som om Verden er ved at finde sig selv igen. Hjemme i Norden er Arbejdsløsheden ganske vist steget ikke lidt omkring Nytaar, men deri har den forholdsvis strenge Vinter, som hærger saavel den skandinaviske Halvø som de danske Øer, Skyld. Men naar Vinteren viger, vil Arbejdsløsheden gaa rapid tilbage, og formodentlig gaa under de Tal, som sidste Aar havde at opvise af Arbejdsløse.

Og nu vi herude: har vi Haab om at se lidt flere af de unge Svende hjemme fra, end det sidste Aar var Tilfældet? Mon ikke! Thi i *Frankrig* og delvis i *Belgien* er Arbejde nok for Svende, som ikke alene har Lyst men ogsaa Vilje til at slaa sig igennem. Og rigtig raske Svende kan endda tage videre, helt ned til *Spanien*, hvor C. U. K. nu ogsaa har plantet sin Standart.

Men nu de gamle Naverlande: *Svejts* og *Tyskland*? Der er Situationen mere usikker. Dog er der Haab om, at der ogsaa til Sommer vil blive Plads for flere unge Naver i Svejts, end det var Tilfældet i 1923. I alt Fald er Konjunkturerne for opadgaaende i Svejts, saa udelukket er det ikke, at det i 1924 vil lykkes os at faa en Del Unge herved — d. s. v.: først maa Solen staa betydeligt højere paa Himlen end den gør nu. Tyskland er derimod som en lukket Bog. For Øjeblikket hærger dette Land af en Arbejdsløshed, som vel er i Tilbagegang, men alligevel endnu af mægtige Demissioner. Og selv om den formodentlig gaar yderligere tilbage, bliver der i 1924 vist næppe saadanne Forhold, at Landet vil faa Brug for fremmed Arbejdskraft. Skulde det næsten umuligt alligevel ske (Verden er jo fuld af Overraskelser!), da om saa bedre. Og skulde der vis sig Chancer,

vil der blive Tilstrømning nok af skandinaviske Svende, som ikke mere behøver at holde sig tilbage paa Grund af de elendige Valutaforhold; thi nu er den tyske Mark fra at være den mest værdiløse bleven den dyreste Mynt i hele Verden.

— Hvilken vidunderlig Ordning!

Forøvrigt er alt afhængig af, om de toneangivende Stater kommer til Fornuft. Ogsaa i saa Henseende er der, efter at det engelske Arbejderparti har tiltraadt Magten i England, Haab om Bedring. — Men enten det nu gaar til den ene eller anden Side, vil vi Naver love at holde sammen om vor Idé, om vor Sammenslutning, Bedres saavel Arbejds- som Rejseforhold, vil vi af al vor Magt søge at faa saa mange ud som muligt, og ude søge at bidrage til, at de faar det mest mulige ud af deres Ophold i Udlandet. Og viser det sig, at Forholdene ikke bedres, da tager vi det med og prøver efter bedste Evne at faa saa meget ud af Situationen som muligt. En Nav maa altid holde Humoret oppe, selv om det ser nok saa sort ud: derfor er det ogsaa nødvendigt at vi sørger for, kun at have *virkelige* Naver i vore Rækker, Slapsvandse og Mors Drengene har vi ingen Brug for, saa lidt som dem, der nok kender Rettigheder men ikke Pligter. Af al vor Magt bør vi søge at lævde hele vort Foreningsliv; thi Tiden er en anden end for 20 Aar siden. Vi er allerede paa den rigtige Vej, men der er langt igen for vi er naaet saavidt som vi burde som moderne, selvbevidste Arbejdere. Men derom nærmere senere.

Een Ting maa ikke glemmes: *den 3. December fejrer C. U. K. sit 25 Aars Jubilæum*. Vi er altsaa *inde* i et *Jubilæumsaar*, og burde det ikke være yderligere Grund til at lægge al vore bedste Kræfter i? Vist saa! Og skal vi saa give hinanden Haanden paa, at saavidt det staar til os, skal vor gamle, hæderkronede Organisation fejre sit Jubileum i *fuld* Kraft og Blomstring.

H. J. Larsen.

Til Afdelingerne og Medlemmerne i Tyskland!

Som allerede meddelt pr. Cirkulære af K. U., er fra *1. Jan. 1924* indført Guldpenning-Kontingent for C. U. K. i Tyskland, ligesom Understøttelsen

fra den 15. Februar ogsaa udbetales i de saakaldte Guldmærker. Sætserne er følgende:

Ugekongtingent for aktive	15 Pfg.
Ugekongtingent " passive	5 " "
Indskud	60 " "
Medlemsbog	15 " "
Maksimalunderstøttelsen er for 1 Aars Medlemmer	9 Mk.
" " " 2 " " "	12 " "
" " " 3 " " "	15 " "
" " " 4 " " "	18 " "

Den daglige Understøttelse udgør 75 Pfg. Rejseunderstøttelsen nu i Vinterhalvaaret (til 1. April) 1.35 Mk., medens der ved Dødsfald udbetales 75 Mk.

Disse Understøttelser er vel ikke store; men staar i nøjagtig det Forhold til Kongtingentet, som Pintsekonferencen i Hamborg besluttede. Glemmes maa det heller ikke, at omtrent alle vore Medlemmer i Tyskland, er saadanne, som er Medlemmer over 4 Aar, og at de derfor, endskønt Indbetalingerne er smaa (thi det Kongtingent, der er ydet før den 1. Jan. 1924 kommer jo slet ikke i Betragtning) straks har Berettigelse til den største Maksimalunderstøttelse.

Ingen maa altsaa hæve Understøttelse uden, at der minst er klæbet 6 Ugers Bidrag i Guldpennig. — Forøvrigt haaber vi, at Medlemmerne i Tyskland bliver C. U. K.s Fane tro, selv om der ogsaa nu er indført et Kongtingent, som har en lidt større Værdi end det, som er klæbet de sidste Aar.

Hvad Regnskabet for det tidligere Kongtingent angaar, bedes dette opgjort paa den sædvanlige Regnskabsblanket, som indsendes sammen med de tiloversblevne Mærker af de to sidste Kongtingenttyper. Derimod er det unødvendigt at indsende de Milliardbeløb, som enkelte Afdelinger ligger med, da Porto'en jo ikke engang kan betales derfor. C. U. K. har afskrevet samtlige siden Krigens Udbrud indsendte Beløb fra de tyske Afdelinger som Tab, undtagen to Hypotheker paa 16 000 Mk. i vort Foreningshjem i Hamborg. — Nu fra den 1. Jan. 1924 er en ny Åra begyndt for vore Afdelinger i Tyskland, og udtaler vi Ønsket om, at disse nu endelig vil faa fornuftige Forhold at arbejde under — dem selv og hele C. U. K. til Gavn!

Zürich, i Januar 1924.

Med skand. Hilsen!

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Juleviserne 1923.

Til Julen 1923 var der 7 C. U. K.-Afdelinger, der udsendte Juleavis, altsaa et lidt større Antal end de sidste Aar. Her en kort Gennemgang af disse Juleviser:

Aarhusafdelingen er som sædvanlig paa Højden; thi ogsaa denne Gang var dens Juleavis bogtrykt; udvendigt et hyggeligt Aaparti fra Aarhus i Farvetryk; indeni en Mængde for det meste gode Illustrationer strøet om i Teksten. Denne er som sædvanlig præget af det Humor og Kammeratskab,

der særpræger Aarhusshulens Foreningsliv. De bedste Bidrag er efter min Mening Indledningsdigtet, der er ganske ypperligt, samt "En Julenat i Luftgynge". Aarhusnaverne har igen Grund til at være stolt af deres Juleavis. — Mens vi er i Hovedlandet, er det bedst, vi tager *Koldingavisen* med. Den kan vel ikke maale sig med den fra Aarhus, men den er alligevel helt igennem sober og viser, at der er Liv og glade Dage i den Koldinghule. Omslaget er ogsaa vellykket. Koldingafdelingen fortjener Tak, at den opretholder en god, gammel Tradition. — Vore to Afdelinger paa de danske "Sydhavsoer" har som sædvanlig udgivet hver deres Juleavis, og selv disse er hektograferede og Tekst og Billeder derfor ofte maa kæmpe med visse tekniske Vanskeligheder, viser disse to Hefter, at vi saavel i *Nakskov* som *Maribo* har et Par rigtige C. U. K.-Afdelinger. Begge Hefter har gode Ideer, og Jarvigs Digt i *Mariboavisen* forstaar at anslaa de rigtige Streng, Norden for det lille Danmark stammer kun een Juleavis, nemlig fra *Bergen*, hvad er betegnende; thi i denne for sit stadige Regnvejr berømte By har Naverne "selvfølgelig" mere Tid end andre Steder at lave Juleavis. Denne er da ogsaa bleven ret god, med Navermærket plantet baade ude paa Omslaget som paa første Inderside, og at de Bergensnaver er rigtige Naver fremgaar ydermere af Teksten, som er ret livlig, hvilket forøvrigt intet Under er, da de Bergensnaver har egen Hule, jeg mener en Hule, som de selv raader over.

Af Juleviser fra de Egne, hvor de rejsende farter omkring, foreligger to, nemlig fra *Pariser*-afdelingen, samt fra den nystiftede *Vendôme*-afdeling, Selv før Krigen, da en lille Snes Afdelinger hver Jul udsendte deres Juleavis, var det sjældent, at en saa helt igennem god Juleavis, som den Pariserafdelingen udsendte til denne Jul, saa Dagens Lys. Formatet er stort, maaske lidt for stort, Tekst og Billeder gennemgaaende fuldt ud paa Højden. Det bedste er vel Forsiden, visende den paa Monmartres Højder liggende Sacré-Cœur-Kirke, med de op til denne skraanende Gader, hvor Gadelygter og Lysskinnet fra Vinduerne stemmingsfuldt lyser op, medens en stjernebesaaet Himmel hvælver sig derover. Det vil føre for vidt at gaa i Detailler i Pariseravisen; thi den er som sagt ikke lille. Hvad man særling bider Mærke i er "Naver-Jul" som er god baade i Tekst og Billeder; nogle let karrikerede Billeder af Bestyrelsen er glimrende, og det samme gælder "Skørsilden". Litoen har haft en god Idé med at vise, hvornaar det rigtige Tidspunkt er at synge vore Sange, og med en lidt tung, men ypperlig Opsats "Tidsgudens Dom" slutter Avisen. Vi har alle Grund til at være Pariserafdelingen taknemlig for, at den har ofret saa meget af Arbejde og Penge for at opretholde en gammel Tradition paa værdig Maade. Især fortjener de to Naver: *Harald Jørgensen* og *Richard Rasmussen*

Tak fordi de paatog sig det store Arbejde med det meste af det Arbejde, Juleavisen gav, ikke mindst den omstændelige Kolorering af Omslaget. Bravo, Paris! — En af vore yngste Afdelinger, nemlig den i Vendôme (Bellezeveris), føler sig allerede som en rigtig Naverforening og har straks taget Tyren ved Hornene og udgivet en Juleavis, For at sige det straks: Forsøget er lykkedes over al Forventning. Ganske vist handler baade Tekst og Billeder lidt vel rigeligt om Sprut og Piger, især om det førstnævnte, men Bellezeveries er ogsaa et Hul med megen lidt Adspredelse, saa det er sluttelig til at forstaa, at Naverne søger Trøsten og Adspredelsen, hvor den er at finde. Tekst, Skrift og Billeder er fuldtud en gammel Afdeling værdig. Lad mig blot paapege Billederne til en Stiftelsesfest, en Boksekamp og til en Navermur, i alt Fald fik vi os i Zürich en god Skratt over denne Juleavis fra den daværende Benjamin blandt vore Afdelinger.

Som sagt: der var denne Gang flere Juleviser end ellers. Gid de maa blive fulgt af endnu flere til Julen 1924. Zurichernaverne har i hvert Fald svoret, at saafremt der da ikke sker saa slemme Ting som, at Himlen revner og Jorden slaar Buler, vil der ogsaa fra Zürich blive udsendt en Juleavis, og det skulde andre Afdelinger ogsaa sætte sig i Sind! *Red.*

Københavnerafdelingens Festskrift.

I Anledning af Københavnerafdelingens 25aarige Jubilæum, har den udsendt et Festskrift. Dette er vistnok tilsendt alle Afdelinger, saa de fleste interesserede Medlemmer har vel allerede fordybet sig i det, saa det ikke er nødvendigt at give en detailleret Anmeldelse. Festskriftet giver saavel i Tekst som i en Mængde Billeder dels Meddelelser om Klubbens Liv, siden den for 25 Aar stiftedes, dels saadanne om Naverlivet i Udlandet. Indenfor den fastsatte Plads er Opgaven løst ret godt: hvad der mangler, er efter vor Formening en nærmere Paapegning af den Betydning Klubbens Indmeldelse i C. U. K. har haft for Klubbens Fremgang. Thi Fakta er, at Klubben ikke var noget (udover Træffepunkt engang imellem for en Snes gamle Naver) og ikke havde nogen Betydning, før den kom ind under C.-U.-K.-Men bortset fra denne Anke fortjener Afdelingen Tak for, at den har paataget sig det pekuniære Offer, som Udgivelsen af et saadant Festskrift er, ligesom dettes Udarbejdere bør have Tak for det deri nedlagte Arbejde.

Naar vi ude fra betragter Københavnerafdelingen og dens Arbejde, maa det vel siges, at den ikke har indfriet det, vi havde ventet af en Afdeling, der findes i den By, hvorfra der som ingen anden er udgaaet Naver, og som huser et meget, meget større Antal Berejste en nogen anden skan-

dinavisk By. Hverken hvad Medlemstal eller virkeligt Arbejde angaar har den vel opfyldt de stillede Forventninger. Skylden er dog ikke de virkelige og interesserede C. U. K. — Medlemmer, vi har i København; thi der er bleven slidt og slæbt nok af disse for at opnaa det bedst mulige Resultat, men Skylden ligger i den kroniske københavnske Overfladighed samt Ligegyldighed i Penge-sager, som har gjort, at det var svært at holde sammen paa Grosset af Medlemmerne, og det enten det var gode eller daarlige Tider. Dog synes det som om der i København efterhaanden er ved at danne sig en større Kreds, som holder tæt sammen om C. U. K., og maaske naar København alligevel at blive det, som den burde, nemlig en Afdeling paa mindst 500 virkelige Medlemmer, og en Afdeling, der yder et praktisk Arbejde for Rejselivet og hele Naversagen. Thi det er det, det kommer an paa -- i alt Fald betragtet med C. U. K. — Øjne.

Vi føler Trang til at bringe alle de Naver, som har virket for C. U. K. i København en Tak for al Møje og Besvær. Man behøver blot at nævne Navne som Gottschalek, Chr. Jensen, M. J. Møller, Thomsen, Lund Pedersen, Jørgen K. Petersen og mange andre, for at vide, at vi i København har en trofast C. U. K.-Garde. Gid, at deres Bestræbelser for at skabe en stor, og god Afdeling i København, maa bære rigelig Frugt i de næste 25 Aar.

Red.

Arbejdsforholdene ude.

Spanien. Da Undertegnede i den sidste Tid har modtaget en rasende Mængde Forespørgsler om Arbejds- og Levevilkaarene henede, og da de to sidste Maaneder desværre har bragt en Forværring af Forholdene, bliver jeg nødt til med disse Linier at give nogle Oplysninger om de nuværende Vilkaar.

Da det for Størstepartens Vedkommende af de Forespørgsler, jeg modtager, er fra Svende indenfor Elektricitets- og Maskinbranchen, maa det paa det aller kraftigste fraraades Arbejdere i disse Brancher at rejse hertil, idet den ene Fabrik efter den anden standser paa Grund af Materiale mangler. Til Eksempel kom der to danske Mekanikere hertil for en Maaned siden, og fik efter 14 Dages Forløb Arbejde, takket været en dansk Inspektør paa en Fabrik. Denne Fabrik har imidlertid fyret 120 Mand i Lobet af 14 Dage, og i December standsedes den helt, hvorved yderligere 400 Mand kommer paa Gaden. — Hvad jeg kan oplyse om Bygningsfagene, er at der ogsaa dér for Øjeblikket hersker Sløjhedperiode, men der menes, at der vil komme Gang i det igen hen i Februar-Marts Maaned. De Svende, som blev opildnet af Artiklen i "Svendens" Oktober-Nummer, bedes derfor foreløbigt have lidt Taalmodighed, og, dersom de virkelig agter sig hened, i Mellemtiden studere noget

Spansk, uden hvilket det næsten er umuligt at faa Arbejde og klare den her. Spanien er jo saa isoleret fra de fleste Lande, og Naven ikke kendt her endnu.

Med skand. Hilsen! *Poul Hansen, Barcelona.*

“Hulens Pris“

Sunget ved Aarhusafdelingens 10aarige Stiftelsesfest.

Mel.: Fra Arilds Tid.

En Skaal vi alle vil udbringe,
For Navens Hule her i Nord,
Vor Sang for Dig skal herlig klinge,
:: Du er vort andet Hjem paa Jord, ::
:: Ved Minderne :: vi her os kvæde,
:: Og her er Sang :: og idel Glæde,
Her glemmes hver en Sorg og Plage,
Her føler vi os alle fri.

Vor anden Skaal saa højt skal lyde,
For Sammenhold ved Naverbord,
Enhver han skal sit bedste yde
:: Saavel i Gerning som i Ord. ::
:: Naar altid der :: paa vi vil tænke,
:: Det blive skal :: den stærkest' Lænke,
Naar vi det holde højt i Ære,
Saa gaar for Naven det ej galt.

Vor tredie Skaal den vil vi tømme
For Kammeratskab just min Ven,
Det fostrer Følelser saa ømme,
:: Og ædelmodig bli'r hver Svend, ::
:: Ja, hver en Nav :: skal være Venner
:: Derpaa man al :: tid Naven kender.
Det skal slaa Rod i hver en Svend fra Nord.
Det bedste der i Hjertet bor. *Ba-Bu.*

Foreningsmeddelelser.

Aalborg. Den 17. November afholdt Aalborgnaverne med Damer en gemytlig Fællesspisning i Hulen, hvor vor Vært med Frue havde sørget for et veldækket Bord med Flæskesteg og mange andre gode Sager; dertil det nødige Øl og smaa verdensberømte Aalborgere. Der blev sunget og holdt Taler, som det sig hør og bør ved et Naver-gilde, og efter vel overstaaet Fotografering gik Dansen med Liv og Lyst til Kl. 2, da Politiet mente, at det var paa Tide for Naverne at gaa hjem og i Seng. Alt i alt en vellykket Aften.

Paa Generalforsamlingen genvalgtes som Kasserer Peter Jensen, som Sekretær valgtes Louis Svendsen, som Næstformand Gustav Fredriksen. Med kraftig Naverhilsen! *J. B. Andresen, Formand.*

Barcelona. Paa konstituerende Møde den 6. Januar dannede vi her en Skandinavisk Forening under C. U. K. Som Formand valgtes undertegnede Maler, Fredericia; som Kasserer Carl Petersen, Kjøbenhavn, og som Sekretær Maskinarbejder Jørgensen, Esbjerg.

Endskøndt vi endnu ikke er saa mange, haaber vi at faa en god, stabil Afdeling, og selv om Arbejdsforholdene for Øjeblikket ikke er saadan, som de burde være (se omstaaende Artikel), kommer der ogsaa engang bedre Tider, og venter vi da at se rigtig mange Naver i det sollyse Spanien.

Med skand. Hilsen! *Poul Hansen.*

Dresden. 1. Juledag afholdt vi her vor Naver-Julefest. Naverne var mødt fuldtalligt med Familie, samt flere Gæster, bl. a. Herr Vicekonsul Christiansen. Hulen var smukt pyntet af Olsen jun. og Matthiessen, og efter Formandens Velkomst, viste Olsen jun. sig med et stort Fad Risengrød, som blev serveret af vort kvindelige norske Medlem i Nationaldragt. Efter Grøden vankede der Flæskesteg, Rødkaal og Kartofler, ligeledes serveret af Julenissen og den lille norske Pige.

Da Spisningen var til Ende og alle var mætte, deraf mange for første Gang i det Herrens Aar 1923. Juletræet tændtes og skabte, sammen med de smagfulde Borddekorationer, den rigtige hjemlige Julestemning. Nu meddelte Julenissen, at Julemanden (Matthiessen) stod udenfor og begærede at ville ind, hvad han da ogsaa nok saa gerne fik Lov til. Efter at have skuttet sig i den hyggelige Hule, fortalte Julemanden, hvor sørgeligt det havde set ud for Dresdenernaverne 8 Dage før Jul: ikke én Guldpennig i Kassen. Men takket været de ædle Givere fra nær og fjern, var der alligevel bleven Julefest i Dresdenerhulen. Fra Venner i Dresden var skænket: Kgl. Dansk Konsul Reimer 50 G.-Mk., Vicekonsul Christiansen 10 Kr., Konsulatssekretær Mørch 10 Kr., R. Waurisch 6 Kr., den svenske Konsul 10 G.-Mk., den norske Konsul 10 n. Kr., A. Neirath og Frue 3 G.-Mk., Kaj Herforth 20 Kr., Carl Hansen 20 G.-Mk. Derpaa fortalte Julemanden, at han havde været en Tur i Zürich og dér modtaget 20 Fr. (nemlig 10 Fr, som Gave fra Foreningen for berejste, Kbhvn. og 10 Fr. fra C. U. K.: Hjørring en Levnedsmiddelpakke), derfra var han gaaet videre til Paris og faaet en fin Juleavis, og saa havde han taget et stort Spring til Trondhjemsafdelingen, som havde overgivet ham 105 Kr., derfra til Kbhvn., hvor den gamle Dresdenerkasserer, Em, Bjerregaard, havde givet ham 15 Kr., saa et lille Spring over Vandet til Aarhus, hvor han af Afdelingen dér havde faaet 90 Kr., og paa Vejen til Dresden havde han endelig i Kolding faaet en Juleavis.

Efter et Julemanden havde uddelt forskellige Sager, bad han de Tilstedeværende om til Slut at synge en Julesang, og sagde saa Godnat, med Ønske om et Gensyn næste Aar, og da under bedre Forhold for de enkelte Naver. — Først over 12 sluttede den hjemlige Aften, og takker vi alle, som bidrog til, at vi dog fik en nordisk Jul i Dresden. Ligeledes takkes de Afdelinger, hvorfra vi senere har faaet Juleaviser, saavel som de gamle Dresdenernaver, der den Aften sendte os Hilsener.

Paa Generalforsamlingen den 12. Jan. genvalgtes til Formand Undertegnede; Kasserer C. Matthiessen, og Sekreter Therese Hoffmann.

Med kraftig Naverhilsen!

Peter Petersen, Formand.

Düsseldorf. Her er Forholdene meget daarlige, idet alle Naver, som paa nogen Maade kunde rejse, er forsvundet her fra, saa vi er nu kun 11 Medlemmer mod 28 ved Aarsskiftet for et Aar siden. Dog vil vi efter bedste Evne holde sammen, og baade Humøret og Afdelingen oppe; thi der kommer dog engang igen bedre Tider, hvor Naverne vimler ind i Düsseldorferhulen og slaar Knoen i vort fine Naverbord.

Nogen særlig Julefest har vi ikke haft, da Forholdene ikke var til det, men vi har, takket været den bekendte Naverhjælpssomhed, hjulpet vore mest nødstedte Medlemmer.

Fra Vendømeafdelingen modtog vi f. Fr. 50, fra Afdelingen i Gent b. Fr. 50, fra Ch. Larsen, Burg, Svejts Fr. 15, fra Foreningen for Berejste, Kbhvn. Kr. 10, samt fra Aarhusafdelingen Kr. 60. Endvidere har Undertegnede fra Riisfeldt, St. Gallen, modtaget Fr. 5. Alle bedes modtage vor hjerteligste Tak.

Med skand. Hilsen! *Lorenz Möller*, Kasserer.

Gent. Naar vi gaar ind i det ny Aar og Solen vender tilbage, bringer den med sig en Udlængsel efter at se noget nyt, at komme ud i det fremmede. Nu, da det gode, gamle Naverland, Tyskland, er som en lukket Bog, sættes Kursen mod Belgien og Frankrig. Desværre rejser mange Svende straks til Paris, endskønt der her i Belgien og rundt i Frankrig er meget at se, som kan interessere en farende og videbegærlig Svend.

Foruden Afdelingen her i Gent, haaber vi i Løbet af Sommeren at faa ny Afdelinger i Bryssel og Liège, i hvilke Byer, vi har Pionerer ude. — Den smukke By Bryssel vil sikkert, som Belgiens Hovedstad, med sine monumentale Bygninger, sine brede Boulevarder, sine Parker og sit Folkeliv, tiltale Svendene. Sydøstbelgien med Byerne Liège, Charleroi, Namur og Louvain, er et udpræget Fabriks- og Minedistrikt. Her er Ardennerbjergene, og Floden Meuse snor sig gennem Landskaber og Skove, og desuden ligger ved Halm Europas største Drypstenshule saa der er nok at se for en Nav. Saa har vi Antwerpen med sin Verdenshavn og vældige Trafik, og endelig Gent med sine smukke Bygninger. Ikke langt fra Gent ligger det kendte Badested, Ostende, samt Fronten fra Verdenskrigen, med de sønderskudte Byer Dixmude og Ypern.

For at faa Lejlighed til at gøre Bekendtskab med alt dette, er det nødvendigt, at her er godt med Arbejde, og det vil der sikkert heller ikke komme til at mangle paa nu til Foraaret, da der endnu er meget at oprette fra Krigens Tid. Det har imidlertid vist sig, at de Svende, der ikke

kan tale Fransk, lettere faar Arbejde i den flamske Del af Belgien. Hertil hører foruden Gent: Antwerpen og Brygge. Og man tilegner sig hurtigt det flamske Sprog, der er en Slags Plattysk, isprængt en Masse skandinaviske Ord. Og samtidigt kan man ogsaa lære Begyndelsesgrundene i Fransk, og derefter lettere faa Arbejde i det fransktalende Belgien eller i Frankrig.

Her i Gent har vi i den sidste Tid staaet i Forandringens Tegn: mange er rejst og faa kommet. Dog har enkelte kun flyttet deres Domicil til andre belgiske Byer, saa vi haaber efterhaanden at faa det stærkt tiltrængte Virkefelt.

Forøvrigt holder vi godt sammen i Afdelingen her. Vi havde et vellykket Mortensgilde, og en endnu bedre Julefest, som omtrent var dansk: Risengrød med den obligatoriske Mandel, Flæsksteg og Rødkaal, samt dansk Snaps. Den udmærkede Mad og „Dyppelse“ satte Humøret op, og Stemningen blev yderligere animeret og helt hjemlig ved Synet af de smukt pyntede Lokaler og af Juletræet med Navermærket i Toppen, og først sent (elker rettere tidligt) sluttede vor Julefest. — Nytaarsaften skulde vi have Æbleskiver og Punch, men i sidste Øjeblik maatte vor kvindelige Nav røre Dejgen om til Pandekagedejg, da det viste sig umuligt at opdrive en Æbleskivepande i hele Byen. Efter at Klokkeren forlængst havde slaaet tolv og Opbruddets Time inde, viste det sig, at et Islag havde lagt sig paa Gaden, saa Naverne ikke kunde staa fast, men satte sig ned. De modigste trak Stovlerne af og gik hjem paa Strompesokker. De andre maatte blive i Hulen til Morgenens oprandt.

Forøvrigt takker vi for alle tilsendte Juleaviser, Julekort, samt Jubilæumsskriftet fra København. Desværre tillod Omstændighederne os ikke at udgive nogen Juleavis. Stof havde vi ellers ingen Mangel paa.

Paa Generalforsamlingen den 5—1 valgtes som Formand E. Schøller; Kasserer Kai Christensen; Sekretær Undertegnede. — De forrige Bestyrelsesmedlemmer afgik desværre paa Grund af Bortrejse.

Med kraftig Naverhilsen! *Gunnar Aakjær*.

Hamborg. Den 10. Nov. fejrede Afdelingen sin 21 aarige Stiftelsesfest i Foreningshjemmet. Ved Gaver fra nogle Medlemmer blev der arrangeret et pænt Kaffe bord, hvorved der holdtes en Tale af Formanden, der mindedes den lille Flok, som for saa mange Aar siden stiftede Foreningen, og bad Medlemmerne saavel nu som i Fremtiden om at holde sammen, til Gavn og Glæde for dem selv og for hele C. U. K.

Den 25. Dec., første Juledags Eftermiddag Kl. 3, havde Foreningen indbudt Medlemmernes Born til at fejre en rigtig Borne-Julefest, med Chokolade, Kager, Godter etc. Desuden modtog hvert Barn som Julegave en Pakke Uldtøj, bestaaende

af Hue, Sjal og Strømper. — Overførnøjelsesraad Scheibel morede Børnene med Leg og Dans til henad Titiden, da Festen sluttede. Som Gæster var Generalkonsul Yde med Frue til Stede. Takket været Generalkonsulen og vore Afdelinger, var vi i Stand til at give Festen et saa storartet Forløb, og de ca. 120 Børn, som deltog deri, vil længe mindes Julefesten 1923 i Skandinavisk Forening.

Nytaarsaften, den sidste Aften i det slemmeste Aar, vi har gennemgaaet i Tyskland, samledes Medlemmerne til en Fællesspisning (for første Gang efter mange Aars Forløb), bestaaende af Risengrød, Grønlangkaal og Flæsk, samt Smørrebrød med norske Sardiner (skænket af Stavangerafdelingen). Ved Bordet tog K. U. S. Formand, Peder Sørensen, Ordet og mindedes de vanskelige Aar, vi har gennemgaaet i Tyskland og som har hærget mangt et dansk og skandinavisk Hjem. Men ej vil vi heller glemme, at vort Hjemland og Landsmænd har gjort, hvad de kunde for at hjælpe os under al Nøden og Elendigheden. Særlig skal Herr Generalkonsul Yde have Tak for det store Arbejde, han har udført til Fordel for den danske Koloni i hele Konsulatsdistriktet. Vi maa være enige om, at ingen anden saa let havde gennemført dette. Med en Appel om at holde trofast sammen, sluttede Sørensen af med et Leve for saavel Generalkonsulen som for C. U. K., hvori alle Tilstedeværende begejstret istemte.

Desforuden blev der selvfølgelig holdt andre Taler, og under hele Festen herskede den bedste og kammeratligste Stemning, saa vi for en Stund glemte den Tid, der laa bag os. Og da Nystaars-timen slog ønskede vi hinanden af Hjertet, at det ny Aar maatte bringe os bedre Dage end det, der svandt; at Aaret 1924 maatte blive et Glædesaar. Det samme ønske vi for alle Medlemmer af C. U. K.

En hjertelig Tak til nedenstaaende Personer og Afdelinger, som bidrog til, at vi kunde fejre Julen og Nytaar:

Generalkonsul Yde Kr. 500, Forsorgelsesinspektør Simonsen, Horsens Kr. 5, Züricherafdelingen Schw. Fr. 50, Paris Schw. Fr. 50, Aarhus K. 420, Foreningen for Berejste, Kbhvn. Schw. Fr. 52, Stavanger: en stor Pakke Sardiner, Stockholm en Pakke Bøger.

Med skand. Hilsen! C. Hansen, Sekretær.

Harborg. Allerede et Par Maaneder før Jul, stillede Naverne her i Harborg det Spørgsmaal: faar vi ogsaa i Aar en Julefest; thi ingen Fest i Aaret formaar at samle Naverne saa talrigt som Julefesten i Hulen. Er det dog den Fest, som bringer de fleste til at tænke paa Barndomshjemmet og til at vende Blikket mod det gamle Danmark.

Takket været den smukke Hjælp, som vi fik fra Danmark (Aarhus 60 Kr., Foreningen for Berejste, Kjøbenhavn 20 Kr.), og særlig fra vore gamle Venner,

Naverne i Maribo, som hjalp os baade med Penge og Levnedsmidler, var det ogsaa denne Gang muligt at holde en smuk Jul.

Juleaften besøgte vi først en gammel Nav, N. O. fra Kjøbenhavn, der er paa Fattiggaarden i Harborg. Han fik en Julegave, bestaaende af Skjorte, Strømper og Levnedsmidler. Da han ikke kan gaa, var det ikke muligt at faa ham med til Julefesten, men han var alligevel glad over, at Naverne ikke havde glemte ham.

Søndagen mellem Jul og Nytaar samledes alle Naverne med Familie i Hulen til Julefest. Først gik Dansen om Juletræet, indtil Julenissen arriverede og uddelte Gaverne til Børnene, dog først efter at disse havde sagt deres obligatoriske Julevers. Og derefter fik de Voksne sig en Svingom, engang imellem afbrudt af en Sang af vort "gemischten" Kor. Det var i det hele taget en rigtig Naverfest, og gik vi alle fra hinanden med Ønsket om ogsaa næste Aar at kunne fejre en saa vellykket Fest. Der blev selvfølgelig holdt forskellige Taler, baade for C. U. K. og for Aarhus — og Mari-bonaverne, og siger vi hjertelig Tak for al Godhed til Julen. Med kraftig Naverhilsen!

H. Hansen, Kasserer.

Kiel. Fredag, den 3. Januar 1924, afholdt Kieler-Afdelingen en vellykket Børne-Julefest i Rest. „Reichsadler“. — Da vi fra Herr Generalkonsul Yde, Herr Dr. Holsøe og Foreningen for ber. Haandv., Kbhvn. (Aarhusafdelingen havde ligeledes sendt et større Pengebeløb til Fordeling mellem trangende Landsmand) havde modtaget større Pengebeløb, var vi sat i Stand til at byde vore Naverbørn, ca. 45, et veldækket Bord og et smuktpyntet Juletræ, og som sædvanlig havde Komiteens Damer været flittige og sørget for Chokolade og Kager. Børnenes straalende Ansigter gav da ogsaa Vidne om deres Glæde over Traktementet. — Dernæst førte Formanden Børnene i Polonaise til Juletræet og alle sang den gamle, men dog evigunge: „Glade Jul, dejlige Jul“. — Da! Det bankede paa Døren og ind traadte Julemanden. Hans Spørgsmaal, om alle Børnene havde været artige osv. blev vel besvaret til hans Tilfredsstillelse; thi han delte uden Undtagelse sine Julegaver ud i Form af store Poser med alle Slags gode Ting i. Efter at Børnene havde opsagt deres Juledigte, forsvandt Jens Mortensen (Av! jeg mente Julemanden) igen, efter at have formanet Børnene, ogsaa i Fremtiden at være artige og flittige.

Dermed var Festen for Børnenes Vedkommende til Ende og de Voksne kom til deres Ret. I en lille Tale henviste Formanden paa C. U. K.'s Formaal og bad Naverne ret ofte at besøge vore Forsamlinger. Til Slut udbragte han et Leve vor alle dem, som havde ydet deres Bidrag til vor Julefest og hele Forsamlingen sang Fødelandsangen. Da Stemningen, ifølge de modtagne, indholdsrige Pakker fra „Politiken“'s Indsamling, var udmærket,

forsmaaede Naverne heller ikke en Svingom, og da Tiden løb saa hurtig, maatte Pavserne tages til Hjælp. Humoristiske Foredrag (Dieckmann), Duetter, Naversange, gamle og ny, kom for Dagens Lys. Da Kl. var 2 gik Naverne hjem med Haabet, om at det ny Aar vilde bringe bedre Tider end det gamle. I hvert Fald havde Naverne for et Par Timer glemt Øjeblikkets Nød og Trang.

Den halvaarlige Generalforsamling afholdtes derefter den 12. Januar Formanden havde straks en glædelig Meddelelse at give, nemlig, at Gryn og

København. Den 12. Januar fejrede Afdelingen sin 25 aarige Stiftelsesfest. Man samledes Kl. 8 i Restaurationen i Hulen, og var der mødt ca. 100 Medlemmer med Damer. De indbudte Gæster, samt Pressens Repræsentanter var ligeledes til Stede og i sluttet Trop marcherede man op til de festligt dækkede Borde i den store Sal i Arbejderforeningen. Af indbudte maa særlig bemærkes A. C. Meyer, Folketingsmand F. K. Madsen, Ravn Jonsen og Forfatteren Hjort Claussen, alle repræsenterende Pressen. Af gamle Naver bemær-

Från Stockholmsavdelings 10 årsfest.

Rismøllen „Ota“ i Nakskov havde sendt 10 Sække Havregryn til Fordeling blandt trængende Danske i Kiel. — Dernæst Bestyrelsesvalg: som Næstformand genvalgte E. Jensen: som Sekretær Under tegnede. Efter at forskellige andre Sager derunder Fasisættelse af Lokalkontingent, var behandlet, var Dagsordenen til Ende og man gik over til den gemytlige Del.

Med kraftig Naverhilsen! *Hermann Vetter.*

Kristiania. Paa Generalforsamlingen den 4. Jan. valgtes som Formand Typograf Birger Hoiberg og som Sekretær undertegnede Polsemaker. Nytaarsaften afholdt vi stor Fest, og da vor tidligere Kasserer, V. Madsen, samtidigt fejrede sin 50 Aars Fødselsdag, blev der overrakt ham et fint Sølvbæger fra Naverne i Hulen, som Tak for C. U. K. Festen var iøvrigt helt igennem vellykket, og begyndte saaledes det ny Aar paa bedste Maade. Med skand. Hilsen! *Chr. Larsen.*

kedes først og fremmest af Klubbens Stiftere: Bogbindermester Vald. Jensen, K. M. Madsen, A. M. Madsen, Volter Glud, Aage Aagesen, samt som Repræsentanter for venligsindede Foreninger: Henry Larsen, E. Jensen, B. Dencke, samt var ogsaa Zacha Friis, Fru Louis Larsen og Fru Kronenberg indbudt.

Der var i Dagens Anledning komponeret en Festmarch (Navernes Festmarch) af Musikdirektør Vald. Nielsen, hvis Orkester spillede den, da vi marcherede ind i Salen, hvor Opmærksomheden straks fangedes af de smukke Dekorationer, udført af V. Lemm: langs Væggene hang de forskellige Haandværkerfaner, og paa den ene Langvæg vort Banner, samt en dansk, en svensk og en Norsk Skjolddekoration: desuden var Salen rigt pyntet med Guirlander, samt skandinaviske Flag paa Bordene.

Forst bød Formanden i en lille Tale alle, særlig Gæsterne, velkommen, hvorefter man tog fat paa

Maden; Kalvesteg espaniolo, Dessert, Is, Vin og Kaffe. Ved Bordet holdt Formanden Festtalen, hvori han først skildrede hvordan den unge Svend rejser hjemmefra, kommer ud i det fremmede, hvor han optages som Nav, og senere hans Hjemkomst til Hjemlandet, hvor han maa pleje de Minder, han har derude fra. Dernæst gennemgik han Foreningens Historie fra den blev til og til nu, hvorunder særlig de bemærkelsesværdige Begivenheder berørtes. Til sidst rettede han en Tak til Pressen, til Klubbens Stiftere, samt til alle Medlemmer, som gennem de 25 Aar havde hjulpet til at opretholde Klubben.

Derefter holdt Folketingsmand A. C. Meyer et Foredrag, om hvordan den farende Svend i gamle Dage var Budbringer, i baade faglig og politisk Henseende. Den berejste Haandværker har egentligt lagt Sporen til den revolutionære Bevægelse, som senere blev til den Frihedskamp, som Arbejderne har ført. At det danske Haandværk staa saa godt anskrevet i Udlandet, har ligeledes den rejsende Haandværker gjort sit til. — A. C. Meyers Foredrag hilstes med livligt Bifald, hvorefter Aa. Aagesen havde Ordet, idet han talte om de gamle Stiftere og mindedes de Dage, da de gamle 19 Naver i Baltzers Kælder stiftede vor Klub. Der oplæstes en meget smuk Prolog af Zacha Friis, en Prolog, som høstede stort Bifald, og alle Svendene med Damer rejste sig op som Tak og sang „Fra Arilds Tid“. A. C. Meyer fremsagde nogle smukke Vandredigte, og bl. de mange Talere noterer vi Henry Larsen, som paa Foreningen f. ber. Haandværkeres Vegne overrakte Klubben en Mindeplade til Fanen samt en meget smuk Blomsterdekoration: Dencke, som talte for Kameratskabet og mindedes vor smukke Udflugt til Helsingør i Sommer, idet han til sidst overrakte Klubben en Adresse samt en Sølvplade til Banneret fra Foreningen for Berejste i Helsingør. Fra Foreningen for berejste danske Tømere overrakte E. Jensen en Dirigentklokke i Sølv. For Damerne talte Fabrikant Danielsen paa sin vittige Maade,

Under Festen blev der afsunget tre Sange og under sidste Vers i sidste Sang, kom 13 Mand bærende ind med Klubens ny Naverbord, skænket af 13 Medlemmer, hvilke rigelig har Plads om Bordet. Bordet er meget smukt udført i Eg. med Inskription langs Kanten, Det smukke Stykke Arbejde er udført af Nic. Jensen, Johs. Hansen og V. Lemm, Johs. Hansen overrakte Klubben Bordet med en lille Tale, hvorefter Formanden paa Klubbens Vegne modtog Bordet og holdt en Tale for Kameratskabet, som besegledes med tre dundrende Hurra, og Svendene maatte nu alle hen og slaa i Bordet.

Vi bringer herigennem disse Linier endnu en Tak til de Medlemmer, som skænkede denne Pryd for Hulen.

Derefter blev alle Tilstedeværende fotograferede, og Kl. 12 oplæstes de indløbne Telegrammer, hvor efter Dansen gik med Liv og Lyst til Kl. 3, paa

hvilket Tidspunkt man sluttede sig sammen om det fælles Kaffe bord i Restaurationen, hvor Svendene optraadte med humoristiske Taler og Sange. Først Kl. 5 sluttede den smukke Fest og alle var enige om at have fejret Jubilæet paa en for Klubben værdig Maade. Med kraftig Naverhilsen!

Chr. Jensen, Formand.

München. Juldagen havde vi en enkel men vallyckad Julfest. Først såg det nog ut som om vi inte skulle kunna tillåta oss att fira julen i hulen i år, ty arbetslöshet och förkortad förtjänst gör sig starkt merkbar, men våra naverbröden i Schweiz og Danmark hade inte glömt oss och så fingo vi också i år fira julen på äkta navervis.

En glad röfverraskning blef det när kassören till de behöfvande medlemmerna öfverlemnade hvar sitt kuvert med danske kronor, sända från Aarhusafdelningen.

Ett varmt tack till Zürichafdelningen för 30 Schw. Fr., till Förening för Berejste i Köpenhamn 20 Schw. Fr., till Aarhusafdelningen för 60 Kr., till Ch. Larsen, Burg, Schweiz. för 20 Schw. Fr. og till Rissfeldt, St. Gallen för 5 Schw. Fr. — Äfven tacka vi för Jultidningarne, som vi fått från flera afdelningar, samt för packetet med böcker från Stockholmafdelningen.

Med kraftig Naverhälsning!

With. Eld, ordförre.

Nakskov. Vor Naver-Julefest forløb udmærket med en Deltagelse af 60 Voksne og 36 Børn; sidstnævnte fik Chokolade og Knas og ved Chokoladebordet oplæstes Juleavisen og Sangene blev sunget. Der var udmærket Stemning og Festen sluttede først langt ud paa Natten.

Paa Generalforsamlingen den 12. Jan. vedtoges et Administrationsbidrag af 25 Øre pr. Maaned, hvorfor bl. a. et maanedligt lokalt Blad skal leveres, — Fra Festivalget bebudedes en Bockbierfest og Karneval, kun for Medlemmer. Vort Medlemstal er i stadig Stigen, og hvad der er endnu bedre: vi har kun været nødt til at slette et Medlem i det forløbne Aar, saa vore Medlemmer staa ikke blot paa Papiret. Alt i alt har vi Grund til at være tilfreds med Afdelingens Virken i 1923.

Med Naverhilsen! *Axel Petersen*, Formand.

Neumünster. Paa Generalforsamlingen den 12. Jan., som var besøgt af alle 12 Medlemmer genvalgtes den gamle Bestyrelse: Formand Har. Jensen, Installatør; Kasserer A. Sørensen, Dugmager; Sekretær Undertegnede.

Vi var i Stand til Jul at betænke dels Medlemmernes Børn, dels de mest nødstedte Medlemmer, takket været forskellige Gaver, som vi hermed takker og kvitterer for: Generalkonsul Yde G. M. 42.—, Aarhusafdelingen 60.— Kr., Foreningen f. ber. Haandværkere, Kbhvn. 20.— Kr., samt fra Mølleværket „Ota“ i Nakskov 2 Sække Havregryn.

Med skand. Hilsen!

P. Rödger.

Paris. Den 17. Nov. havde Afdelingen stor Theateraften, som var rigtig vellykket. "En Misforstaaelse" og "Sjoveren hos Assistenten" samt et „Ægteskabeligt Skuespil for lukket Tæppe“ blev opført. Scenen var vellykket improviseret og Skuespillerne gjorde deres bedste. Der var selvfølgelig rød Lygte ude, og en Masse Naverjubel, engang imellem iblandet lidt Skadefryd.

Desværre var vort Lokale optaget de to følgende Lørdage, hvad der selvfølgelig er uheldig for en saa stor Afdeling, Lokaleforholdene er yderst vanskelige i Paris, især for os, som baade maa have et ikke for lille Lokale og samtidigt et, hvor Varerne ikke er for dyre.

Det lykkedes os ikke at faa en samlet Julefest, men til Gengæld var Hulen fuld af Naver Nytaarsaften til det arrangerede Kaffebord à 2.—Fr. Teatret var opstillet igen og gaves der mange gode Numre, ligesom vort smukke Juletræ bidrog til Stemningen, der helt igennem var god. saa Bestyrelsen fik den Aften lidt Glæde for al Slid og Besvær.

Med skand. Hilsen! *Hj. Birch*, Kasserer.

Stavanger. Paa ordinær generalforsamling den 16. Nov. valgtes som formand Th. Paulsen, ekspeditør, Grenaa; kasserer K. Woewren, maler, Helsingborg; sekretær undertegnede chauffør, Stavanger.

Med Naverhilsen! *Jahn Johnsen.*

Stockholm. Stockholms-avd. avhöll lördagen den 25. August sin 10 årsfest på Kalns restaurang vid Enskeeh. Hälsningstalet höll vår före sekreteran B. Osterman, så mästerligt så vi genast kom i bästa stämning, vilken ytterligan förhöjdes, sedan några groggan passerat struparne, Under tiden hade borden dukats, varför vi övergick till mera bekammliga njutningar, vilka dock, eftersom stämningen steg, och glasan fylldes. avlöstes av talens mångfald. De flesta adresserada till vår före ordf. *G. S. Nilsson*, vilken också har största förtjänsten av att avdelningen nu kunde fira sitt 10 års jubileum, ty det är han, som genom sitt auttröttliga arbete för klubbens bästa varit den sammanhållande kraften.

Efter ett par angenäma timmar vid borden, varunder vi läto oss väl smaka så vidtog prisutdelning i schack. Som förätlan vid prisutdelningen fungerade *G. S. Nilsson*, vilken med verklig bravur fullgjorde sitt uppdrag, i det den ena skrattsalvan avlösta den andra, när han på sitt humoristiska sätt höll sina anföranden för pristagarna. Alla i turneringen deltagande hade ett pris att hämta, utom ants schackmästan *A. Erierson*, som dessutom fick vandringspokalen. Efter prisutdelningen speltes upp till dans, vilken, med några avbrott för sang av flera kända förmågor — inom klubben, fortgick till kl. 3 pa morgonen, då uppbrott gjordes. Efter att ha utbringat ett leve för *C. U. K.* skildes vi ett övertygelse om att det varit den trevligaste fest klubben någonsang haft.

Halvårsmöte avhölls den 12. Oktober; till ordf. valdes *A. Erierson*, till kassör återvaldes *N. Persson* och till sekreterare undertecknad.

Med naverhälsning!

Särnblom.

Tours. Søndag, den 9. December oprettedes her en *C. U. K.*-Afdeling og har vi for denne valgt følgende Bestyrelse: Formand undertegnede Murer; Kasserer *Jørgen Jeppe*; som Sekretær *Charles Jørgensen*.

For dem, som ikke kender nærmere til Tours, oplyses, at Tours er en livlig fransk Industriby paa ca. 100 000 Indbyggere, som allerede er "opdaget" af Naverne; sidste Sommer arbejdede der saaledes en 25 Svende her, og da vi er nogle Naver, som agter at bosætte os her, mener vi at have et stabilt Grundlag for en Afdeling. Kommer der de rigtige Svende hertil af den Slags med Viljen og Kammeratskabet i Orden, skal vi nok faa en god Afdeling.

Med kraftig Naverhilsen! *N. P. Pedersen.*

Julen 1923 i Vegesack!

Nødens mørke triste Skyer
hænger over Land og Byer,
Vinterens klamme, kolde Haand
knuger helt vor lystig Aand.
Dog igennem Mørket bryder
Julen, Menneskehedens Fest,
som for Rigmanden betyder
Mad og Drikke af det bedst.
Dog for os, som døje maa
Sult og Kulde i dette Aar,
var Juleglæden ved at blegne,
med liden Penge maatte vi regne.
Dog der blev lyst! I højen Nord
en liden Naverflok, der bor:
i *Hjørring By* bor Glæden, denne Menneskeven
holdt Indtog her i vore Hjem.
Man sendte os Gaver, femten Pakker,
Tak! I *Hjørringnaver*, det var vakker
med saa mange gode, rare Sager,
som Naverne nu lader smage,
og hver en Nav her er fuld af Ros
over, hvad I gjorde godt for os.
Det blev en Jul, fuld Fryd og Gammen,
og Glæde blev hos alle sammen:
thi de fleste af Sagerne, det siges med Flid,
har vi ikke smagt i lang, lang Tid.
Og for at vi skulde holde Julefest,
sendte man os fra Nord, Syd og Vest
ogsaa Pengegaver: treds Kroner fra *Aarhus*,
halvtreds franske Frank fra *Bellezeveries* plus
tyve Svejtsfrank, som til vor Gavn
blev givet af Berejste Haandværkere i *København*.
Ogsaa lystig Læsning: en Juleavis
fra *Kolding, Maribo, Aarhus, Vendome og Paris*.
Nu hjerteligst Tak til Eder, I Naver
fordi I beredt os en saa stor Glæde haver:
thi intet er bedre, at I véd,
end den hjælpsomme Naversolidaritet,

som gør sig gældende i Nødens Stund
overalt hos Naver, Jorden rundt!
For ikke at sejjpine „Pegasus“,
vil jeg hermed lave „Schluss“
og ønsker i Afdelingens Navn
for alt det, I gjorde til vor Gavn
at hilse hjerteligst og sige hjerteligst Tak!

Emil H. Schatz, Formand for Afd. Vegesack.

Zürich. Paa Januar-Generalforsamlingen genvalgte den gamle Bestyrelse: Formand H. Larsen; Kasserer Carl F. Gjerding; Sekretar Undertegnede. — Som sædvanlig har vi fejret vor nordiske Julefest paa vellykket Maade. Vi var ellers bange for, at vor Julefest vilde faa mindre Tilslutning end ellers; thi Juleaften stod Himmel og Jord i ét, men vore Medlemmer svigtede alligevel ikke paa denne vor mest hjemlige Fest, og da først Medlemmerne var indendørs, omkring det straalende Juletræ, kom Stemningen op, saa Aftenen blev helt igennem vellykket. An Tak til Stocksolms afdl. for Bogpakken. Med kraftig Naverhilsen!

Svend W. Hartmeyer.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb:
Schw. Fr.: Zürich 232,25, Bern 35, St. Gallen 25, Paris 150, Göteborg 14,49, Ch. Larsen, Burg 22, Herm. Larsen, Canada 20, Ramstrøm, Spanien 16;
Fr. Fr.: Vendôme 205; *Belg. Fr.:* Gent 100; *D. Kr.:* Holbæk 135, Aalborg 216, Nakskov 116.

Ny Adresser, samt Ændringer af disse:

Barcelona: Møde afholdes hos Carl Petersen, Calle Montcerat Nr. 5, Pisa 3.

Göteborg: Ny Hule: Cafee, Stora Radhusgatan 36. Udb. varje dag från 2 till 3: S. Madsen, Pensionatet Vallgatan 23.

Odense: Møde 1. og 3. Lørdag i hver Maaned i Villa Cafeen, hvor Understøttelsen ogsaa udbetales.

Stavanger: Udbetaling i hulen, Østervaag 18, hver dag fra kl. 6—7. Møte hver Fredag kl. 8.

Tours: Caffé Aleksis, 27 Rue de Lavausier 27.

Ugyldiggørelse af Medlemsbøger: Bog Nr. 9548A, *Arne Bøe*, Maler, Stavanger, er tabt og erklæres hermed for ugyldig.

Indsendelser til Arkivet: Til dette har jeg fra Fredericiaafdelingen faaet en Del Sange og andet lystigt fra dens Mortensfest. Ifølge gammel Tradition er det den største Fest indenfor Frediciaafdelingen, og det er derfor næppe for meget sagt, at ikke i nogen som helst anden Afdeling fejres Mortensaften som i Fredericiahulen. Der var denne Gang ikke mindre end tre udmærkede Sange, deraf de to i særdeleshed original og smuk Udstyrelse. Desuden en glimrende Prolog, som ved Lejlighed

vil blive aftrykt i Bladet, H. K. s. bedste Tak til Fredericiaafdelingen derfor. — Ogsaa andre Afdelinger bedes indsende, hvad der kan have Interesse for C. U. K. s. Arkiv.

Udstedelse af Dublikator for udklæbede Bøger sker gennem H. K., hvorfor alle udklæbede Medlemsbøger bedes indsendt til Fornyelse. Forsendelsen sker bedst som „Forretningspapirer“, men maa da ikke være lukket, kun ombundet med et Stykke Snor. *Husk rigtig Frankering!* *H. J. Larsen.*

Taksigelse.

Foruden de under Foreningsmeddelelser bragte Kvitteringer for modtaget Hjælp til Julen, har flere tyske Afdelinger ogsaa bedt om at bringe Bladet „*Politiken*“ i København en Tak for de Levnedsmiddelpakker, som den, takket været dens Indsamling, kunde lade uddele til den danske Koloni i Tyskland gennem de derværende Konsulater. Ogsaa C. U. K. s. Ledelse føjer sin Tak dertil; thi hvad der gøres af godt mod vore Naverbrødre i Tyskland gøres samtidigt godt mod os allesammen! Red.

Sløjhedens Protokol.

Følgende Slapsvandse er indsendt til Slettelse for Restance:

Aalborgafdelingen:

- Bog Nr. 6527, *L. P. Larsen*, Tømrer, Vadum;
" " 8343, *W. Dencker*, Tømrer, Aalborg;
" " 8349, *L. Rasmussen*, Kedelsmed, Lyngby;
" " 8350, *Jens Vestergaard*, Skræder;

Generafdelingen:

- Bog Nr. 8760, *Eric Hultén*, Skræder, Stockholm;
" " 8795, *T. Eklund*, Skræder, Luleå;

Kristianiaafdelingen:

- Bog Nr. 9434, *K. Gaarder*, Isolator, Kristiania;

Nakskovafdelingen:

- Bog Nr. 9661, *V. Alstrup*, Musikdirektør, København. Denne „Herre“ vilde lave Forretning med Naverne, men da vi ikke vilde have hans daarlige Musikere, forsvandt hans „Interesse“ pludselig.

Stavangerafdelingen:

- Bog Nr. 9424, *Torv. Helgessen*, Murer, Stavanger;
" " 5862, *Leo Larsen*. Monumenthugger, Esbjerg;
" " 10013, *Karl Frederiksson*, Smed, Eskilstuna.

Paa Restancelisten i sidste Blad var *Rudolph Lund* opført som Former, skal være *Tømrer*, hvilket bedes taget til Efterretning. Red.

Ekstra Efterlysning.

Erich Kjøppler, Tilskærer og som antagelig opholder sig i Aalborg, bedes hurtigst opgive sin Adresse til Dresdenerkasserer: C. Matthiessen, Prießnitzstr. 18, Dresden.

(Fortsættes.)

En hul brummen hørtes ned over søen, — det forekom os at være en meget bekendt lyd, men fandt det var utroligt, — jeg hørte i aanden gadens unger raabe — en flyver! — Flot sejlede denne lille moderne tingest højt oppe, indenfor vor øjenvidde. Vi betragtede den en smule mere nysgerrig end, hvis vi havde truffet den i byen. — Flyveren maa have følt sig godt tilpas, højt deroppe i den klare æter, thi han boltrede sig efter sidste mønster i „Loping the Lop“ og andre kunstfærdige ting, snart paa den ene, snart paa den anden side. — Mærkeligt at se i disse omgivelser.

Øjnene gled fra det høje blaa med denne lille moderne tingest, ned paa vejen, der omkranset af grønne marker, slyngede sig i dalstrøget; — der, et lille stykke borte, stod et kors — en sortkappet munk gik netop hilsende forbi. — Billedet paa den gamle rolige tid, hvor livet levedes i ærbødig underdanighed; — den skarpe modsætning til ham, som højt deroppe bevægede sig i stolte og selvsikre sving.

Hen paa aftenen fik vi giftetanker, d. v. s. vi tænkte paa, hvor herligt det vilde være, med jordens prægtigste kvinde, at vandre her. Det maatte være noget af den største lykke som findes, den lykke vi alle tilstræber, men saa sjælden finder. — Altsaa slog vi fast, at det ufravigeligt burde være vort maal at tilbringe vore hvedebrøds-dage her. — Vi faar se om lykken følger os!

Det sidste stykke denne dag, tilbagelagde vi pr. skib. I den stjerneklare, men smukke kolige nat, brød skibet for en tid det spejlbillede, som bjærgene dannede paa den blanke, glinsende flade. Vi gled ind i den af rimfrost dækkede by, Brunnen, hvor vi fandt et gæsthus, der kunde give os husrum. — Værten folte stærk interesse for os og gav gode raad og vejledning med hensyn til videre fart. Det meste vidste vi besked med i forvejen, men lyttede dog til, i smug betragtende hans datter, som vi havde større lyst at tale med, da hun ikke var fri for at være „meget pæn“, og havde den for en kropige sjældne dyd at være tilbageholden.

Axenstrasse! — — —

Den kender vel de fleste mennesker i altfald af udseende, thi der gives jo billeder i mængde af dette sted, dermed mener jeg selve det punkt, hvor

klippen meget ejendommeligt er gennemhullet og danner en loggia ud til søen.

Dette kan man imidlertid bedst se paa kort og billeder, der tager de sig mest ejendommeligt og imponerende ud; i virkeligheden føler man sig en smule skuffet ved synet. Imidlertid er Axenstrasse ikke blot dette

punkt, men den lange vej, som med menneskelig snilde og taalmodighed er anlagt langs søen. Dette er næsten ubeskrivelig. Sjælden har jeg været vidne til et landskab, med et saadan storhedspræg og afstemte farvesammensætninger. Maaske skyldes det for en del, at vejret var straalende og at sol, himmel, vand og luft i disse dage, hvor vi passerede dette sted, udmærkede sig i særlig høj grad.

Ved sligt et syn kan en færende svend føle, at der ligger noget udenfor arbejds daglige trædemølle, som man aldrig bør foragte, selv om man taber en dags løn for en saadan oplevelse. Det er et syn, som hæfter sig i ens mindekrans og udvider ens syn i dobbelt forstand. —

Ja, — der kunde skrives meget om alt, hvad man oplever paa sligt et sted, men jeg maa videre i beskrivelsen om vor tur, og derfor — gennem St. Gotthard.

Fra den lune dal krøb vi langsomt højere og højere med det elektriske tog. Sneen tog langsomt til jo højere vi steg og kuldegraderne tiltog, hvilket man bl. a. kunde bemærke paa, den dybmørke farve, vandet, som rislede ned mellem sne og is, havde. Fra højden saa man ned i svimlende klippespalter og folte sig glad ved, at kunde opholde sig i den varme kupee, hvor vi forhøjede nydelsen, ved at fortære nogle æbler og brød, som vi medbragte. — — —

Som „skudt ud af en kanon“ — for vi gennem den lange tunnel. Der var en raslen og klapren og hule genlyde, — man kunde næsten mærke, at man var under mægtige bjergkolosser. — Min kammerat har en slem vane, det er, at han falder i søvn, — altid paa de mest spændende punkter, enten det saa er i „operaen“, „kino“ eller lignende steder, derfor sov han da ogsaa trygt, da vi fór ind i tunnelen, — men det tog dog saadan paa hans nerver, at han fór op med et: „was ist das!“ — (Han taler altid tysk i søvne, og naar han bliver bange!) — Jeg beroligede ham med, at det „bare“ var tunnelen, vi var ved at passere. Beroliget satte han sig til ro, men kunde dog ikke sove. —

I min fantasi havde aftegnet sig et billede af sol og sommer, straks man var paa den anden side tunnelen, hvor vi havde billet til den første station, Ariola, — men det var en slem forregelse, thi her var bidende koldt og sneen laa meterhøjt, man kunde kun færdes her paa ski.

Naa, man er da ikke født i gaar — men kan faa et tog til at vente, selv om det ikke just er Frederiksværkbanen.

Efter en samtale med konduktøren, som næsten ikke kunde tysk; men vilde tale italiensk, som jeg ikke kunde, fik jeg opgivet, at en times kørsel længere mod syd vilde hjælpe betydelig. Altsaa tog vi til Bellinzona, her var det ganske rigtig helt lunt.

(Fortsættelse.)

Naver i Belgien!

I Maison du peuple, Place du communale, *Herstal-Liége*, kommer tre raske Naver stadig sammen, og vilde være glad for yderligere Forøgelse af Naver-selskabet. Skriftlige Forespørgsler bedes rettet til *Svend Gebhard*, under ovenstaaende Adresse.

Planlagt dansk Bibliotek i Hamborg.

Fra *Generalkonsul Yde i Hamborg* har vor Afdeling dér modtaget nedenstaaende Skrivelse, som viser, at der ogsaa i mere officielle Kredse bliver vakt Forstaaelse for Vigtigheden af danske (skandinaviske) Biblioteker i de Byer, hvor der findes danske Kolonier. Vor Afdeling har selvfølgelig vedtaget at støtte Sagen efter beskeden Evne; thi ogsaa den har Grund til — selv om den har eget Bibliotek — at hilse et stort moderne Bibliotek i den store Naverby, Hamborg, med Glæde.

Red.

Til de danske Foreninger i det kgl. danske Generalkonsulats, Distrikt for Hamborg.

Hamborg, den 8. December 1923.

I Løbet af det sidste halvandet Aars Tid er der oftere overfor mig fra forskellig Side indenfor den herværende danske Koloni blevet fremsat Ønske om, at man her uden Bekostning kunde faa aabnet Adgang til at laane danske Bøger, dels i det Øjemet derigennem at søge Adspredelse og Belæring, dels for ad denne Vej at blive sat i Stand til trods Dyrtiden og Afstanden fra Danmark dog i nogen Maade at kunne følge med i Udviklingen af og Begivenhederne indenfor dansk Aandsliv. Samtidig har jeg modtaget gentagne Opfordringer fra Professorer ved Hamborgs Universitet til at skaffe saadan dansk videnskabelig Litteratur til Veje, som maatte egne sig til Studier ved Universitetet. I sidstnævnte Henseende er det blevet betonet, at tyske Studenter paa Grund af de vanskelige Tider er afskaarne fra Studiet af udenlandsk videnskabelig Litteratur.

Disse fra forskellig Side fremkomne Anmodninger, har foranlediget mig til at søge tilvejebragt en Folkebogsamling, som hovedsageligt skulde bestaa af dansk Skonlitteratur, men ved Siden deraf skulde have en videnskabelig Afdeling til Brug for Studerende, blandt andet indeholdende en Samling Haandbøger i dansk og tysk Litteratur, som har speciel Interesse for Handelsfolk og for Personer, der vil studere Handelsvidenskab.

Det er Tanken, at Bogsamlingen skal gøres tilgængelig ogsaa for udenbysboende, saaledes at der under visse nærmere Betingelser kan afsendes ugentlige Bogpakker til de forskellige danske Kolonier indenfor Generalkonsulatets Distrikt, navnlig Neumünster, Kiel og Harburg.

Jeg nærer det Haab i en nær Fremtid at kunne faa et saadant Bibliotek indrettet og skal i saa Henseende anføre, at der allerede haves de fornødne Lokaler til Raadighed, idet det kgl. Udenrigsministerium har vist Sagen Forstaaelse og har givet sit Samtykke til, at de fornødne Lokaler indrettes i Generalkonsulatets Ejendom. En Komité er paa mit Initiativ dannet i Danmark med det Maal at faa tilvejebragt de fornødne Bøger. Hvad Indretningen af Bibliotekslokalerne angaar, vil der endnu mangle et Beløb op imod en halv Snes Tusinde Kroner, og disse Penge mener jeg at burde skaffe til Veje.

Til at forestaa Administrationen af Biblioteket vil jeg tillade mig at anmode Medlemmer af den danske Koloni i Hamborg om at træde sammen i en mindre Koloni, der paatager sig Forvaltningen.

(sign.) *M. L. Yde*.

Efter Modtagelsen af ovenstaaende Skrivelse er det kommen os til Kendskab at visse Kredse i Hamborg, søger at sabotere denne Plan. Vi forstaar ikke denne Opførsel af disse vore Landsmand; mener de Herrer at et saa storartet Værk, som Oprettelsen af et moderne dansk Bibliotek, ikke er til nogen nytte for os, eller mener de dem allerede saa *kloge*, at vi ikke bruger et saadant?

P. S.

Notic!

Undertegnede tillader sig, ifølge Meddelelse fra Generalkonsulatet i Hamborg, at meddele vore Medlemmer i de tyske Afdelinger, at den danske Stat har bevilliget et Beløb paa 30 000 Kr. til at afhjælpe Nøden blandt Landsmændene hernede i Tyskland, særlig dem som er hel eller delvis Arbejdsløse, eller af anden Grund maatte befinde sig i særlig Nød.

Idet vi takker for denne, saavel som for al anden Hjælp der er blevet os ydet, er det vor Agt at forsøge sammenkaldt vore Afdl. i Generalkonsulatsdistriktet Hamborg til en Droftelse af Tilstandene der, og om hvorledes en ensartet Fremgangsmaade kan gennemføres ved Uddelingen af disse Midler.

Til Dækning af Omkostningerne ved saadan en Sammenkomst, har Generalforsamlingen i Hamborg den 26. Jan. besluttet at hver arbejdende *Svend* betaler een Guldmark. Nærmere angaaende Sagen og Dagen om Afholdelsen vil per Cirkulære tilgaa de betræffende Afdl. snarest.

Kontroludvalget.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Druck: Hamburger Buchdruckerei und Verlagsanstalt, Auer & Co. in Hamburg.

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den forenede Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nr 3

Marts 1924

XXIII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Meddelelser fra Hovedbestyrelsen.

1. Den 31. Marts slutter Regnskabsaaret og beder vi i den Anledning Afdelingerne om at sørge for, at alle Restancer bliver betalt, saadan at Afdelingerne kommer til at møde op med et Mærkesalg, som svarer til det gennemsnitlige Antal af arbejdende Medlemmer, Aaret rundt. Med dette Blad følger ogsaa Restanceliste, hvorpaa alle til Restance staaende Medlemmer bedes opført, samt dem, som Afdelingerne vedtager at slette. Afdelingerne véd selvfølgelig selv bedst, hvorledes der skal gaas frem i hvert enkelt Restancelilfælde, men vi vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det ikke har nogen Værd at blive ved at tælle saadanne som Medlemmer, der sandsynligvis ikke betaler, eller kun med Vrangvilje. C. U. K. har som bekendt Kontingentfrihed i Tilfælde af Arbejdsloshed eller Sygdom, saa der bliver ikke forlangt Urineligheder. Men dem, som ikke gerne betaler, selv om de arbejde hele Aaret, maa vi hellere undvære; thi vor Organisation er for god til at vi og Afdelingernes Tillidsmænd skal gøre sig omtrent til Tiggere overfor disse Medlemmer. Hvad de Medlemmer angaar, som ikke har deres Bog i Orden, fordi de ikke har haft Arbejde og heller ikke har gidet bringe den i Orden hos Kassereren, er det selvfølgelig deres egen Skyld, at Afdelingerne ser sig nødsaget til at slette dem.

Vi forlanger ikke, at der ikke skal tages Hensyn til ældre, stabile Medlemmer, som af en eller anden Grund er tilbage med Kontingentet, men vedblive at føre saadanne, som alligevel ikke betaler, som Medlemmer, har ingen Værdi. Det er godt at have mange Medlemmer, men det er endnu bedre at have *virkelige* Medlemmer.

2. Alle Afdelinger er som bekendt forpligtet til at indsende Kvartalsregnskab, og samtidigt maa vi bede Afdelingerne om at indsende deres overskydende Kassebestand, samt deres Gæld for Varer.

3. Alle *tyske* Afdelinger indsender ogsaa Regnskab, og samtidigt bedes ogsaa Afregning sendt over de forskellige Mærkekategorier, der har været i Løbet af 1923, ligesom ogsaa alle saadanne tiloversblevne Mærker bedes indsendt.

4. Understøttelsen i de *tyske* Afdelinger betales i det Omfang, som Afdelingerne ser sig i Stand til; skulde enkelte Afdelinger have Overskud nu ved Kvartalskiftet, bedes den overskydende Sum indsendt til K. U. s Formand, P. Sorensen, Marktstr. 1a, Hamborg 6, der da fordeler de saaledes indsendte Penge til de Afdelinger, der eventuelt maatte bruge Tilskud til Understøttelsens Udbetaling.

5. Forskellige Afdelinger har nu udtalt sig til Spørgsmaalet om Fastsættelse af nærmere Regler for Oplagelse af Berejste. Afdelingerne i Norge og Sverige er gennemgaaende derimod, hvad ikke undrer, eftersom utvivlsomt disse Afdelinger vil komme til at føle saadanne Bestemmelser haardest. Diskussionen om Spørgsmaalet har saaledes vist, at der maa gaas forsigtig frem og der muligvis maa træffes andre Bestemmelser i Norge og Sverige end i Danmark. Thi at der maa træffes en anden Ordning end den nuværende, hvor enkelte Afdelinger nægter Berejste Optagelse, medens saadan kan ske i andre Afdelinger, er givet. Da vi imidlertid om $\frac{3}{4}$ Aar allerede maa begynde at tænke paa den ordinære Revision af Lovene, har vi vedtaget at udskyde Spørgsmaalets endelige Behandling og Ordning til den Tid, og beder vi de Afdelinger, der allerede har diskuteret Forslag til Spørgsmaalet, om at opbevare disse og til given Tid indsende dem.

Med skand. Hilsen! Hovedbestyrelsen for C. U. K.

De nordtyske Afdelingers Konference i Hamborg Søndagen den 2. Marts 1924.

Efter at Sangforeningen «Modersmaalet» havde sunget et Par Sange, som vakte taknemligt Bifald, aabnedes Konferencen Kl. 10 $\frac{1}{2}$ af Formanden for Hamborgerafdelingen, J. Poulsen. Tilstede var følgende Delegerede: Hamborg: J. Poulsen, Carl Hansen, Sofus Christensen og Axel Scheibel; Kiel: Mortensen, Vetter og Rasmussen; Neumünster: H. Jensen; Harburg: H. Hansen; Vegesack: Emil H. Schatz. For den filantropiske Komité Hamborg: Peter Olsen; for K. U. underlegnede, ligesom ogsaa Herr Dr. Holsøe var tilstede som Repræsentant for det danske Generalkonsulat.

Dagsordenen var følgende: I. Understøttelses-sagen, II. Vore Biblioteker, III. Kontingentet for C. U. K., IV. Eventuelt.

Til Punkt I, som angaar Fordelingen af det Tilskud, som den danske Stat har stillet til Raadighed for nødstedte Danske i Tyskland, foreslog Hamborgafdelingen og K. U. i Forening nedenstaaende Ordning, som blev vedtaget enstemmig og som vi beder de Medlemmer, der ønsker at komme i Betragtning ved Uddelingen, at beagte.

I. Ved hver Understøttelsesansøgning udfyldes et af den den filantropiske Komité udstedt Ansøgningskema.

II. Midlerne bør saa vidt mulig kun uddeles til helt eller halvt arbejdsløse, eller til Folk som er stedt i særlig Nød, f. Eks. gennem høj Alder og Sygdom.

III. Landsmænd som erholder Understøttelse fra tysk Side, enten igennem Fagforeningerne, Arbejds-, Syge- og Invalidekasser eller fra «Wohlfahrtsamtet», maa ubetinget, ved Ansøgningen, opgive dette.

IV. Ansøgningen maa senest være Komiteen i Hænde ved Udgangen af Maaneden, Understøttelsen udbetales een Gang om Maaneden omkring den 15 de.

V. Isærlige Nødtilfælde kan Komiteen træde hjælpende til i Mellemtiden.

VI. Understøttelsen bør saa vidt mulig være ensartet, og vil antagelig, efter de nuværende Forhold, en Understøttelse paa 50-100 % af det, som de tyske Myndigheder giver, være at anse som en passende Hjælp.

VII. Ved Opgivelse af urigtige Erklæringer fratages al Ret til Understøttelse.

Under P. II udtaltes levende Tilslutning til den af Generalkonsul Yde udkastede Tanke om at søge oprettet et Folkebibliotek i Hamborg, som skulde komme samtlige Kolonier indenfor Distriktet til gode. Forsaavidt denne Tanke ikke for Tiden kunde realiseres fuldtud, vedtog man at rette en Opfordring til Generalkonsul Yde om Bistand til at forøge Hamborgerafdelingens Bibliotek med noget moderne Literatur.

Ved Behandlingen af Kontingentspørgsmaalet vedtoges at bibeholde det nuværende Kontingent, samt at Afdelingerne i Tyskland udbetaler Understøttelse eftersom Kontingentet indgaar, og at de Afdelinger, som har Overskud paa deres Regnskab indsender det til K. U., der da fordeler det til de Afdelinger, der ikke kan klare sig selv, og henleder vi Afdelingerne i Berlin, Dresden, München og Düsseldorf's Opmærksomhed derpaa, samt beder vi dem ogsaa slutte sig til os, hvad Kontingentet angaar.

Med et Leve for C. U. K. sluttede derefter Kl. 5 ½ den vellykkede Konferencé, der væsentlig blev financieret ved et Ekstrabidrag paa 1 Mark, som Medlemmerne i Hamborg vedtog i Sagens Interesse.

Med skand. Hilsen!

Peder Sørensen, Tillidsmand for K. U.

Naver paa Orientreise.

Før Krigen var der mellem Aar og Dag ikke faa Naver, som «tog» Orienten. Men medens Rejselivet nu saa smaat er ved at komme i Gang igen, har der vist ikke siden Krigen Udbrud været Naver paa Orienttur. Nu er der imidlertid brudt Hul paa Isen, idet to gamle Züricher- og Parisernaver: Snedkerne Solvang og Niels E. Jensen er ved at gennemføre Orientturen. I følgende bringes Skildringen af den første Etappe paa Vejen, og vil den sikkert blive læst med Interesse, ikke mindst af de Medlemmer, som har været i Orienten og nu faar Lejlighed til at opriske Erindringer om de gammelkendte Steder.

Red.

Endnu medens det var sent Efteraar drog vi to over-St. Gotthard, naturligvis til Fods, og de mange Naver, som ogsaa har maset sig over Gotthardpasset, kan jeg forsikre, at den mægtige Natur er den samme betagende som altid. Til de Yngre vil jeg samtidigt benytte Lejligheden til at sige: *gaa*

over Passet, selv om I ellers ikke valser, og gaa videre forbi de vidunderlig smukke Bjergsøer ved Lugano og Como.

Italien fik vi desværre ikke nærmere undersøgt. Lysten var stor nok, men vi maatte videre, dersom vi skulde naa at fuldføre det satte Maal: Orientturen, endnu i denne Vinter. Dog nogle Iagttagelser fik vi gjort, bl. a. den, at Mussolini er kommet til Roret siden jeg sidst (for 2 ½ Aar siden) var i Italien. I Milano, som jo er hans mest trofaste By, hyldes han over alle Grændser. Der findes ingen Forretning med Agtelse for sig selv, uden at den har 3—4 forskellige Billeder af Diktatoren som Vinduspynt. Vi fik selv lidt af hans haarde Haand at føle. I Mestre ved Venedig skulde vi nemlig vente paa Tog fra Kl. 12 til 4 Nat. Selvfølgelig vilde vi tilbringe Ventetiden i Ventesalen, men inden ret længe blev vi af fascistiske Soldater brutalt sat paa Gaden, ud i Regn og Taage. Som raske Svende tabte vi af den Grund ikke Humøret, men fandt Ly under et Halvtag, hvor vi tilbragte Tiden med at koge os en The og studere sidste Nummer af nærværende Blad igennem, indtil vi atter blev indladt i Ventesalen for at kunne fortsætte Rejsen. Paa hver Station er nu ansat nogle «Sortskjorter», ligesom hvert Tog er ledsaget af Militær; naar Konduktøren gør sin Runde, er der altid en bevæbnet Soldat med, saa hvis nogen mukker — saa . . .

I Venedig var vi én Dag, heldigvis en Dag med straalende Solskin; thi Venedig skal ses i Sol, som den ligger dér som svømmende paa Adriaterhavet, lige indtagende og stemningsfuld, enten man lager med «Sporvognen» gennem «Grande Kanale», hvor næsten hvert Hus er et Kunstværk af Arkitektur, eller man sidder paa Markuspladsen, og dér mindes Napoleons Ord, at denne Sal (Pladsen) er den eneste i hele Verden, som fortløber at have Himlen til Loft. Eller rundt ved de smaa Kanaler, hvor Gondolerne lydøst glider af Sted med smaa besjalede Seniorinaer.

Florents gæstede vi en Aften fra 9 til 12 i osende Regn. I Løb gjorde vi de udvendige Seværdigheder: Ponte Vecchio, Palazzo Vecchio, og tilsidst fandt vi midt i et Virvar af Byggematerialer, Hjulbøre og Stilladser Metalsvinet, som vel nok er mere bekendt fra H. C. Andersens kønne Fortælling, hentet derfra, end fra Bædeckers belærende Turistbog.

Tilsidst helt ned til Brindisi, hvorfra vi fik Skib til Piræus. Da Mussolini i sin «Reformiver» ogsaa har indført, at Ekprestogene ikke fører 3. Klasse, maatte vi gøre hele Turen i Bumletog. Billetpriserne er dog i Italien temmelig billige. Turen fra Milano til Brindisi (Hælen), koster kun 115 Lire (ca. Kr. 27.—), derimod er Dampskibsbilletterne pebrede og skal betales i Fremmed Mønt, vi maatte saaledes fra Brindisi til Piræus betale ikke mindre end 3 Pund Sterling for Dæksplads.

I den Afdeling paa Skibet, som vi havde Billet til, var vi et lille udsøgt Selskab: nogle tyrkiske Købmænd; et Par skumle Albanesere, som godt kunde se ud til at have nogle italienske Generaler paa Samvittigheden; en sparsommelig parisisk Universitetsprofessor, samt vi to Naver. Sejladsen mellem de græske Øer, er en Oplevelse. Corfu, som ser saa fredelig ud, at Italienerne saamænd ikke havde haft Grund til at bombardere Øen; de gamle sagurige Øer, Itaka og Cefalonia ser endnu lige saa mystiske ud med deres mørke Olivenskov og nøgne Klippe-

kyster, som den Gang Odysseus sejlede her forbi og kæmpede med de overnaturlige Magter.

I Løbet af 1½ Døgn naaede vi ind til Korinth og skulde saa igennem Kanalen, men her var vor Tur ved at faa en brat Afslutning, idet Kanalen skred sammen lige for Næsen af os paa store Strækninger. Var Skibet kommet faa Minutter før, var vi næppe kommet levende fra det; thi Kanalens Sider er fra 40—50 Meter høje. Vi maatte saa sejle helt neden om Fastlandet Peloponnes, og kom saa endelig til Piræus.

Det første Indtryk af Grækenland er ikke godt, og de senere forresten ikke bedre. Kysterne er nøgne og ubeboede, og i Piræus møder man et Folkeliv saa fattigt og snavset som tænkes kan. De sidste Aars Invasion af Flygtninge fra Lilleasien har gjort det næsten umuligt at faa Logi. Vi maatte de første ti Dage sove paa Gulvet hos en velvillig Landsmand. Vi har nu endelig fundet Logi langt ude paa Landet, men Boligforholdene er ellers saa fortvivlede, at vi af den Grund var lige ved at stikke af igen, og det bliver nok ogsaa Grunden, som faar os til at ryste Athensstøvet af vore Fødder. I vort Fag var der ellers ingen Mangel paa Arbejde, saa det fik vi straks.

For at hjælpe paa Bolignøden har Regeringen lagt Beslag paa alle Teatre, Skoler og hvad der ellers kan bruges til Indkvartering af de husvilde Flygtninge, hvoraf store Dele endnu maa sove i Telte eller i fri Luft. Der bygges selvfølgelig meget og er der Brug for faglærte Bygningshaandværkere, men Grækenland er efter 12 Aars Krig og Ufred et fattigt og udpint Land, saa der vil gaa mange Aar før det lykkes at skaffe ordentlige Boliger til de Hundre tusinder af Flygtninge.

Folkelivet er interessant at studere, men helst lidt paa Afstand, da Grækerne overgaar alle andre Folk i Snavsethed. Vi er ikke sippede, men hvad vi her paa Spisehuse bydes af Uappetitligheder overgaar de værste Kroniker fra Neapel, som jeg ellers troede var førende i den Retning. Men over alt Smuds hæver de mægtige Minder sig, som fortæller om den store, vældige Tid, da Grækerne var det førende Folk i hele Verden. Ved Foden af de gamle Marmor søjler eller i de mægtige antike Templer, ser man nu et laset, uvident Folk; blot henne ved Børsen ser det mere livligt ud. Trangen til ikke at arbejde, hvis det paa nogen Maade kan undgaas, gør at der her drives Børsspil og Handel med fremmed Valuta i et enormt Omfang, hvad selvfølgelig stærkt bidrager til, at deres egne Penge er omtrent værdiløse. Grækernes politiske Fanatisme er ogsaa en af Hovedgrundene til de tilbagevendende Krige og Uroligheder. Den mindste Uoverenstemmelse med Tyrkerne eller nogen af deres andre Fjender, kan snart blive til Krig, og et Vælgermøde udarter sig snart til Sammenstød og Gadekampe, saadan som det var Tilfældet ved det sidste Valg. Ved et Tilfælde blev vi forøvrigt Øjenvidner til den snart for Grækerne dagligdags Begivenhed: Kongens Afsættelse. Det var en Søndag, vi intetanende spadserede ude ved Kysten, at vi saa ham blive roet ud med sine Kuffter til et rumænsk Skib og afsejle. Inde paa Standbredden stod hans Tilhængere og græd som piskede over at se deres Konge forlade dem. De samme Kanoner paa Fæstningen, som faa Uger i Forvejen, ved Tvang fra Italien, maatte afgive Æressalut for de dræbte

italienske Officerer, gav nu Afskedshilsen for den bortdragende Konge.

Arbejdsforholdene ude i de andre Egne af Grækenland kan jeg ikke sige noget om, og selv her i Athen er det vanskeligt nok, da de veksler saa hurtigt. Der er kommet en Del tyske Svende hertil, men det er næsten alle Litografer og Stenstrykkere. I Bygnings- og Møbelbranchen er det som sagt muligt at finde Arbejde, men kom ikke herved for at finde gode og behagelige Arbejdsforhold; kun den Svend, som ikke er bange for lidt Modgang og Strabadser, vil jeg raade til at besøge Landet, og som saadan er Grækenland en udmærket Station paa Vejen til Orienten, hvis man . . . nej stop nu, Larsen bad mig om en letfattlig Beskrivelse af Arbejds- og Leveforholdene, og saa er det næsten blevet til en Doktordisputats.

Altsaa rejselystne Naver! Endnu er det ikke umuligt for en rask Svend, med faa Midler at komme ud og opleve Æventyr, kun i Følge med en Kammerat, Rygsæk og en Stok, og snart stander forhaabentligt den Tid til, hvor det fri, ubundne Rejseliv kan udfolde sig som før Krigen.

Med kraftig Naverhilsen!

Niels E. Jensen, p. T. Athen.

Trondjemshytten.

Da det nu er paatænkt at slutte Hyttemærkesalget, beder vi hermed de respektive Afdelinger om at indsende Opgør for de solgte Hyttemærker.

Vi kan ikke nægte andet, end at Salget efter vor Formening er gaaet temmelig trægt, og at vi af den Grund er mindst et Aar for sent paa den. Derfor Svende! Tag nu den sidste Slutspurt og køb de Hyttemærker, som Eders Afdelingskasserer har i Beholdning, saaledes at han kan sende et blankt Opgør uden at sende Mærker retur.

Husk paa Svende, at I ved at købe et Hyttemærke samtidigt bliver Ejer af et Nummer, som er delagtig i Lodtrækningen om et Sølv-Herreur med Kæde. Desuden vil vi ikke undlade endnu engang at gøre opmærksom paa, at I støtter en god Sag, som kan komme Eder selv tilgode, idet Hytten kommer til at staa aaben for enhver Nav fra nær og fjærn, som skulde have Lyst til at tage en Tur herop i «det kolde Nord».

Slutopgøret maa være os i Hænde senest den 15. April d. A., hvorefter Lodtrækningen finder Sted. Ingen Svend maa undlade at være med i den.

De Naver, som eventuelt skulde ønske at tegne Aktier i Hyttelefonden, kan rekvirere saadanne gennem sin Afdelingskasserer. Prisen pr. Aktie er Kr. 10.—, norsk. Aktiebrevene bliver nummeret og indløses efter Lodtrækning, eftersom Trondhjemsafdelingen magter det.

Al Korrespondance angaaende Hyttesagen adresseres til *Typograf Fr. V. Erichsen, Krangalen 2, Trondhjem*.

Med kraftig Naverhilsen!

Fr. V. Erichsen, Kasserer for Hyttelefonden.

I Tilslutning til ovenstaaende vil ogsaa jeg gerne lægge et godt Ord ind for Trondhjemsafdelingens Hyttesag. Jeg har gjort det et Par Gange før, og nu, da Hyttemærkesalget agtes afsluttet, vil jeg rette den sidste Appel til alle interesserede Medlemmer om at støtte Sagen ved at købe et Hyttemærke: *thi*

Sagen er det værd. Naverspind kan være godt og ofte morsomt, paa rette Tid og Sted, men mon vi alligevel ikke har nok af den Slags. Hvad der mangler os er den rigtige Opfattelse af vore Opgaver og den rigtige Interesse for disse. Som ofte paapeget i Bladet burde det være vor Opgave at skaffe egne Huler og Udflugtshytter, hvor dette er muligt. Vort Foreningshus i Hamborg, vore egne Huler i Stavanger og Bergen, og nu den paatænkte Hytte (som sandsynligvis bliver opført i Aar) i Trondhjem, giver vor Bevægelse, vor Sammenslutning forøget Værdi, og bidrager til at holde Medlemmerne til Foreningerne og til at sætte et moderne Præg paa disse. Og naar man samtidigt véd, at Trondhjemafdelingen, trods det den ikke hører til de største, selv har formaaet at fremskaffe Midler, som gør Afdelingen al Ære, da synes man, at disse brave, stabile og helt igennem Naver (i dette Ords rette Betydning) fortjener en Haandrækning af alle andre Naver rundt i Afdelingerne. Altsaa Svende! Køb et Hyttlemærke, saa fremt det er dig overkommelig økonomisk; thi foruden at række vore Kammerater oppe i Trondhjem en hjælpende Haand, er du med til at gøre vor C. U. K. større!

Red.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Aarhusnavernes Fastelavnstest: Søndag den 2. Marts havde vor Generaldirektor «Svoger» — det er den Herre med den imponerende Holdning yderst tilhøjre paa Billedet — ladet Stortrommen gaa for at kalde Svendene sammen til Fastelavnstøjer med Grønlangkaal og Wienerpølser.

Og Naverne hørte hans kaldende Røst. I store Skarer kom de strømmende — hvor mange der var? Ja, det er ikke nemt at sige, men gamle helbefarne Gutter var de næsten alle, Svende, som havde slidt mangt et Par Par Saaler op paa Tysklands og Svejts' Landeveje, og som nu, tro mod vore Traditioner, vilde feste paa hævdunden Navervis.

Frokosten bestod, som ovenfor nævnt, af Wienerpølser med Grønlangkaal, samt — ja, det er vel overflødigt at nævne — af en Batallion af de verdenskendte Aalborgere med rød Etikette. Og efterhaanden som Frokosten skred frem, «Aalborgerne» ned, Stemningen op, aabnedes Veltalenhedens Sluser. Der taltes for Kammeratskab og Sammenhold; for C. U. K. og dens Fremtid; for de unge, som skulde ud og prøve Vingerne, og for de gamle, som allerede var stækkede og gaaet i Hi. Men gennem alle de Talendes Ord — humorfyldte eller mere alvorlige — gled som en Understrøm af Længsel efter de skønne svundne Vandreaar.

Efter Frokosten, som kun varede fire smaa Timer, sulde der fotograferes. Vi havde engageret Byens fineste Fotograf og havde besluttet at lages i flere Hold, da ellers de enkelte vilde blive for smaa og utydelige. Men ak! Vejrguderne var os ikke gunstige. Næppe var det første Hold lykkeligt kommet paa Pladen, før en forrygende Snestorm satte ind og fuldstændig ødelagde Tegningen for de andre.

Men vi blev trostede! Hulefalter, som selv er en gammel Nav, havde lagt et Fad «ægle» Müncherner-Øl — Fanden skal vide, hvor han havde faaet det fra — paa Bordet, og var Stemningen høj i Forvejen, skal vi love for, at den nu steg adskillige Grader.

Til enhver rigtig Fastelavnstest hører det at slaa «Katten af Tønden», og vor Fornøjelseskomité havde ogsaa arrangeret denne Dal af Festen. Men det var uden Tvivl et Fejlgreb, for nogle saa frygkelig «skæve» har Naverne vist ikke slaaet i lange Tider. Om Skylden nu laa i den stærke Kulde eller den Hektoliter Kaffepunch «Fatter» paastod at have serveret, skal vi ikke kunde sige, men en af de første, som laa paa Valen, var vor fortræffelige Finansminister Bielefeldt, men før han lukkede sine trætte Øjne bad han Naverne ikke at svigte — det halve Fad Øl, som endnu var tilbage. Og Svendene søgte at gøre deres bedste, men Kræfterne vilde ikke mere slaa til. En for én seguede de hen som Ofre paa Gudens Bachus Aller.

Men en lille Flok af de gæveste holdt endnu Stillingen, da Solen steg frem over Bjergene paa Mols.

«Bestefar»,

Sekretær og Spindebror for Aarhusafdelingen.

Bergen. Paa ekstraordinær Generalforsamling den 30-12-23 valgtes som Kasserer undertegnede Karetmager. Forøvrigt har vi vedtaget at holde lidt mere Orden i Kontingentbetalingen, saa vi med fuld Rette kan sige, at vore Medlemmer virkelig ogsaa er Medlemmer. I vor Hule bliver der derfor heller ikke mere serveret for saadanne Medlemmer, der staar mere end 6 Uger til Restance.

Med Naverhilsen!

Einar Christensen.

Kolding. Lørdag den 9. Februar afholdt Afdelingen her sit store Karneval, og fandt det Sted i «Alhambra». 14 Dage i Forvejen var Publikum gennem Pressen bleven gjort opmærksom paa, at Naverne i Aar vilde hente et Stykke af Ægypten med al dens Mystik og mange Seværdigheder til Kolding. Naturligvis rejste vi ikke til Ægypten for at plyndre nogle Egne for de Ting, som vi skulde bruge, hvilket vel vore Forfædre, Vikingerne, havde gjort. Nej, vi lavede det hele selv. Naverne mødte op i sluttet Trop og fabrikerede saavel Sfinxer som Obelisker som Palmer og Kongestatuer, og i Ugen før Karnevalet gik det for Alvor løs, lige fra Fyraften til Kl. 2-3 om Natten. Men Dagen før Karnevalets Afholdelse havde Naverne ogsaa skabt en Ramme om deres Karneval, som de kunde være bekendt og som forresten ogsaa blev rosede omløst af Pressen. Publikum havde da heller ikke glemt Navernes Karneval fra sidste Aar; thi en Time før Karnevalet begyndte og en halv Time før Dørens Aabning, var der allerede Trængsel for at komme ind, og da den gamle Ægypterfyrste præcis Kl. 8 traadte ind paa Scenen, som var lavet om til et meget stilfuldt Tempel, og med en af ham selv forfattet Prolog aabnede Festen, var Salen stuvende fuld. Kl. 8½ holdt Haandværkssvendenes Optog, fort af vort eget Musikkapel og til Tonerne af vor gamle Slagsang «Fra Arilds Tid» sit Indtog i Salen. Kl. 9½ kom Aftenens Glansnummer: det orientalske Optog. I en Stol, om ikke af det pureste Guld, saa dog rigt smykket, og baaret af 4 sorte Slaver, sad Ægyptens Farao, tilviffet Kolighed af hans Slavinder og omgivet af hans Hofmænd i deres pragtfulde orientalske Dragter. Publikum jubede og Farao hilste naadigt ned til al Folket. Ja, hvem der før havde tvivlet, blev den Aften overbevist om, at vor gode gamle Nav, Glaser Holm, er født til noget stort og højt. Kl. 10¾ var der Demaskering og derefter fortsattes

Dansen mellem Palmerne til Kl. 4. Efter en lille Hjerterstyrkning, bestaaende af Smørrebød med diverse til, tog Naverne fat paa at pille Hjerlighederne ned, da Salen var lejlet ud til den paafølgende Søndag. Hele Festen forløb paa en Maade, som saavel Deltagerne som de arrangerende Naver kun kunde have Fornøjelse af.

Med Naverhilsen! *Lars Jørgensen, Sekretær.*

Koldingafdelingen har samtidigt haft den Venlighed at sende Arkivet Eksemplarer af dens store og vellykkede Karnevalsplakat, samt Optagelser fra og Pressemeddelelser om Karnevalet, som helt igennem har været en stor Succes. Desværre har Overskudet ikke ganske staaet i Forhold til det i Karnevalet nedlagte Arbejde, men det kan jo rettes til næste Aar. Forøvrigt har Koldingafdelingen besluttet at

Vendeltorp, samt valgte som Sekretær undertegnede. Endvidere nedsattes et Festudvalg, som nu ved Arrangering af Fester skal søge at bringe vor Kasse oven Vandet igen.

Med kraftig Naverhilsen! *N. Rasmussen.*

P. S.: Det er rigtig nok, at der fra H. B. til Odenseafdelingen er rettet Opfordring om enten at blive en virkelig Afdeling, eller ogsaa drøfte Muligheden af Afdelingens videre Bestaaen. Afdelingen i Odense har, som et Par andre Afdelinger ogsaa, aldrig hørt til dem, der kunde gives Prædikalet: god og stabil — ikke engang under gode Konjunkturer. Men i de sidste Aar er det blevet rent galt, hvorfor C. U. K. s Ledelse mente, at skulde det blive ved med at gaa paa den Maade, var det nok saa godt, dersom der overhovedet slet ikke var nogen Afdeling

Fra Aarhusafdelingens Fastelavnsfest.

uddele Overskudet til nogle af vore Afdelinger i Tyskland, som paa den Maade nu bliver hjulpet med ca. Kr. 200.—, og til Alderdomshjemmet i Börnsen ved Hamborg, er der allerede afsendt Kr. 100 af Overskudet. Tak for det, Koldingnaver! *Red.*

Odense. Den 9. Febr. afholdt Afdelingen sin Generalforsamling. Beretningen, som blev aflagt paa denne, viste desværre, at det forløbne Halvaar havde været meget sløjt, hvad der ogsaa havde indvirket paa Regnskabet, som for Lokalkassens Vedkommende viste et Underskud. Fra H. B. foretog en Skrivelse, hvori Afdelingen blev bedt om at tage Stilling til Spørgsmaalet om dens videre Bestaaen eller Indgaaen. Efter længere Drøftelse vedtoges det at fortsætte. Ganske vist har vi ikke haft gode Forhold i Afdelingen, men vi mener nu have rensset alle Sløjhedskandidater ud, saa vi nu kun er virkelige Svende tilbage, der ved godt Sammenhold vil søge at hæve Odenseafdelingen op til at blive en god Afdeling. Som Formand valgtes den gamle Neumünsternav, H. Midskov; som Kasserer genvalgtes

i Odense. C. U. K. s Renomé vilde i alt Fald saa ikke lide derunder, og hverken de virkelig stabile Naver i Odense eller C. U. K. s Ledelse vilde have den Ærgrelse at maatte arbejde for Medlemmer, som i dette Ords Forstand slet ikke er saadanne. Vendeltorp har ganske vist gjort, hvad han kunde, men hvad nytter en Officer, naar der ellers ikke er rigtige Soldater at fore. Imidlertid synes det nu som alle Slapsvandsene i Odenseafdelingen er udrensede, og skulde vi hernede hilse det med største Glæde, dersom Odenseafdelingen skulde kunne arbejde sig op til at blive en rigtig C. U. K.-Afdeling. Lykkes det, kommer der ogsaa andre, stabile Naver til, saa Afdelingen efterhaanden ogsaa kan komme til at staa med et Medlemsantal, som svarer nogenlunde til Odenses Størrelse og Betydning som Naverby. *Red.*

Paris. Afdelingen afholdt Generalforsamling den 12. og 19. Januar, hvor der vedtoges ny Lokallove samt Anskaffelse af et Lysbilledapparat, og at forhøje det samlede Ugebidrag fra 90 Cts. til Fr. 1.—. Som Bibliotekar genvalgtes Poulsen, som Hjælpe-

fondsforvalter Thomsen, samt nyvalgte som Lokalinspektør og Sekretær henholdsvis Schrøder og under tegnede. Paa Mødet den 9. Febr. nyvalgte endelig H. Pålsson som Formand, samt har vi afviklet den første Tur i vort Aarsprogram, nemlig et Besøg i Byen Paris' Raadhus; en Masse Naver deltog i den interessante Besigtelse.

Med kraftig Naverhilsen! *Willy Brautsch.*

Tours. Den 3. Febr. fejrede den ny Afdeling sin Stiftelsesfest. Med Morgentoget ankom nogle af Vendømenaverne, som blev modtaget paa Bane gaarden af de herværende Naver, der derefter viste dem det af Byen, som der var Tid at se. Kl. 12 samledes Naverne i Hulen, hvorfra vi i Gaasemarch gik til Hotellet, hvor vi havde vor Festmiddag. Befolkningen saa med forundrede Øjne paa vort Optog. Ved Hotellet ventede Fotografen og tog den traditionelle Plade. Samlede omkring det festligt dækkede Bord, aabnede vi dette med en Sang, hvorefter vi, efter et Par Velkomstord, huggede ind paa, hvad Bordet bød. Formanden tog Ordet til en Redegørelse for Toursafdelingens Stiftelse og over C. U. K. s Formaal og Arbejde. Han gjorde opmærksom paa, at selv om det nu var umuligt at rejse til Tyskland, der hvert Aar ellers trak Hundreder af skandiviske Svende til sig, saa var der til Gengæld Chanser i Frankrig, som aldrig før, hvad der ogsaa havde resulteret i flere ny Afdelinger, bl. a. i Tours, hvis Afdeling haabede at blive en rigtig C. U. K.-Afdeling, med Kammeratskabet i Højsædet, og hvor Svendene kunde finde et Sted, hvor de holdt af at være. Efter et begejstret Hurra for den ny Afdeling, tog Formanden for Vendømeafdelingen Ordet og overbragte i hjertelige Vendinger Vendømenavernes Lykønskninger, hvorefter flere af Naverne tog Ordet og holdt Skaaltaler, saavel i alvorlig som gemytlig Retning. En Festsang, forfattet i Dagens Anledning, gjorde stormende Lykke. — Da Vendømenaverne rejste hjem, var alle enige om at hele Dagen havde været overordentlig vellykket.

Desværre har Vinteren ogsaa vist sit strenge Regimente her, saa nogle af vore Medlemmer, der var Bygningsarbejdere, har maattet afrejse. Paa den ekstraordinære Generalforsamling den 19. Februar valgtes derfor Oskar Nilsson som Formand og Georg Jensen som Kasserer. Saasnart Solen rigtig begynder at skinne vil der imidlertid blive Arbejde nok i Bygningsfagene. Desforuden er her en meget stor Træindustri, samt en Automobillfabrik plus en Mængde halvstore og mindre Virksomheder, saa er en Svend paa Valsen, kan vi trygt anbefale ham at tage Tours i Betragtning. Ønsker nogen nærmere Oplysninger, bedes de skrive til undertegnede, *27 Rue du Lavoisier.*

Med kraftig Naverhilsen! *Charles Jørgensen,*
Sekretær.

Trondhjem. Paa Januar-Generalforsamlingen genvalgtes til Kasserer J. F. Jonsson, stentrykker, norrøping, som sekretær undertegnede.

Paa møde den 12-11-23 behandlede Trondjemsnaverne det av H. B. opstillede diskussionsspørgsmaal og vedtok enstemmigt paa det skarpeste at avvise tanken om en slik tilføielse til C. U. K. s Love.

Som man ser af H. J. Larsens artikkel om nævnte sak, er initiativet særlig gjort av den største danske afdeling, København, og det er nok muligt, at det for de danske afdelinger vilde være gavnligt

med en slik bestemmelse, men da har de jo til en vis grad anledning til at gardere sig ved at inntake en saadan bestemmelse i sine lokallove; for de norske afdelingers vedkommende vil det bare føre til at øke vanskelighederne for at holde afdelingerne i live og det har vel ikke været de danske afdelingers mening; endda mer uhyrligt vil det bli, hvis der skal klassificeres mellem at ha reist i Skandinavien og det øvrige ulland; gamle naver, som har reist baade udenfor som indenfor Skandinavien, udtaler, at bortset fra sproget er det mindst like vanskeligt, ja tildels værre at reise i Skandinavien, grundet de store afstande og de mindre muligheder ved at faa beskæftigelse end udenfor Skandinavien.

Vi mener, skal C. U. K. blive den stærke organisation, som vi alle ønsker, bør man ikke ha saa mange klausuler, der kun vil umuliggøre øket tilslutning til rækkerne.

Med skand. Hilsen!

For C. U. K. Trondhjem:

Vald. Olsen, formand. *Allan Petersen,* sekretær.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: *Schw. Fr.* Kreuzlingen 25.—, *Paris* 60.—; *Belg. Fr.* Gent 100.—; *D. Kr.* Aarhus 396.—, *Randers* 137.—; *N. Kr.* Trondhjem 72.—, *Bergen* 72.—.

Ugyldiggjort Medlemsbog: Bog Nr. 5563 A, *J. Koblonski,* Klaverstemmer, Aarhus, er tabt og erklæres herved for ugyldig.

Blikkenslagerfagblade: Til de Afdelinger udenfor Skandinavien, som har danske Blikkenslagere som Medlemmer, følger med dette Blad: danske Blikkenslagerfagblade.

Adressefortegnelse: Det gøres opmærksom paa, at denne, som findes i dette Blad, ikke foreløbigt vil blive gentaget, hvorfor den bedes opbevaret.

Udklæbede Medlemsbøger: Kassererne gøres endnu engang opmærksomme paa, at Dublikater for Medlemsbøger, der er udklæbede, kun maa udstedes af H. K., der besørger dette uden Udgift for vedkommende Medlem.

Arkivet: Dette har fra Pariserafdelingen modtaget dennes Aarsprogram, som indeholder ikke mindre end 30 Udflugter, Fester, Besøg i Seværdighederne i Paris og Omegn, samt Lysbilledforedrag. Det er saaledes ikke Afdelingens Skyld, dersom dens Medlemmer ikke faar noget ud af Opholdet i Verdens Hovedstad. I gamle Dage kunde det være svært nok at faa Naverne interesserede for den Slags, mange foretrak hellere at spille Tiden med at sluge daarlig Luft i en eller anden Beværtning, eller tidlig og sildig at læske Holmblads Salmebog, hvilket jo udvider et Menneskes Aandsbegreber i aller højeste Grad. Imidlertid kan det med Glæde konstanteres, at vore Dages Naver er fulgt med hele den moderne Arbejderbevægelse; thi de af Pariserafdelingens

Foranstaltninger, som allerede har fundet Sted, har gennemgaaende været udmærket besøgt. Det er det, vi skal have frem! Og vor Afdeling i Paris, og ikke mindst dens ledende Mænd, fortjener Tak fordi, de har gjort es saa godt Stykke Arbejde i den *rigtige* Retning.

Understøttelsens Udbetaling: Denne sker desværre ikke altid paa rigtig Maade, idet flere Kasserere ikke synes at kende Lovene. Disse foreskriver f. Eks., at Maksimalunderstøttelsen for første Aars Medlem. er Fr. 30.— og at der kun maa udbetales én Rejseunderstøttelse til hvert Medlem (med Undtagelse af de tre store Højtider), men alligevel er det forekommet, at en Kasserer uden videre har udbetalt et Medlem to Rejseunderstøttelser, eller har udbetalt ham Understøttelse ud over den lovmæssige Maksimal. Dette gaar selvfølgelig ikke i Længden, hvorfor det indtrængende henstilles til alle Kasserere at udbetale Understøttelsen i nøje Overenstemmelse med vore Love.

Bladet: Dette Nummer er trykt i vort gamle Trykkeri i Zürich, og vil i Fremtiden de fleste Numre blive trykt her, idet Trykpriserne i Tyskland nu er lige saa høje som hjemme eller i Svejts. Da der imidlertid i Hamborg ligger noget allerede sat Stof, vil sandsynligvis næste Nummer blive trykt dér, og skulde det ske, at der med Tiden bliver Overskud fra vore tyske Afdelinger og det ikke er muligt at faa dette Overskud ud af Landet, vil Pengene da blive brugt til at trykke nogle Numre af Bladet for, saaledes at Pengene bliver brugt og ikke igen udsættes for en Forringelse til Nul, som det i over 9 Aar har været Tilfældet. *H. J. Larsen.*

Arbejdsforholdene ude.

Om disse vil der i næste Blad komme en længere Redegørelse, kun er det nødvendigt her i al Korthed at henvise til, at det stadigt er forbudt at rejse til Svejts for at søge Arbejde. Der gaar nemlig omtrent ikke en Dag uden, at der hjemmefra kommer Forespørgsler derom. Forøvrigt er H. B. og Zürcherafdelingen for Øjeblikket i Færd med at søge udvirket Indrejsetilladelse for en Del danske Bygningshaandværkere, idet der vil blive stærkt Brug for saadanne til Sommer. Om det lykkes at faa udvirket Tilladelsen er ikke givet, men udelukket er det heller ikke, og vil der i saa Fald senere fremkomme nærmere Meddelelse derom.

Taksigelse.

Vegesacknaverne siger Aalborgafdelingen den bedste Tak for de tilsendte Kr. 30.—, endvidere retter Hovedbestyrelsen den bedste Tak til Aarhusafdelingen for de 1020.— Kr. og til Foreningen for berejste Haandværkere for de 300.— Kr., som disse to Foreninger har uddelt til vore nødstedte Medlemmer i Tyskland og som vidner højt om nævnte Foreningers Interesse for Landmændene ude.

Sløjhedens Protokol.

Følgende Slapsvandse er indsendt til Slettelse for Restance:

Bergensafdelingen:

- Bog Nr. 4447 *Carl Hjelm*, Stenarbejder, Örebro;
 „ „ 9448 *Anthon Schmidt*, Sporvognsfører, Bergen;
 „ „ ? *Olaf Clausen*, Maskinist, Bergen;
 „ „ 9944 *Fr. Vaagenæs*, Kontorist, Bergen.

Kielerafdelingen:

- Bog Nr. 9482 *Carl Spandel*, Embedsmand, Haderslev;
 „ „ 9101 *H. Aepler*, Nitter, Flensborg;
 „ „ 4957 *M. Hintz*, Skibsbygger, Sverige;
 „ „ 6553 *H. Böttcher*, Arbejder, ?
 „ „ 4441 *W. Johansen*, Maskinarbejder, ?

Pariserafdelingen:

- Bog Nr. 9975 *Lauritz Christiansen*, Smed, Assens;
 „ „ 9982 *Svend Knudsen*, Brygger, Odense;
 „ „ 9207 *Albert Hansen*, Brygger, Assens;
 „ „ 9224 *Poul S. Hansen*, Kleinsmed, Hørsholm;
 „ „ 8916 *Henry Andersen*, Porteføjemaker, Kristiania;
 „ „ 9226 *Hans Salskov*, Konditor, Assens;
 „ „ 9227 *Urban Lerke Madsen*, Murer, Egebjerg;
 „ „ 9232 *Anker Rude Andersen*, Murer, Kbhvn.;
 „ „ 9403 *Chr. H. Dall*, Tapetserer, Sønderborg;
 „ „ 9244 *Poul Johannessen*, Tapetserer, København;
 „ „ 8222 *Lauritz Chr. Sørensen*, Arbejdsmand, Odense;
 „ „ 9208 *Chr. Madsen*, Mekaniker, Assens.

Medlemmer! Bring Eders Medlemsböger i Orden nu til Kvartalsskiftet!

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: *H. J. Larsen*, Postfach Zürich.

Hovedbestyrelsen: Formand: *Ch. Møller*, Oberdorfstraße 4³, Zürich 1.

Kontroludvalget: *P. Sørensen*, Markstr. 1 a¹, Hamborg 6.

Spetzlerfonden: *L. J. Laursen*, Neue Beckenhofstr. 40, Zürich 6.

Naar ikke andel staar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Sted. Mødeaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom

paa, at Kassererne ikke ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Son- og Helligdage.

Afdelinger i Svejts.

- Bern*: Restaurant «Schlüssel», 1. Stock, Metzgergasse. Udb.: Thv. Jespersen, Schreinerweg 15³, 7-7½.
Kreuzlingen: Udb.: P. Jørgensen, Villa «Cimbria».
St. Gallen: Udb.: V. Riisfeldt, Stückelbergstr. 3, Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.
Zürich: Restaur. «Rothaus», Marktgasse, Zürich 1. Udb.: C. Gjerding, fra 12½-1 Middag.

Tyskland.

- Berlin*: Otto Claussen, Naunynstr. 52, Seitfl. 2, Berlin SO.
Dresden: Gasthof «Braunschweiger Hof», Freibergplatz 11. Udb.: Carl Th. Matthiessen, Priesnitzstraße 18, fra 6-7.
Düsseldorf: «Zur Winen», Ecke Kirchfeldstraße-Morsestraße, Møde hveranden Lørdag. Udb.: Lorenz Möller, Pempelforterstraße 4, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12-3 Middag.
Hamburg: Annenstr. 29, St. Pauli. Udb.: Peter Olsen, Schroderstr. 28³, fra 7-8.
Harborg: Restaurant Dringelburg, Isle Wilstorferstr. Udb.: H. Hansen, Bremerstr. 83³, fra 6½-7½.
Kiel: Fritzes Hotel, Kl. Kuhberg, Møde 2, og sidste Lørdag i Maaned. Udb.: Jens Mortensen, Kaiserstr. 27, fra 5-7, *Kiel-Gaarden*.
München: Restaurant «Gerlinger», Göthestraße 35. Udb.: C. Björklund, Kapuzinerstr. 45³, fra 6-7.
Neumünster: Rest. Oskar Sørensen, Bahnhofstr. 3. Udb.: A. Sørensen, Mühlenhof 4², fra 6-7.
Vegesack: z. «Gemütliche Ecke», Gerhards, Rolfstr. Udb.: Wilh. Schwarz, Schulkenstr. 6, 1. Fahr-Vegesack, efter 5.

Belgien.

Gent: Hotel La Rose, Quai de l'Écluse Nr. 1, hvor Underst. ogsaa udbetales.

Frankrig.

- Paris*: «Bouquet du Trône», 10 Avenue du Trône, Paris XII. Samkvemslokale: Rest. Metz, Rue Faubourg, St. Antoine, 179. Udb.: Hj. Birch, 50 Rue Boulets, Paris XI, 8-9.
Belleveries: Chateau des Belleveries, Aze par Vendôme (Loir-et-Cher).
Strasbourg: Alfred Jönsson, Kreuzgasse 5, 1.
Tours: Café Alexis, 27 Rue de Lavousier 27.

Spanien.

Barcelona: Møde afholdes hos Carl Petersen, Calle Montcerat Nr. 5, Pisa 3, hvor Underst. ogsaa udbetales.

Skandinavien.

- Aalborg*: S. Steffensens Rest., Nyhavngade. Udb.: Peter Jensen, Villa Vera, Helgolandgade 3, fra 6-7.
Aarhus: Landmandshotellet, Vestergade 48. Møde hver Lørdag Aften. Udb.: Chr. Bielefeldt, Studsgade 45³, fra 12¼-1 Middag.

Bergen: Øvregaten 25, Kældereren t. H., Indgang fra Gaarden, aaben hver Aften fra 7-11, Lørdag og Søndag fra Kl. 3 Eftermiddag. Udb.: Einar Christensen, Rosenkrantsgate 7.

Fredericia: Rest. Steffensen, Torvet. Udb.: Chr. Iversen, Egeskovvej, fra 12-1 Middag.

Göteborg: Cafét Östra Hamngatan 14. Udb.: Sv. Madsen, Drottningsgatan 71, III, hvortil al Korrespondance bedes sendt.

Hjørring: «Bristol». Mødeaften 1. og 3. Lørdag i hver Maaned. Udb.: Chr. Kornum Christensen, Fredensgade 1.

Holbæk: Kjeldsens Hotel, Labek, den første og tredje Torsdag i hver Maaned, K. 8. Udb.: Max Nielsen, Chr. Hansensvej 21, fra 5-6.

Kolding: Jernbanehotellet, Munkegade. Møde hver 1. og 3. Lørdag i Maaned. Udb.: Harald Hansen, Losbygade 16¹, fra 5-6½.

Kristiania: Arbejderforeningen, Vilsesgade 1. Møde hver Fredag fra 8-12. Udb.: R. P. Rasmussen, Totensgade 2², fra 5½-6½.

København: Arbejderforeningen af 1860, Nørre Voldgade 92. Samkvemslokale: Café Griffenfeldt, Griffenfeldtsgade Nr. 19. Udb.: Berner Nielsen, Stengade 17³, fra 5½-6. Formand: Chr. Jensen, Haderslevgade 36 1.

Maribo: Møde hver 2. og 4. Lørdag i Lysemosehuset i Skoven. Udb.: Thv. Christensen, Maglemer pr. Maribo, fra 6½-7.

Nakskov: «Harmonien». Møde den 1. Lørdag i Maaned. Udb.: C. A. Nielsen, Rødbyvej 33³.

Odense: «Villa-Cafeen», Vester Stationsvej 1, hvor Møde holdes 1. og 3. Lørdag i hver Maaned og hvor Underst. udbetales.

Randers: Hotel «Phönix», Vestergade. Udb.: N. C. Nielsen, Museumsplads 14, fra 12½-1½ og fra 7-8.

Stavanger: Østervaag 18, aaben de 4 første Dage i Ugen fra 11 Formidd. til 11 Aften, Fredag, Lørdag og Søndag til Kl. 12. Udbetaling i Hulen, fra Kl. 6-7. Møde hver Fredag Kl. 8.

Stockholm: Malmiskilnadsgatan 3 a (Cafeet). Møde varje fredag. Udb.: Nils Persson, Stortorget 7 III, från 6-7.

Södertelje: «Sans-souci», Møde varje fredag Kl. 7em. Udb.: Gunnar Molin, Ranghildsgatan 37 b, från 6-7em.

Sonderborg: Hotel København. Udb.: L. Frederiksen, Sømandshjemmet, fra Kl. 6½-7½.

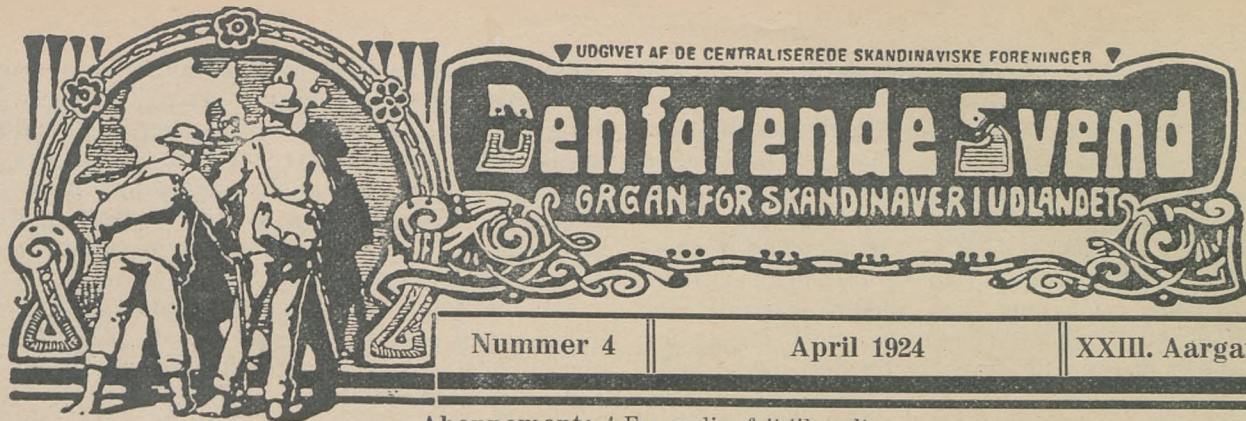
Trondhjem: Hjortens restaurant, 2. etage. Al Korrespondance sendes til Vald. Olsen, Vollaakken 15. Udb.: J. F. Jönsson, Holbergsgt. 21, fra 6-6½.

Vejle: Offersens Hotel, Søndergade. Møde 2. og 4. Fredag hver Maaned. Udb.: V. Bruun, Vin- og Cigarhandel, Søndergade 26, hele Dagen.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Et Forslag!

For et Øjeblik siden stod et dampende Fad Oksekødssuppe foran mig. Nu er det forsvundet og da det smagte mig særdeles godt, har det improviseret mig til at skrive et Par Ord om en Ting, som kan have temmelig stor Betydning for de unge Naver, som gaar paa Rejse.

Det er angaaende Logihuse og Hoteller rundt omkring paa Ruterne, hvor man enten kommer for at tage fast Ophold for nogle Maaneder, eller maaske kun bliver en eller flere Dage paa Gennemrejse. Hvem kender ikke det at komme til en By, maaske sent og træt efter Rejsen, og hvor man ikke kender nogen Adresse paa et billigt og dog godt Sted, hvor man kan overnatte og eventuelt tage Ophold for flere Dage. Efter at have travet Byen rundt lader man sig tilsidst dumpe ind paa et tilfældigt og maaske dyrt Sted, hvilket kunde have været undgaaet, dersom man i Forvejen havde Adresse paa et Sted, hvor der tidligere havde boet Naver, til disses Tilfredshed. Af egen Erfaring kan jeg nævne, at jeg, da jeg kom til Zürich, uden at have Anelse om, hvad Naver og Huler var, første Nat boede paa Hotell "St. Gotthard", Bahnhofstraße! Den anden Yderlighed var for mig Wassen Fattigaard, men det kommer dog ikke selve Sagen ved.

Vedrørende Forholdene her sydpaa, gik det for Krigen lettere, idet de fleste, som var for udadgaaende, passerede Zürich, hvor de da modtog gode Raad og Anvisninger af dem, som allerede havde været i Italien og Orienten. At man i Neapel skulde holde til "Deutsche Küche" og paa Capri til "Central Café", vidste de Fleste, som drog syd paa. "Deutsche Küche" eksisterer ikke mere i Neapel, derimod er "Central Café" paa Capri stadig billig og anbefalelsesværdig. Uden at kende dets Forhistorie fandt jeg oppe paa Fællesstuen, under sidste Kalkning, en Masse "sen'er"; f. Eks. Skrådersvend Peter Olsen, Odense, og den er vel ikke til at tage fejl af.

Nu er Sagen en anden; de Steder, som for var selvskevne til at ty til, eksisterer som Regel ikke mere, ny Steder maa derfor opsnuses og — ja, nu kommer det, jeg vilde: *bring de Rejsende til Kundskab*. Paa hvilken Maade dette kan ske, er vel Forretningsføreren bedst i Stand til at af-

gøre, f. Eks. hvis de forskellige Afdelinger selv samlede paa saadanne Adresser, eller hvis de enkelte Medlemmer indsendte dem, og de derefter med visse Mellemrum blev offentliggjort. Bl. a kan det ogsaa være til Gavn for Naver, som fra Frankrig og Svejts tager hjem paa Besøg, naar de paa Gennemrejsen i Tyskland under deres Ophold i Hamborg, Berlin, Köln osv., véd et Sted, hvor de kan sove og spise ordentlig, uden at der derfor ryger for mange af de kostbare Guldmærk.

Naturligvis skal det ikke være en Slags Barnepigehjælp, men Hjælp til gensidig Gavn, som netop er hver Forenings største Formaal. Da Kammeraten og jeg nu rejste til Orienten, har vi haft et Par gode Eksempler, der klart viser, hvor stor en Hjælp en saadan Fortegnelse kunde være; I Milano var vi 5—6 Dage og spiste de første Dage paa forskellige "Albergoer" som alle var lige loppede: da fandt vi ved et Tilfælde "Albergo Popolaire" en stor fængselslignende Bygning med smaa Værelser, Bad, Restaurant, og alt til billigste Priser, nemlig kun ca. en Trediedel af de Priser, som de billigste Hoteller tager. Og her i Cairo har vi først efter to Maaneders Ophold fundet "Home Internationale", hvor vi har den bedste Seng hver for 2½ Piaster = 60—70 Øre daglig, Morgenkakao og foromtalte Middagssuppe. Dette Sted drives med Tilskud af de forskellige Gesandtskaber og er idealt for rejsende Svende. — Maaske er der mange andre saadanne billige og gode Steder rundt i Verden, og derfor maa vi ogsaa se at faa en praktisk Ordning i denne Sag.

Med kraftig Naverhilsen! N. E. Jensen, Cairo.

*

At ovenstaaende Forslag fra vor Orientnav Jensen er godt og ogsaa kommer i rette Tid, kan vist alle Medlemmer, som mener, at vi ikke alene bør leve paa Traditionerne og Minderne, være enige om. Trods de vanskelige Forhold, som C. U. K., som næppe nogen anden Organisation, har haft at kæmpe mod de sidste Aar, er det lykkedes os at gennemføre forskellige praktiske Opgaver til Fordel for Medlemmerne. Jeg behøver blot at minde om dat store Arbejde in Tyskland, som især vor Afdeling i Hamborg, under Medvirkning af hele C. U. K., har gjort for Medlemmerne under

de fortvivlede Forhold i Tyskland: først af alle tog den Spørgsmaalet om Fordeling af Levnedsmidler og Ydelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse til de nødstedte Naver i sin Haand, hvilke begge Opgaver blev gennemført, foruden at der ogsaa i Hamborg blev erhvervet eget Hus. I Svejts lykkedes det for C. U. K. at gennemføre Understøttelse af arbejdsløse Danske fra den svejtsiske Stats Side, og hvilket stort praktisk Arbejde, der f. Eks. af Pariserafdelingen er gjort for at faa nordiske Svende til Frankrig og dér staa dem bi paa bedste Maade, behøver ikke nærmere Forklaring for de Medlemmer, som følger Bladet, ligesom der ogsaa fra Ledelsens Side er gjort alt, hvad der kan ydes af Oplysning om Arbejdsforholdene rundt omkring. Og nu melder en ny Opgave sig: en Opgave, som vil blive løst og som yderligere vil bidrage til at knytte Medlemmerne til Foreningen — selv om ogsaa enkelte Medlemmer skulde mene at en Liste med Fortegnelse over billige og dog reelle Steder, hvor Medlemmer paa Rejse kan sove og spise, skulde være Barnepigehjælp. Tiden er nu en anden end før. Svendene vil ikke blot arbejde i Udlandet, men ogsaa dér se, hvad der er værd at se, men for at dette skal lykkes, maa Rejsen forme sig saa praktisk som muligt, og dertil vil en Liste, som nævnte være yderst gavnlige, især nu, hvor Priserne, i Modsætning til den gode gamle Tid før Krigen, ikke er ens og konstante, men ofte benyttes til at plukke de Rejsende.

Hvad selve den praktiske Udførelse af Opgaven angaar, maa det i første Række være Afdelingerne, der tager sig af den. Kun de Medlemmer, der ikke er tilmeldt nogen Afdeling, bør paa egen Haand indsende Adresser. Ellers maa Reglen være den, at Afdelingerne paa en Mødeaften optager Sagen til Diskussion, hvor da Bestyrelsen fremsætter sit Forslag til Listen over de Steder, som kommer i Betragtning. Under Diskussionen vil Listen maaske, ved nærmere Oplysninger fra Medlemmerne, undergaa Forandring, eller blive yderligere supleret, hvorefter den indsendes til Bladet, i hvilken den da offentliggøres. Viser det sig, at Adresserne virker godt, kunde de muligvis trykkes i et særligt lille Hefte, hvilket paa den anden Side maaske alligevel ikke er praktisk, da Adresserne forandrer sig. Muligt kunde der ogsaa enkelte Steder opnaas Rabat for Medlemmer, idet Værterne dog kommer til billig Annoncering gennem nævnte Adressefortegnelse, og derfor maaske i mange Tilfælde ikke vilde være utilbøjelige til at yde vore Medlemmer en vis Rabat for Logi. Det vil i mange Tilfælde, i Lighed med før Krigen, være muligt at opnaa en Annonce til Bladet; dog skaber dette samtidigt en vis Afhængighed overfor Annoncøren. Bedre vilde det derfor være, dersom Værterne kunde bevæges til at yde vore Medlemmer Rabat, hvilket ogsaa vilde knytte Medlemmerne yderligere til Centralisationen, og tilfore denne

praktisk talt *alle* udrejsende Svende; thi en saadan Adressefortegnelse vil ogsaa virke agitatorisk overfor alle Unge. Alt dette er imidlertid Fremtidsmusik. Foreløbigt gælder det blot om at gøre et Forsøg, hvortil hører, at de nødvendige Adresser indsendes. Viser det sig, at Adresserne benyttes, kan man altid senere træde i Forbindelse med de respektive Værter om eventuel Rabat.

Hvilke Adresser bør nu indsendes? Først og fremmest en eller to Adresser paa et billigt Gæstgiveri (Hotel), samt ogsaa Adresser paa et eller to gode Spisesteder. Dersom der er et godt "Gewerkschaftshaus" eller "Maison de Peuple" i Byen, og dersom Hulen befinder sig paa et Sted, hvor der er Hotel, og hvor der maaske ogsaa leveres ordentlig Mad til rimelig Pris, er det en Selvfølge, at disse først og fremmest kommer i Betragtning ved Opstilling af Listen, men ogsaa kun, dersom de virkelig er anbefalelsesværdige; thi *kun* Steder, der *svarer til Formaalet med Listen* opstilles paa denne.

I denne Sag gælder det ikke om hurtigst muligt at faa et Resultat, men derimod om at de Adresser, der bliver meddelt, *virkelig* er de bedste og mest anbefalelsesværdige. Vil Afdelingerne vise Sagen Interesse, vil det ogsaa efterhaanden lykkes at faa en Samling af Adresser, som vil være enhver Nav til Hjælp paa Rejsen, en Hjælp, som vil spare ham for baade Penge, Tidsspilde og Ærgrelse.

H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Kristiania. Paa Generalforsamlingen den 4. April valgtes som Kasserer Polsemaker Heinrich Jiirs, Hamborg.

Med Naverhilsen!

R. P. Rasmussen.

Nakskov. Paa Generalforsamlingen den 12. April genvalgtes Axel Nielsen til Kasserer, samt genvalgtes Rob. Rasmussen og undertegnede til Bestyrelsen, Med Naverhilsen!

Chr. Bob Pedersen, Sekretær.

Tours. Paa Generalforsamlingen den 6. April valgtes ny Bestyrelse: Formand: Oskar Nilsson, Kasserer: Richard Jensen, Sekretær: undertegnede.

Vi har i den senere Tid mistet flere gode Kamerater, men vi haaber, at Foraaret bringer os en Hær af andre gode Naver hertil, saaledes at Toursafdelingen kan blive en stor og stabil Afdeling af C. U. K.

Kraftig Naverhilsen!

Karl Gurvig.

Agitation.

Dette Ord har ofte lydt i "Den far Svend", saavel fra Hovedbestyrelsen som fra Afdelinger og Medlemmer. Og selv om de senere Aars økonomiske Krise har hammet Agitationen for C. U. K.

paa forskellig Maade, har Spørgsmaalet altid Vigtighed, især nu, da der synes at kunne spores Fremgang i saavel Rejselivet som Arbejdsforholdene. Imidlertid synes jeg, at man aldrig er blevet rigtig enig, om man skulde slaa kraftig Alarm for Agitation gennem Afdelingerne, eller lave Agitationen mere samlet. Som gammel Nav vil jeg derfor gerne gennem vort Organ, som er Pulsen i C. U. K., belyse Problemet nærmere:

Naar man undertiden støder paa Udtalelser om C. U. K., som ikke er saa venlige, som de burde være, er dette ikke helt uberettiget; derom tror jeg at vi gamle Naver, som har lidt Selvkritik i Behold, kan være enige. Vi har og arbejder stadig paa vore Foreningers og vor Sammenslutnings Opbygning, paa at skabe et stærkt Kammeratskab indenfor vore Rækker, og ligeledes tror jeg, at vi har vist os modtagelige for gode Raad, naar disse blev givet aabent og ærligt og af god Vilje; men paa den anden Side har vi ofte været udsat for en meningsløs Kritik bag vor Ryg, og ofte har den været fremsat af saadanne, som har nydt Goder af C. U. K.; men som alligevel ikke har skammet sig for at falde deres Landsmænd og Naver i Ryggen. Derfor bør vi arbejde om saa mere for yderligere at udbygge vor Centralisation og vore Foreninger og højne Foreningslivet saa meget, det overhovedet er os muligt; thi hvor Raahed og den Slags sidder til Højboards, er der næppe nogen virkelige Naver, der ønsker at være med.

Jeg er overbevist om, at langt de fleste Naver tænker som jeg: at skal vi hævde vort Renomé i Udlandet, da maa det ske gennem vort Arbejde paa Arbejdspladserne, og gennem vor Optræden. Det er muligt, at Tiden fra før Krigen, hvor nordiske Haandværkere, som en Strøm gled mod Syd, vil vente paa sig, i alt Fald i det Omfang, som vi ønsker; men engang vil Evropa dog vaagne af sin Rus, og da vil Kampen ikke mere blive ført med Vaaben og Vold, men ved Dygtighed og Intelligens, og dette vil ogsaa blive Tilfældet paa Arbejdets Omraade. Derfor I, som er derude og skal jævne Vejen for dem, der kommer efter: Søg altid at skabe Jer et godt Renomé paa Arbejdspladsen, eller hvor I nu færdes, thi det betyder ofte alt for, dem, som kommer efter Jer. Derigennem gavner I Jer selv, Eders Landsmænd, C. U. K. og Eders Hjemland, hvilket alt vil indvirke paa Agitationen til Fordel for C. U. K. Og naar vi herhjemme arbejder hen paa, at Restanceliste, sort Tavle og den Slags Ting ikke findes indenfor Rækkerne, og ogsaa herhjemme søger at opretholde det rigtige Kammeratskab og Sammenhold, som ude, da er vi naaet et godt Stykke frem ad den rigtige Vej. Tro ej, at det alene er Minderne om en svunden Tid, der gør, at vi velbliver med at være C. U. K.-Naver, men det er ogsaa for at gøre lidt Gengæld for hvad C. U. K. har gjort for os, da vi færdedes derude. Med Glæde har mangan

en gammel Nav læst om den Højnelse af Foreningslivet, som har vist sig i vore Afdelinger, ikke mindst i Paris, hvis ledende Medlemmer jo ogsaa er af den Mening, at saafremt Afdelingerne ikke kan hjælpe og yde det bedste for de tilrejsende og bosiddende Medlemmer, er Maalet ikke naaet. Det er den Slags, som det glæder os herhjemme at høre om, og derved ogsaa den *bedste* Agitation for C. U. K., hvis Medlemmer da vil føle sig knyttet endnu mere til Centralisationen og som yderligere vil være i Stand til at vinde alle dem, som rettelig hører, hjemme indenfor vore Rammer.

Med skand. Hilsen! *Chr. Bob Pedersen*, Nakskov.

Arbejdsforholdene ude.

Om disse er der desværre ikke meget nyt at meddele. *Frankrig* og *Belgien* er stadig de eneste Lande, hvortil der tilraades Tilrejse. Fra Pariserafdelingen foreligger detaillerede Oplysninger om flere Fag, som her skal meddeles:

Møbelsnedkere: Disse staar for Øjeblikket i Paris i Lønbægelse, som dog nok gaar i Orden uden Konflikt. Ellers er der stadig meget at lave i dette Fag, hvilket ogsaa gælder for *Billedskærere*. Ogsaa for *Snedkere* er det bedst at kunne lidt Fransk, men dog ikke absolut tvingende nødvendig, eftersom der tales Tysk paa mange Værksteder, ligesom der ogsaa findes mange skandinaviske Mestre. Disse forstaar desværre alt for ofte at udnytte de Svende, som kommer lige hjemme fra, saa en Svend, der har noget Kendskab til Sproget klarer sig altid bedre, idet han da ikke risikerer, at faa en Løn, der ligger alt for meget under den normale. Timelønnen er omkring 4 Fr., hvad ogsaa gælder for *Tapetsrere*, der ligeledes skal have let ved at faa Arbejde. *Skraedere* har for Øjeblikket godt at bestille, men det er jo ogsaa Saison; naar denne er forbi er det vist mere Lykketræf at faa Arbejde. For *Gartnere* er der meget Arbejde, men daarligt betalt (kun Fr. 3—3.50 i Timen), og i det Fag maa man kunne Fransk. For *Murere* er det daarligt, og særdeles daarligt er det indenfor *Jern-og Metalbranchen*, saa alle, som rejser paa dette Fag, maa *fraraades* Tilrejse til Frankrig. Forøvrigt gøres opmærksom paa, at Arbejderne i alle Fag maa holde sig selv med *Værktøj*, da Mestrene ikke stiller noget til Raadighed. Særlig for *Møbelsnedkere* duer det ikke at komme blot med en Hammer og Tang, men maa have komplet Sæt, saa hvis en Svend ikke har Værktøjet med, maa han købe det nødvendigste, hvilket ikke kommer billigt, idet det løber op til en ca. 400 Fr. I Træindustrien i Frankrig er der altsaa Arbejde nok, og da de skandinaviske *Snedkere* jo ellers rejser ret meget, vilde der sikkert være en endnu større Tilstrømning til Frankrig, dersom Spørgsmaalet om Værktøj ikke var; thi ret mange Svende er det vist ikke, der kan rejse 400 Fr. til det.

(Fortsættes.)

Glorien fra Rom kastede et lille skær af sine straalere helt her op. Vi kunde ikke undgaa at bemærke det italienske strøg, som var over byggemetode og over menneskene. Flade tage — sort krøllet haar. —

I lys forventning drog vi derfor næste dag videre — mod syd. Over bjerge, gennem dale og landskaber, der fryde en ved sit sydlandske præg — mure langs vejene, stædige æsler paa marken og sorte fattige stympere paa vejen — solens børn! — — —

Mod aften passerede vi gennem en dal. Mørket sankede sig blødt og beskyttende og gav den sommerlige luft et poetisk skær. Rundt fra bjergene lod de smaa kirker deres klokker lyde ud i aftenens stilhed. Tonerne kastedes tilbage, — der var en klang i luften saa ejendommelig, noget man ikke oplever i flade egne. Munke kom meget højtidelig gaaende hen ad vejen og korsede sig ved synet af os to — landevejsrøvere.

Litoen lod et ord falde om, at det var uhyggeligt med disse sortkappede mennesker, — jeg fandt derimod, at de hørte med til omgivelserne, og kun forhøjede det poetiske skær, som her hvilede. Lidt trætte efter den anstrængende tur, søgte vi nu efter et opholdsted for natten. — Et lys forude. Vi satte farten lidt op, og snart stod vi udenfor den forjættende dør. Et bord og nogle bænke udenfor viste, at det var noget i retning af en kro. Gennem den paa klem staaende dør, saa vi et mærkeligt syn. Vi oplevede en af H. C. Andersens eventyr. — Heksen, — en gammel kone med overskæg og en mægtig næse, samt vorter — sad ved det aabne ildsted omgivet af en flok katte, — forheksede prinser og prinsesser! — et par tykke træstykker gnistrede lystigt og sendte lysstraalere over omgivelserne.

En smule underligt stemt traadte vi indenfor. Stuen, et stort næsten tomt rum, gjorde et koldt indtryk. "Heksen" greb straks kappen, — selvfølgelig en rigtig tyk knortet kappe — og rejste sig. — Hun lammede paa det ene ben — altsammen noget selvfølgelig, som skulde til for at gøre eventyret fuldkomment. Hun talte et mærkeligt sprog — det gjorde "heksen" og vi forstod hende saalidt, som hun forstod os. Kattene for omkring, en strøg

sig op ad hendes skørt, en anden sprang op paa hovedet o, s. v. I vore hænder læste hun, hvad vi ønskede, — at sove. Med et blaffende lys i haanden og en kat i hælene, gik hun foran os, gennem en lille dør, over en mørk gaard med mystiske lemme, op ad en mør, knagende trappe, — gennem en mørk

gang, stod vi endelig overfor en lille dør, som hun med megen besvær aabnede; den peb slemt paa hængslerne. Litoen bemærkede noget om, at den næppe havde været aabnet det sidste aarhundrede. Endelig stod vi i et værelse med to noget skummelt udseende senge og — elektrisk lys!

Dermed hørte eventyret op, — thi elektrisk lys høre ikke hjemme i en heksehule, altsaa forsvandt hun, og vi stod der alene. Det første Litoen foretog sig var at kigge under sengene, jeg derimod styrted til vinduet og rev det op, — men der var tykke skodder for, som jeg endelig efter megen besvær fik op. Nu var vejen aaben og mulighederne for en eventuel flugt blev drøftet. Den lod sig godt gøre, altsaa kunde vi rolig, efter en nøjere undersøgelse af døren, som vi væltede et skab for, gaa til ro. — — — (Véd i nu hvad Svende! Red.)

(Fortsættelse.)

Sløjhedens Protokol.

Følgende Slapsvandse er indsendt til Slettelse for Restance:

Vendømafdelingen:

Bog Nr. 8221, *Viktor Larsen*, Murer, København;

Kristianiaafdelingen:

Bog Nr. 8965, *O. Lindberg*, Væver, Berås;

Düsseldorferafdelingen:

Bog Nr. 9991, *Emil Nielsen*, Blikkenslager, København;

Dresdenerafdelingen:

Bog Nr. 9585, *Erich Koppeler*, Tilskærer, Dresden;

" " 9586, *Irene Koppeler*, Husmoder, Aalborg;

Københavnerafdelingen:

Bog Nr. 4577, *Oluf Olsen*, Maskinarbejder, Hillerød;

" " 4583, *Kurt Weiss*, Maskinarbejder, København;

" " 5322, *Gustav A. Nilsson*, Glassliber, Skanor;

" " 5920, *Martha Roll*, Skotøjsarbejderinde, Rechen;

" " 5940, *Holger Rasmussen*, Maler, København;

" " 5996, *Charles Jensen*, Karetmager, Sorø;

" " 6659, *Vilh. Carstensen*, Bødker, København.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Druck: Hamburger Buchdruckerei und Verlagsanstalt Auer & Co. in Hamburg.

Den farende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

№ 5

Mai 1924

XXIII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Vaar 1924.

Atter er den dejlige Tid inde! Aarets bedste Tid: *Vaaren!* Længe varede det før Vinteren endelig veg, men om saa stærkere kom da ogsaa Vaaren, denne vidunderlige Tidsperiode, der ligger mellem det egentlige Foraar og Sommeren. Menne-skene, i alt Fald i Evropa, blev snydt for Foraaret. Men hvad gør det, nu hvor Træerne har iført sig deres fejreste Pragt, og hvor en varierende Sol kaster sine Straaler ned over en Jord, der ligesom vaagner op efter et langt Mareridt, og hvis Beboere derfor ogsaa med dobbelt Velbehag nyder Vaarbrudet.

Vaarbrudet! — Mon der ikke ogsaa i Menneskenes Sind har fundet noget Sted, der kan lignedes ved et Vaarbrud? Bedrager ikke alle Tegn, synes dette virkelig at være Tilfældet. Efter de glimrende engelske Valg manifesterer nu det republikanske, fri Frankrig sig gennem et Valg, hvis Resultat sikkert kom overraskende for de Fleste. Haanden er udstrakt til Forsoning, og selv om Tyskland har valgt pro-nationalistisk, spiller det mindre Rolle; thi er alle øvrige Lande enige, vil det alligevel gaa fremad. Desuden: Det tyske Folks vældige Arbejdermasser og hvad der ellers er af Demokrati i dette upolitiske Folk, vil vide at finde sig selv igen, naar først Efterveerne af den frygtelige Tid, det arbejdende Folk i Tyskland har gennemgaaet, er saa nogenlunde forbi. Tysklands nuværende, virkelig reaktionære Periode, er kun et forbigaaende Fænomen, som vil vige, naar Fornuften igen faar Overhaand. — Og hjemme i Norden har Valgene i Danmark ligeledes givet ny, friske Kræfter Lejlighed til at virke for Fremdrift og Arbejde.

Samtidigt med Foraaret er Arbejdet ogsaa genoptaget med forøget Kraft i de Lande, hvor Vinteren bragte Arbejdsløshed og Nød. Dette gælder Hjemlandene (med Undtagelse af Norge, hvor der nu paa tredie Maaned raser en vældig Arbejdskamp), og Frankrig og Belgien, samt Schweiz. I sidste Land er det endnu meget svært at faa Tilladelse til at arbejde for Tilreisende, men gaar Arbejdsløsheden stadig saa meget tilbage, som det har været Tilfældet de sidste to Maaneder, vil Schweiz heller ikke i Længden kunde opretholde sine hermetiske Afspærringsbestemmelser. — I Tyskland er der stadig temmelig Arbejdsløshed, selv om den ogsaa dér er gaaet meget tilbage; i enkelte Forbundsstater, som Würtemberg, endog saa meget, at der praktisk talt ingen Arbejdsløshed hersker. Saa i Aar kan Nordens Sønner ikke komme til at arbejde for Guldmark.

Men selv om Forholdene i Tyskland og Schweiz endnu ikke er saadan, at Tilrejse dertil kan tilraades, gaar det ogsaa i disse to gamle «Naverlande» fremad mod lysere bedre Tider. Og i Frankrig og Belgien er der Arbejde nok for de fleste Fag, i alt Fald for saadanne Svende, som baade har Vilje og Evne til at slaa sig igennem. Vist saa! Det gaar fremad, ogsaa for vor Bevægelse! Men vil vi nu kunne regne med, at vi Skandinaver herude vil høre Tidens Røst, og rette os derefter? Derom er næppe nogen Tvivl. Endskønt Forholdene endnu er saa unormale, som de er, ikke mindst, hvad de altbeherskende Penge angaar, har det allerede vist sig, at Skandinaverne forstaar Tiden. Thi den, som forstaar at bruge Øjne og Øren, vil allerede have lagt Mærke til, at det er en mere fremskreden, absolut bedre Aand, der hersker i Foreningerne herude end i de «gode, gamle Dage». Tyder det maaske ikke paa Interesse og moderne Opfattelse af Forholdene, naar, vore nordtyske Afdelinger samler sig til en Konference, for dér at drøfte, hvorledes de bedst skal staa hinanden bi under de Overgangsforhold, som den tyske Marks Stabilisering har medført? Og vidner det ikke om *virkelig* Interesse (altsaa ikke blot den, som gør sig gældende under pralende Former om et Værtshusbord), naar vore Medlemmer, der findes spredt rundt i Belgien, ligeledes samler sig til en Konference, for paa den at drøfte, hvorledes de bedst kan staa Tilreisende bi, og ellers drøfter Sager af almindelig Betydning for Skandinaverne? Naar man yderligere betænker, at vore Medlemmer i Belgien for den største Parts Vedkommende bestaar af unge Svende, er Belgiernavernes Bestræbelser om saa anerkendelsesværdigere. Og vidner det ikke om Fremdrift, naar vor Afdeling i Paris lader det ene Rejseforedrag og Udflugt følge efter den anden? Ganske vist er alt endnu ikke, som det burde være. I en By i Frankrig, hvor vi ogsaa har Afdeling, har nogle «raske» Naver «hugget saa tit i Sæk», at de nu har opnaaet at spolere nogle af de bedste Arbejdspladser, til Skade for deres efterfølgende Landsmænd. Selvfølgelig, ingen maa føle sig bunden, og før Krigen blev der ogsaa tit skiftet Arbejdsplads, men nu, hvor der for Øjeblikket faktisk kun staa et Par Lande aaben for de skandinaviske Svende, er Forholdene dog ikke helt, som den Gang. Og i Paris har det, trods alle Anstrængelser fra Bestyrelsens Side, ofte været svært at holde Grosset af Medlemmerne sammen, som ønskeligt er. Der er jo altid en Del Svende, der finder det mere interessant evigt og altid at hænge over Vin-eller Likørglasset,

end at besøge det, som kan højne baade Kundskaber og Evner og give Livet forøget Værdi.

Dette er dog i det store og hele Undtagelser; ellers gaar det fremad i Afdelingerne. For flere og flere gaar det op, at vi alle herude har Pligt at staa sammen, og at den, som ikke, til gensidig Gavn og Glæde, har staaet sammen med sine Landsmænd herude, egentlig ikke har lært Rejsens rigtige Sødme at kende, thi hvilken indre Tilfredsstillelse ligger der ikke i at virke sammen med dem herude, som under alle Omstændigheder er vanskeligere stillet end Landets egne Børn. At vi ikke derfor gaar af Vejen for en lystig Huleaften, for et godt Glas Vin, eller et skummende Glas Øl, siger sig selv; kun siger vi, i Modsætning til visse indifferente Landsmænd, at *det ikke er alt; Livet er ogsaa mere og andet end det.*

Jo, det gaar fremad! Og udvikler Forholdene sig yderligere i den allerede angivne Retning, og stabiliserer Pengeforholdene sig, vil vi rigtig vise, hvad skandinaviske Svende formaar. Indtil da arbejder vi videre, som allerede paabegyndt: kæmpende *mod* al Sløjhed og Surhed, *mod* alt, hvad der findes af Slaphed og Indifference indenfor vor Kreds, ikke mindst *mod* at lade sig slette som Medlemmer. Men kæmpe vil vi samtidigt *for* Kammeratskab og Sammenhold, og for Oplysning om alt, hvad der angaar vor Virken herude. Gør vi det, staar vi ogsaa fuldt rustede til at tage *mod* den store Tid, der dog engang kommer, og som da ogsaa vil komme vore Kammerater hjemme i Norden tilgode, der i saa mange og trange Aar har holdt vore Afdelinger oppe dér, og hvilke da vil blive fyldt af en Virken og Liv, der vil staa i Modsætning til de Foreningers Stagnation, der har nok i dem selv.

Og er vi endnu fjernt fra de Tilstande, som vi saa længe har ønsket, *det gaar dog fremad! Vi er inde i et Vaarbrud!*

H. J. Larsen.

Belgier-Navernes Sammenkomst.

Søndag den 6. April havde Belgiernaverne sat hverandre Stævne i Bryssel, for paa en Konference at drøfte C. U. Ks Virken og fremtidige Arbejde i Belgien.

Kl. 11 samledes man paa Banegaarden, og var det med megen Glæde, Brysselnaverne tog imod Svendene, efterhaanden, som de kom ind med Togene fra Gent, Antwerpen og Liege.

Fra Banegaarden gik man ud for at se lidt paa den belgiske Hovedstads Seværdigheder, hvorunder «Maneken Pis», den lille fornøjelige Fyr, som har vundet Verdensberømmelse for sin ligefremme Maade at være paa, selvfølgelig ikke blev glemt. Fra den lille Gut gik man i Gaasemarch hen til et Spisehus, hvor der i Forvejen var bestilt Mad til Naverne.

Da Søndagen jo desværre er kort, kunde man kun lige sluge Maden, før Turen gik ud til den store Udstilling, som for Øjeblikket finder Sted i Bryssel, og som er af imponerende Dimensioner. Danmark havde ogsaa en Afdeling, og Naverne følte helt Hjemvé ved Synet af det dejlige Smør og Flæsk, som var udstillet i den yderst smagfuldt arrangerede danske Afdeling. Kun to smaa Timer havde vi til at se den store Udstilling igennem, som man ellers kunde bruge to Dage til. Men vi maatte bryde op

for at marchere hen til det Lokale, hvor den alvorlige Del af Dagen skulde foregaa.

Kl. 6 bød Formanden for Generafdelingen alle fremmødte velkommen og bad om Forslag til en Dirigent. Som saadan valgtes Kesselhahn, som jo har rystet Pariserstøvet af Fødderne for at kigge lidt paa Liege. Derefter vedtoges følgende Dagsorden: 1. Valg af Sekretær; 2. Fagforeningskontrol; 3. C. U. K. s Fremtid i Belgien; 4. Kontingentspørgsmaalet; 5. Eventuelt.

Efter med fuld Kraft at have sunget «Svende, Vaarsolen vinker nu atter», valgtes som Sekretær undertegnede, medens V. Larsen og S. Gebhard valgtes til at kontrollere Fagforeningsbøgerne.

Til Punkt 3 aabnede Formanden for Generafdelingen Diskussionen og udtalte Ønsket om, at der maatte blive oprettet en Afdeling i Liege, da det nu var upraktisk med kun een Afdeling for hele Belgien, grundet paa den dermed forbundne store Korrespondance. Herefter fik vor stabile Nav Gebhard Ordet og oplæste en Skrivelse fra Zürich, og endvidere udtalte han, at han havde længe været i Tvivl om Betimeligheden af en Afdeling i Liege, men nu da Kesselhahn som en af Pionererne fra Gent, var kommet til Liege, var han ikke mere i Tvivl om, at der burde oprettes en Afdeling, «saa lad os vælte det Arbejde over paa Kesselhahns Skuldre og haabe, at at der maa vokse en kraftig Afdeling frem i Liege». Man enedes saa om, at «dele» Belgien, saa den flamsktalende Del høre til Gent og den fransktalende til Liege. Under P. 4 drøftedes Kontingentet til Hovedkassen. Efter at der var oplyst, hvordan Fortjenesten laa i de forskellige Fag, nemlig for Smede og Maskinarbejdere fra 2.35 til 3.— og for Træarbejdere fra 3.— til 4.— Fr. i Timen, blev man enige om, at der skulde føres Forhandling med H. K. og de franske Afdelinger før der kunde tages nogen Beslutning. Under Eventuelt bestemtes at afholde Stiftelsesfest d. 10. Maj i Gent, da Afdelingen dér saa havde bestaaet et Aar, samt blev det oplyst, at der kom 6 Svende til Gent paa deres almindelige Rejsepas, udstedt af Politimyndighederne i Danmark, og hvilket altid har været godt nok for Rejsende i Belgien. Men en Morgen kom det belgiske Politi og vilde se Svendenes Pas, hvorefter der blev betydet dem, at Passene ikke var, som de skulde være, men at de maatte henvende sig paa det danske Konsulat i Gent. Dette gjorde Svendene ogsaa og blev taget for 5.— danske Kroner for en efter vor Mening ganske unødvendig Paategning paa Passet, hvori der bevidnes, at det danske Konsulat har set Passet. Da det har vakt stor Harme her, vil vi blot gøre opmærksom paa, at Svendene maa være lidt forsigtig med at gaa til Konsulaterne, hvad ofte kan blive lidt dyrt. Som sidste Taler havde S. Gebhard Ordet og anmodede om ikke at lade sig forlede af de daarlige Organisationsforhold i Belgien og Frankrig til at svigte Fagforeningen, men stadig være tro mod denne og C. U. K. og sluttede med at udbringe et trefoldigt Leve for at Belgien stadig maatte være et godt Naverland, thi her er meget at lære og se.

Saa sluttede Dirigenten og takkede for den viste Interesse og Ro, hvorefter Naversangbogen igen kom frem. Efter et lille tvangfri Samvær maatte man bryde op ved Halvellevetiden, da man nu maatte afsted med Togene til de forskellige Byer. Og alle var enige om at man saavel havde tilbragt en god

Dag i Belgiens Hovedstad som ogsaa havde hjulpet
C. U. K. i Belgien yderligere et Stykke fremad.
Med Naverhilsen!

Th. Gregersen, Konferencens Sekretær.

Vaarbrud 1924.

Moder Jord i Lysets Navn,
svanger blev i Solens Favn. —
Straalevarmen gennemgløder,
hele Frinaturen føder.
Vaaren! — efter Vintersavn.
Frøet bryder. Knopper skyder
frem, naar Skaberkraften byder!
Efter Mørketid det dages,
alt skal frem i Lyset drages,
for at spire op, og vokse sundt fra Rod til Top,
og i Form og Farve straale,
og sin Skabers Ære selv for Kryb udmaale.

Solens Straalefakkell brød,
frem til Kamp paa Liv og Død!
mod en Vinters tunge Lænke,
som vort Solsind vilde sænke,
ned i Mørke, Mulm og Nød. —
Naar vi længes, noget sprænges!
vi vil ikke ude stænges.
Sol og Lys har sat os Stævne,
vi har Vilje Mod og Evne,
til at gribe fat, og styre med Fornuftens Ret,
frem mod nye Ledestjerner! —
de forsagte Styrmand, vi fra Rattet fjerner.

Se mod Solen Dagens Gud!
fra dens Lys har Livet Bud,
til vort Dagværk, og vi sanker
arbejdsglade sunde Tanker,
som i Vaaren springer ud! —
Vaarbrudssangen, over Vangen
vil med Frejdighed i Klangen,
rette op, hvad sammenbrydes,
hjælpe dem, som nu forskydes,
til med Livets Ret at faa i Solen blot en Plet.
Og i Dagens Lys vi pejler,
Fremtidsmaalet, vor egen stolte Sejler.

Vi vil Fred, hvor man slaas. —
Mørket vil vi bryde Trods,
vi er selve Solens Sønner.
Mørkets Magter for os stønner,
hvor paa Jord de møder os. —
Vi vil samle Syge, Gamle,
hjælpe dem, som ej kan hamle
op med Livets Lod i Striden,
som gaar under, naar paa Tiden
Mørkets Mare red, vore Vaarbrudstanker ned.
Giv af Hjertet, hvad du ejer.
Det, som skaffer Verdens store Vaarbrud Sejler!
Kanonsmeden.

Derhjemmefra.

Den største Begivenhed hjemme i Skandinavien er absolut det socialdemokratiske Ministeriums Dan-nelse i Danmark. Det er ganske vist ikke det første socialdemokratiske i Norden, thi Sverige havde alle-rede for et Par Aar siden et saadant, under Præsidium af Hj. Branting. Men for det første er det, logisk set, mere af en Begivenhed, at Arbejderne overtager Magten i Agrarstaten Danmark, end naar dette sker i det langt stærkere industrialiserede Sverige, og for det andet betyder Magtens Overtagelse af Arbejder-partiet i Danmark, et afgørende og sejrigt Fremstød af de Kræfter, som ikke vil lade alt gaa sin skæve Gang, saadan som det har været Tilfældet i Danmark de sidste 4 Aar. Danmark var tilsidst det eneste Land i Evropa, som lod Landet oversvømme af Valutavarer — alt i Kraft af det hellige Frihandelsprincip, som er godt nok, naar Forholdene er normale, men som ikke kan anvendes doktrinært, naar alt er ude af Lave, i alt Fald ikke uden, at Landets Industri og Haandværk lider for meget derunder.

Det socialdemokratiske Ministerium er dannet paa Basis af den store Valgsejr, Arbejderpartiet vandt ved Folkethingsvalget den 11. April, og tæller i sin Midte Mænd, som er anerkendte som Dygtigheder i alle politiske Lejre: Ministeriet har derfor et mere sagligt end politisk Præg. Stauning er Minister-præsident, eller Statsminister, som det hedder i Dan-mark, medens Borgbjerg er bleven Minister for det genoprettede Social-Ministerium. Grev Molkte, mangle-aarig Gesandt i Berlin, har overtaget Udenrigsminister-portefeullen, medens Fru Nina Bang, som Nordens første kvindelige Minister, har overtaget Kultus-ministeriet. At Ministeriet faar mange Vanskeligheder at kæmpe med er givet. For det første efterlader det afgaaede Ministerium Neergaard sig mange store og uløste Opgaver, saaledes det altbeherskende Valuta-problem, samt Spørgsmaalet om Grønland og om Balancen i Statshusholdningen. Dertil kommer, at Ministeriet vel er Folketingets største Parti, men ikke besidder absolut Majoritet. I de fleste Sager vil det kun have det radikale Venstre at støtte sig, og sammen med dette har det kun én Stemmes Overvægt mod de to Partier, som man kan betegne som Oppo-sitionen (selv om den vel ikke foreløbig vil antage særlig skarp Karakter), nemlig Venstre og Højre. Socialistisk Politik kan Ministeriet ikke drive, men at det vil forsøge at gøre sit bedste for at hæve Danmark, økonomisk og kommercielt, og paa alle mulige Maader søge at udnytte Danmarks glimrende Beliggenhed, og Muligheder (ikke mindst til Gavn for det store, arbejdende Folk), derom hersker ingen Tvivl.

C. U. K. er en upolitisk Organisation; alle stabile Landsmænd er os velkommen, Hovedsagen er, at de har Hjertet paa det rette Sted, d. v. s. er *virkelige* Landsmænd og Kammerater. Men uden at overdrive kan det vel nok siges, at alle vi herude med Interesse betragter Systemsskiftet i Danmark, thi Ministeriet repræsenterer dog den Klasse, hvoraf langt den største Del af Landsmændene i Udlandet er udgaet. Dertil kommer, at det danske Arbejderparti til Dato har været det eneste, der virkelig har vist os herude lidt Interesse. Endskønt man skulde tro, at dansk Haand-værk og Industri vilde interessere sig for vor Bevæ-

gelse, der arbejder i Pagt med Tiden og derfor er Hjemlandene til virkelig Nytt (hvad enkelte, lokale Foreninger ikke er), har det været sørgeligt bevendt med den Interesse, disse Kredse har vist os til Dato, noget som ogsaa har afspejlet sig i Pressen, som mest interesserer sig for *Udvandring* (og ofte hvad for nogle idiotiske Projekter), endskøndt denne for det meste bringer Hjemlandene baade direkte og indirekte Tab. Selv om det ny danske Ministerium har mange og langt vigtigere Sager at beskæftige sig med foreløbigt, tror vi herude, at det — dersom det bliver det forundt at sidde længere Tid — ogsaa vil beskæftige sig med vore Forhold herude, saadan at vi ogsaa kommer til at mærke, at Landet hjemme med Interesse følger vore Bestræbelser for at holde sammen paa Landsmændene og opnaa det bedste for ikke

ning, at den er saa splittet, som Tilfældet er. Konflikten nærmer sig vel nu sin Afslutning, og vil det nok vise sig, at selv om Ofrene har været store, vil de i Tidens Løb, ikke være bragte forgæves.

Fra *Sverige* er ikke noget særligt at meddele. Arbejdsløsheden er gaaet yderligere tilbage og nærmer sig nu det normale Ciffer, hvilket tildels ogsaa er Tilfældet i Danmark, der dog endnu ikke har naaet de gunstige Tal, som det solide Sverige.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Paa Generalforsamlingen den 26. April genvalgte som Kasserer Chr. Bielefeldt, som Sekre-

Fra Tours og Vendömenavernes Sammenkomst i Tours 1924.

alene de bosiddende, men ogsaa for de rejsende af disse. Hovedbetingelsen derfor, er selvfølgelig, at vi herude staar endnu mere sammen end før. Gør vi det, er vi overbevist om, at vi fra Arbejderministeriet — saa kan man sympathisere med dets mere eller mindre radikale Farve eller ej — vil kunne vente al rimelig Støtte af vore Bestræbelser.

Norge kan vel ikke opvise en «Sensation» som et nyt Ministerium er, men til Gengæld kæmper den norske Arbejderklasse en langvarig Kamp mod Arbejdsgiverne. 60,000 Mand har nu været i Kamp i ca. 3 Maaneder, enkelte Fag, som Metal-og Havnearbejdere, staar endnu længere i Kamp, der ikke alene drejer sig om Lønspørgsmaal, men ogsaa om saadanne, som har principiel Vigtighed for hele Arbejderklassen. Ingen, og mindst de norske Arbejdsgivere, havde vel ventet, at Kampen vilde vare saa længe. Det er ogsaa en, man kan godt sige, overraskende Modstandskraft, den norske Arbejderklasse viser i denne Kamp, især naar tages i Betragt-

lær undertegnede Snedker, samt som Næstformand A. Magnussen (Genvalg).

Med kraftig Naverhilsen! *P. Christensen.*

Antwerpen. 14 Naver har her stiftet en Naverforening, som enstemmig har besluttet at søge Optagelse i C. U. K. Vi mener, at der er gode Fremtidsmuligheder for C. U. K. i Antwerpen, da mange Naver jo kommer denne Vej, og jo flere Stationer jo nyttigere Centralisationen. Vor Hule er foreløbig i Amsterdamstraat 4.

Med skand. Hilsen! *A. J. Mortensen.*

Vi har nu tre Afdelinger i Belgien, og udelukket er det ikke, at der ogsaa bliver Afdeling i Bryssel. Havde H. K. ikke holdt igen, havde vel allerede for noget siden alle belgiske Afdelinger været perfekt. Ihukommende sørgelige Erfaringer har H. K. imidlertid ment at maatte holde lidt igen ved ny Afdelingers Oprettelse, hvilket vore Medlemmer i Belgien ogsaa har indset. Naar der alligevel nu er oprettet Afdeling i saavel Liege som Antwerpen, kan man ogsaa gaa

ud fra, at de efter al Sandsynlighed ikke vil gaa ind for det første, thi efter alle Solemærker at dømme synes det, som om vore førende Medl. i Belgien er særlig interesserede C. U. K.-Naver, som ikke arbejder ud i det blaa. Bliver vi ved med at have saadanne Naver i Belgien tvivler jeg ikke om, at C. U. K. dér har en stor Fremtid for sig; thi Belgien byder for en Svend, der virkelig vil se noget, Stof, som ikke mange andre Lande, og hvorfor saa halse saa hurtigt som muligt til Paris hjemmefra, naar der paa Vejen er saavel Arbejde, som Lejlighed til at lære et af Europas interessanteste (og mest industrialiserede) Lande at kende.

Red.

København. Paa Generalforsamlingen den 3. Maj valgtes følgende til Bestyrelse: Formand Maskinarbejder Jens Jørgensen (Elevatoren); Næstformand Garver Jørgen K. Petersen; Sekretær undertegnede

Ejner Kesselhahn; som Kasserer Werner Plath, begge af København; som Sekretær undertegnede, Grenaa.

Om Forholdene her kan man kun udtale sig paa bedste Maade. Der er for Tiden rigtig godt med Arbejde for Jernarbejdere, og ogsaa for Tømrere og Snedkere. Sproget er Walonisk eller Fransk, og har den Svend, som har lidt Kendskab til Fransk selvfølgelig lettere at komme igennem. Dog vil vi alligevel tilraade enhver Svend, som kommer ned ad disse Kanter at aflægge Liege et Besøg, selv om det kniber med Sproget; thi her er som sagt gode Muligheder.

Med kraftig Naverhilsen fra Liege.

Sigvald Poulsen.

Paris. Paa Generalforsamlingen genvalgtes Frederiksen, samt blev følgende Poster nybesat: Kasserer: H. Clemmensen; svensk Sekretær: Goethe. Et Forslag om eventuel Forhøjelse af Kontingentet til C.U.K.

Fra Belgiernavernes Konference i Bryssel 1924.

Væver. Samtidigt gøres opmærksom paa, at fra 31. Maj er Sommerlokalet i Brønshøj Kro.

Vor gamle Formand, *Chr. Jensen*, vilde ikke mere tage mod Valg; af Generalforsamlingen blev der rettet en kraftig Tak til Jensen, og udbragt et Leve for ham, for alt det Arbejde, han har udført for Klubben i den lange Tid, han har været Formand.

Med kraftig Naverhilsen! *Th. Andersen.*

(Ogsaa H. K. vil gerne her udtale en Tak til *Chr. Jensen* for hans Arbejde i Afdelingen i København. Det er sikkert ikke let at lede denne Afdeling, og *Chr. Jensen* har ydermere haft Formandsposten i den allervanskeligste Tid, med Krise og Arbejdsløshed, og deraf følgende Vanskeligheder for Klubben. Forhaabentligt tager *Chr. Jensen* igen et Nap med senere, maaske naar Forholdene har bedret sig, og hvor det da er en ulige større Fornøjelse at være med i Arbejdet.)

Red.

Liege. Den 10. April har de herværende Naver stiftet en Afdeling af C. U. K. Som Formand valgtes

vedtoges ikke, da den franske Francs jo nu er steget igen.

Formanden, *Pålsson*, henviste i sin Beretning til den udmærkede Begyndelse af vort Aarsprograms Udførelse, og udtalte Haabet, at det vilde fortsætte dermed.

Kassererens Beretning var derimod sorgelig; thi den viste et Underskud paa Fr. 499.—, som skyldes de store Udgifter. Foreningen har haft til Anskaffelse af Bogskab, Lysbilledapparat, Teaterscene etc., ligesom Juleavisen ogsaa har givet et stort Underskud. Den af Kassereren oplæste Restanceliste var ogsaa altfor stor, saa vi retter den mest indtrængende Henstilling til alle Medlemmer her, der staar til Restance, om at efterkomme deres Forpligtelser.

Til sidst meddeles, at vi har vedtaget at slette Adressen: Boulevard Charonne af Bladet. Af vort for saa prægtige Slot er nu kun Ruinerne tilbage.

Med kraftig Naverhilsen!

Willy Brautch, Sekretær.

Som det af ovenstaaende fremgaar, har vor mangeaarige Kasserer i Paris, *Hj. Birch*, nu nedlagt sin Post. I de sidste to Aar har denne givet sin Mand nok at bestille; thi som bekendt er vor Afdeling i Paris vokset op til at blive en af vore største Afdelinger. Naar dertil kommer, at ca. Halvdelen af Medlemmerne i Paris arbejder udenfor denne og ofte skifter temmelig tit saavel Arbejde som Logis, vil man kunne forstaa, hvilket Kæmpearbejde vor Birch har udført for under disse Forhold at holde sammen paa Naverne. I Paris er der jo ogsaa saa meget andet, der tiltrækker Opmærksomheden, men trods dette, maa det siges, at Birch har formaaet at holde Restancer og Slettelser indenfor rimelige Grændser. Kun lige de allermest overfladiske og mest pjattede «Naver» var det umuligt at redde, og Fred med dem! Med Rette kan det derfor siges, at Birch har udført et Kæmpearbejde som Kasserer, og altid under det bedste Samarbejde med saavel H. B. som H. K. Det er derfor intet Under, at vi her føler Trang til at sige Birch vor hjerteligste Tak for alt det, han har udrettet for C. U. K. — *Allsaa hjertelig Tak Birch!* Og vel mødt paa Skandsen en anden Gang! *Red.*

Strasbourg. Vi er nu 11 Medlemmer her og haaber i Sommerens Løb at blive flere i den interessante By, som Strasbourg er: Udfaldsporten til det Frankrig, hvor der kun tales Fransk, medens man jo her kan klare sig med Tysk.

Paa Mødet den 28. April valgtes som Formand Wilhelm Anstensen; som Kasserer Alfred Jönsson, og som Sekretær undertegnede.

Med kraftig Naverhilsen! *J. Chr. Rasmussen.*

Tours. Paa Generalforsamlingen valgtes som Sekretær undertegnede, hvortil alle Forespørgsler angaaende Arbejdsforholdene her bedes rettet. Arbejde er der nok af i flere Fag, selv om det ogsaa kunde være bedre betalt. Vi har da ogsaa stadig Tilgang, men samtidigt rejser der for det meste ogsaa nogle, saa vi har temmelig Vekslen.

Med kraftig Naverhilsen! *Karl Gurvig.*

Vendôme. Paa Generalforsamlingen den 4. April valgtes som Formand Smed Jens Pedersen, samt som Sekretær undertegnede Tømrer.

Med kraftig Naverhilsen! *Thorvald Købmand.*

(Sluttes.)

Natten forløb dog helt roligt, og om morgenen tog vi venlig afsked med «heksen» og satte marchen efter den nære grænde til.

Hvem er De? Lad mig se deres pas!

Folk kan til tider være morsomme, naar de bliver ivrige i tjenesten. Politi og gendarmere er næsten de morsomste; de tror at se noget mystisk i alt, det faar man ret lejlighed til at se som farende svend. —

Her ved den italienske grænse blev vi behandlet med megen forsigtighed, og det var med øjensynlig sorg, at de, ved gennemgang af forbryderalbumet, ikke fandt vore navne. Men de maatte lade os slippe, dog kom vi ved første forsøg ikke over grænsen, thi de var meget kloge og holdt paa, at det var en ren umulighed for os at slippe ind i Italien, da vi ingen visum havde — nu var vi dog de klogeste, vi trak os rolig tilbage og overvejede, medens vi fandt et værelse, hvor vi tilbragte denne nat. Den næste morgen stode vi paa, at vi havde ret i, at der ingen visum-tvang var mellem Italien og Danmark. Det viste sig at være rigtig, og vi kom med toget til Milano. —

En stor by, med togfærsel paa gaderne og pudrede «gæs» i mængde. En pragtfuld domkirke — det er hele vort indtryk af denne by, som viste sig for os i pjask regnvejr.

Jeg følte mig skuffet — var det virkelig Italien? — det herlige land med de mange farver og skønheder. Da maatte man lige saa gerne søge hjem i de kendte

gader, dér er da det mindste nogenlunde rent, medens her var lig en svinesti. —

Nu maatte vi inidertid til at finde noget arbejde, kassebeholdningen var skrumpet slemt ind og maatte snarest forøges. Vi søgte i vor liste over de internationale fagforeningsadresser, — Milano — «Camera del Lavoro». Den var god nok, altsaa gik vi derhen. Nu kom der en lille forestilling, som var alle pengene værd. Vore gode kolleger forstod nemlig ikke tysk og lod forresten til at have megen antipathi mod dette sprog, og vi paa vor side forstod ikke italiensk. Ved fagter fik vi dog gjort dem forklarlig, at vi var kolleger, som søgte arbejde. I vor internationale rejsebog stod en side paa italiensk, som de da ogsaa slugte med begærlighed, og efter lang tids talen pr. fingersprog, fik vi endelig at vide, at her intel arbejde fandtes og ingen understøttelse gaves, men der var haab mod syd.

Vi vilde nu for en gangs skyld forsøge, om vor konsul ikke kunde give nogle oplysninger om ud-sigterne for os her. Men uheldigvis var det nytårsdag, og fik vi paa konsulatet stukken en seddel ud, hvorpaa der paa daarlig tysk stod, at konsulatet var lukket et par dage. — Gode raad var dyre! — Pengene blev talt og viste sig at kunde række til billetter fra Milano til Florenz. Der var ingen vej udenom, alt maatte sættes paa ét brædt, og maatte vi stole paa vor lykke. —

En ældre, graahaaret mand hjalp os til rette. Han var fra det italiensk-østrigske omraade og talte godt tysk. Vi fik en længere samtale med ham. —

For et par maaneder siden, fortalte han, var jeg ung og livsglad, som De nu er. Jeg har rejst meget, det lever jeg nu paa, derfor er jeg glad ved at se Dem og siger blot, at de aldrig skal være bange af Dem, thi «Junge müssen Glück haben!» — En stor sorg har saa pludselig knækket mig, jeg er ikke ung mere. —

Da han lod til at være meget skrivende og havde kendskab til alt muligt, gættede vi paa, at han havde været redaktør ved et af de blade som Mussolinis soldater havde ødelagt. Han fortalte selv en del om disses voldsgerninger, men vilde ikke udtale sig i personlig retning. Til slut fortalte han, at der var en 8 timers kørsel til Florenz, saaledes, at vi ved at tage med nattoget sparede et værelse.

En italiensk banegaard er interessant ved det brogede liv der udfoldes, og særlig gav de mange soldater, som det vrimlede med, i deres mærkelige uniformer, alt en dystre baggrund. — det hed sig, at de havde sværget til diktatoren, derfor var de i saa stort antal med banerne.

Trætte efter dagens anstrængelser og oplevelser satte vi os til ro i toget til Firenze og sov snart sødeligt, thi vi havde ingen angst for at blive bestjaalet, da vi intet havde, som andre kunde bryde sig om. — Formuen var nu i alt paa siger og skriver seks lire. — Det var lige til morgenkaffen, men ligemeget: vi sov herligt, med hovedet paa rygsækken — og drømte om at alt det skønne, vi kunde faa for 6 lire, da — «billetter!» — Det var konduktøren, som bragte os tilbage til virkeligheden. Vore morgenvaagne medpassagerer saa nysgerrige paa os, medens vi trak billetterne frem og gav konduktøren dem, parat til atter at lægge hovedet paa vor tro ledsager og drømme videre om jordens herligheder. Da lyder konduktørens slæmme: «Firenze? — passeret!»

Det maatte han gentage et par gange før vi ret forstod, at han virkelig mente det. — Vi strøg altsaa for fuld fart — mod syd. Men sligt gør man ikke uden penge i lommen! — Altsaa blev vi hældt ud ved første Holdsted, en lille landsbystation. — Her tog de meget fornuftig paa tingene og fritog os fra at betale rejsen hertil fra Florenz, derimod kostede billetterne tilbage til Florenz lige 6 lire — farvel! vore lyse drømme! —

I bagende solskin dukkede den smukke by Florenz op og toget gled ind paa banen. — Her var det, jeg søgte, her straaled fra en vidunderlig blaa himmel en varmende sol, som legede mellem de maleriske huse med de flade tage og de uundværlige skodder. Tiggere, store og smaa, kvinder og mænd, søgte paa deres maade at fralokke de mere veldavende lidt til livets ophold. Litoen bemærkede, at det vist snart blev nødvendigt for os at lære dem «kunsten» af. — Lyse udsigter! — Men vi var heldige og fik af vore koleger en god slump penge; de forstod os ganske vist heller ikke, men fandt os interessante — lænk Danimarca! Der blev diskutert, hvor i alverden, det land vel kunde ligge, de vidste det ikke; men erindrede noget om Skandinavien.

Arbejde fandtes her ikke, og vi kunde bestemt ikke vente at finde noget, om vi saa gennemsøgte hver flække i hele Italien — men tag til Albanien! — Ja, lysten var stor, men pengene smaa. —

Vi forsøgte atter hos den danske konsul, som imidlertid var italiensk i sind og skind. Han talte kun italiensk og tænkte kun paa italiensk. Ved hjælp

af en dansker, d. v. s. han kunde ikke tale dansk, men tysk (slesvig-holstener), fik vi den besked, at han intet vidste og ingen raad kunde give os. Penge sendte den danske stat ham ikke, saa han følte ingen trang til at hjælpe. — Litoen følte vikingebloodet rinde i sine aarer, og det var med største møje fra min side, at han lod sine slumrende kræfter sove i ro. En vældig lyst følte han til at entre op og rive det skilt ned, som lyste i de danske farver og havde indskriften «Consulato del Danimarca», og som hang over indgangen til dette hjælpsomme konsulat. Litoen følte pludselig en vældig patriotisme — hvilket ellers ikke ligger til ham —, han mente, det var en plet paa Danmarks ære at have en slig repræsentant. (Vore to Naver søgte selvfølgelig ikke Konsulatets Hjælp, fordi de havde Glæde deraf, men i Svejts var der af Fagforeningen bleven dem erklæret, at der i Italien var Arbejde nok i deres Fag — og derfor hang de nu paa den. Ingen virkelig Svend søger nutildags Konsulatsunderstøttelse, uden i yderste Tilfælde —, hvad der ogsaa giver Rejsen forøget Værdi, thi at rejse ved fremmed Hjælp er ingen Kunst. Red.)

Nu var der altsaa kommet «en mand med en slæde» ivejen og vi maatte lægge planen om. Rom kunde ikke naas ad den vej. — Efter at have glædet os over den sydlandske skønhed, med straalende solskin ved nyttaarstid, og efter at have tilbragt den sidste nat paa banegaarden med tilhørende spadseretur i den lune luft, under en stjerneklar himmel og gennem disse maleriske, sydlandske gader, bestemte vi os tage til Pisa, — vi maatte da se «det skæve taarn».

Vi maatte da se det skæve taarn i Pisa.

I Pisa ligefrem bagte solen og følte man frakken allerede for varm. Da vi kom til taarnet udspandt der sig en lille strid om grunden til taarnets skævhed. Litoen holdt paa, at det var sunket. — jeg derimod mente at erindre fra min barnelærdom, at det var bygget skævt for at bevise tyngdepunktets betydning. — Hvem der har ret er vi stadig i tvivl om.

Middelhavet! Middelhavet! —

Der er sunget og skrevet og talt saa meget om dette havs skønhed. Man tvivler ligefrem, naar man hører dette og mener, at der er megen overdrivelse med i spillet. Men har man selv overværet en solned-

gang i Middelhavet, forstaar man, at det er sandhed. — Alt er stærkere i farverne her i syden, det er solens skyld. Solen, den store livgiver, sætter kulør paa tilværelsen, maler i næsten utrolig stærke farver et billede, som ingen pensel kan gengive.

Det var paa vor tur til Genua, at vi blev vidne til denne oplevelse. Vi overnattede i denne by og saa paa det internationale havneliv, som rørte sig her, — selv de skandinaviske farver straaledede ud fra beværtninger. Her var «Camera del Lavoro» (Folkets Hus) brændt af, det havde fascisterne besørget. Disse udmærkede sig især ved deres store barnagtighed. Drengene i sorte skjorter og med en særlig «Mussolinikæp» i haanden. Man kunde ligefrem have lyst til at give slig en dreng en endefuld og sende ham hjem i seng. Men man maa jo optræde forsigtig i disse tider, naar man færdes, hvor blodet er varmt.

Paa vor gennemrejse paa tilbagevejen i Milano spiste vi lidt paa banerestaurationen. Litoen smagte paa deres suppe, medens jeg foretrak brød, hvortil jeg gerne vilde have lidt ost til. Jeg vidste blot ikke, hvorledes jeg skulde forlange det. «Den skal jeg nok klare», sagde Litoen. «Jeg tegner en ost». — Hvem der kender Litoens hurtige pen, véd jo, at den formaar en del. Det varede da heller ikke længe, saa var osten tegnet. — «Skal den være med huller i?» — «Godt, saa faar du den med huller».

Til stor moro viste Litoen sin tegning frem ved skænken, og jeg fik min ost. Det vakte selvfølgelig jubel hos alle gæsterne, som havde lagt mærke til vor mærkelige maade at bestille spisevarer paa; de ventede et større billedgalleri med alt muligt: smør, æg, grøntsager, høns etc. Men vi indskrænkede os til det, vi havde faaet — pengene var stadig smaa.

Var turen gennem St. Gotthard smuk, slog den tur, vi nu foretog over simplon fuldstændig rekorden. Den er simpelthen ubeskrivelig. —

I det byvaaben, den svejtsiske by Bern holder sig, er der en bjørn. Navnet Bern stammer da ogsaa fra den tyske betegnelse for en bjørn — «Bär». Blandt naverne hedder det, at alle indbyggerne er nogle store godmodige bjørne, og man risikerer selv at blive en saadan bjørn, hvis man sætter sig fast her. — Bjørnegrotten er da ogsaa den største seværdighed.

Vi blev i alle maader godt modtaget af disse bjørne, og naverne vidste ingen ende paa alt det gode, de skulde gøre os. Der var ingen da ogsaa mavekneb, — saa megen god mad efter en længere «su'en paa labben», kunde den ikke ta'. — Ved naverforeningens lørdagsmøde gik det muntert til, og ældre vidtberejste svende, satte os to helt i skygge ved deres fortællinger om deres mystiske oplevelser dengang, de var i Italien. —

Bjørnegrotten er da ogsaa den største seværdighed.

Vi maatte videre og havde til hensigt at søge op i det besatte omraade ved Rhinen. Men efter en samtale med vor fagforenings-formand bestemte vi os om. Han kunde nemlig oplyse os om, at der søgtes megen arbejdskraft i Frankrig, altsaa maatte vi dertil. Og lykkedes det da ogsaa at faa laaant saa mange penge, at vi kunde komme afsted.

Atter kom vi til et land, hvis sprog vi ikke forstod en stavelse af, og atter klarede vi os paa vor vis. Efter en uges forløb opnaaede vi begge at faa plads i en lille sydfransk by, hvor vi nu sidder og samler kræfter til næste tur — vi har jo nemlig ikke set Rom endnu! — — — Knud Thamsen.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb *Schw. Fr.* Zürich 163.75, Stockholm 100.—, A. V. Petersen, Luzern 8.50, Otto Jørgensen, Kbhvn. 4.—, Foreningen for Berejste Helsingør 12.—. *D. Kr.* Nakskov 80.—, Aalborg 68.—, Aarhus 180.—, Randers 54.—, Aalborg 50.—, Hjørring 78.—. *Pesetas* Barcelona 50.—.

I Den i Bladet Nr. 3 offentliggjorte Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Barcelona: Kasserer: Værkfører Hans Jørgensen, Calle Pirinios 27², Pueblo Nuevo.

Liege: ny Afdeling med Lokale i «Maison de Peuple», Place Communale, Herstal-Liege.

Paris: Udbetaling: H. Clemmensen, 14 rue Belfort (Paris XI), Værelse 26, fra 6-7.

Stockholm: Udb.: N. Persson, Appelbergsgatan 58 A, n. b.

Antwerpen: foreløbig Hule: Amsterdamstraat 4.

København: Sommerlokale: Brønshøj Kro.

Strasbourg: Udb.: A. Jönsson, Kreutzgasse 5, 12¹/₂ til 1¹/₂ Middag, og fra 6¹/₂-7¹/₂ Aften.

Göteborg: Møte 2. og 4. Onsdagen varje monåd i Hamngatan 14.

Tours: ny Hule: «Bar Fernand», 27, Rue de Lavoisier. Alle Forespørgsler angaaende Arbejdsforholdene bedes rettet til Sekretær Karl Gurvig, Rue de Chantepil, Joue lez Tours, I & L.

Södertelje: Udb.: G. Molin, Vr. Martinsgatan 6.

Med dette Blad følger til de Afdelinger, der har danske Blikkenslagere som Medlemmer: danske Blikkenslagerfagblade.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 6/7

Juni/Juli 1924

XXIII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Hovedbestyrelsesmøderne

den 26. Maj 1924.

Efter Protokollens Oplæsning og Godkendelse behandlede en Skrivelse fra det Reiersenske Fond, hvori dette, som Svar paa en Henstilling fra C. U. K. s Hovedbestyrelse, meddelte, at det gerne i Fremtiden ved Legaternes Uddeling vilde tage særlig Hensyn til de Ansøgere, som i alt Fald har Kendskab til et af Hovedsprogene, og at Fondet ligeledes vilde søge udvirket, at alle andre Rejsefond, hvis Fundatser ikke ligefrem er en Hindring derfor, ogsaa særlig vil tildele Legatportionerne til dem, der i Forvejen har søgt at forberede sig til Rejsen.

Fra Pariserafdelingen forelaa forskellige Meddelelser, bl. a. om en paatænkt Forhøjelse af Prisen for de franske Arbejderlegitimationskort. Det vedtoges at henstille til Afdelingen at sætte sig i Forbindelse med det danske Gesandtskab i Paris i den Anledning.

Fra Tours forelaa en Indsendelse til den sorte Tavle, som godkendtes, og fra forskellige Afdelinger rundt omkring Meddelelser om Bedring i Arbejdsforholdene.

Efter at al anden ind-og udgaaet Korrespondance var drøftet, behandlede tilsidst C. U. K. s 25 Aars Jubilæum den 3. Dec. 1924. Der foresloges at udgive et Jubilæumsskrift; dog vedtoges det: kun at udgive et saadant, dersom det dertil nødvendige Beløb i Forvejen er sikret. Der foreligger allerede en Del Stof til et saadant Jubilæumsskrift og overdroges det Forretningsføreren at udarbejde det nærmere samt at indsamle alt, som kan have Interesse derfor. Lykkes det ikke at sikre et Jubilæumsskrift, skal Stoffet finde Anvendelse dels i det Jubilæumsnummer, som under alle Omstændigheder udgives af „Den færende Svend“, dels efterhaanden i Bladet. Det vedtoges endvidere til given Tid at rette en Opfordring til alle Afdelinger om at højtideligholde Jubilæet ved en Festlighed, samt for Svejts Vedkommende at afholde denne i Zürich, for saaledes i det Land, hvor C. U. K. blev dannet, at faa en virkelig samlet Fest. — Derefter sluttedes Mødet.

Den 25. Juni.

Protokollen opæstes og godkendtes, hvorefter man gik over til den ind-og udgaaede Korrespondance, hvorunder vi særligt bemærker:

Fra den danske Gesandt i Bern forelaa, som Svar paa en Forespørgsel fra C. U. K. s Side om Muligheden af Ophævelsen af Tvangsvisumet for arbejdssøgende Danske i Svejts, en Skrivelse, hvori meddeltes, at Gesandten stillede sig velvillig overfor

Tanken og lovede at gribe den første, bedste Lejlighed til overfor den svejtsiske Forbundsregering at fremføre Forslag om gensidig Ophævelse af Tvangsvisum for Arbejdssøgende mellem Svejts og Danmark.

Fra Pariserafdelingen var indsendt Skrivelse fra det danske Gesandtskab i Paris, hvori meddeltes, at der ifølge de Oplysninger, Gesandtskabet havde indhentet hos de franske Myndigheder, i alt Fald ikke foreløbig vilde blive Tale om nogen Forhøjelse af Prisen for det franske Arbejderlegitimationskort. Endvidere forespurgtes fra Paris, grundet paa, at et Medlem havde følt sig forurettet over at faa udbetalt sin Sygeunderstøttelse i franske Francs, om der ikke, i Lighed med Rejseunderstøttelsen, kunde ydes mere end Beløbet i franske Francs, især da vedkommende Medlem havde opfattet alle Francs, der omtales i Lovene, som Svejtserfrancs. Det vedtoges at svare, at naar Kontingentet indbetales i franske Francs udbetales Understøttelsen selvfølgelig ogsaa i denne Møntsort.

Fra Trondhjem var indsendt en Artikel om dens Hyttømærke til Bladet, og fra «Komiteen for Mindehøjen i Søndermarken i København» var indsendt en Indbydelse, dels til at tiltræde Komiteen, dels til at deltage i Indsamlingen til Fordel for Mindehøjen. Endskønt H. B. mener, at vi indenfor C. U. K. næppe vil naa et ordentligt Resultat, hvad en saadan Indsamling angaar, dels fordi vore Medlemmer delvis er mindre godt pekuniært stillede, dels fordi, det vil være svært at vække Interessen for Sagen hos vore Medlemmer, vedtoges det alligevel at gøre et Arbejde i Sagen indenfor vore Rammer. Hvad Tiltrædelsen til Komiteen angaar, vedtoges det at svare, at en saadan eventuelt først kunde ske, naar Indsamlingen viste et nogenlunde gunstigt Resultat, da H. B. ikke ønsker at være repræsenteret i en Komité til blot Pynt. Det vedtoges at overlade Forretningsføreren at rette en Henvendelse til Medlemmer og Afdelinger i den Sag.

Fra en hjemlig Afdeling forelaa Meddelelser om Forhold, som ikke kan siges at være til Gavn for C. U. K., særlig hvad Kontingentets regelmæssige Indbetaling angaar, ligesom der ogsaa var foregaaet Uregelmæssigheder ved Understøttelsens Udbetaling. Det vil altid være svært at kontrollere, at Medlemmer, der forlængst burde have været slettet, faar udbetalt Syge- eller Arbejdsløshedsunderstøttelse, men for Begravelseshjælpens Vedkommende kan dette i alt Fald kontrolleres. Da der ogsaa en enkelt Gang tidligere fra Efterladte er gjort Krav paa Begravelseshjælp, endskønt vedkommende Medlem stod

et helt Aar til Restance ved sin Død, vedtoges det, at intet Medlem, der staar over de lovmæssige 6 Uger til Restance, eller som staar over 6 Uger tilbage med Afstempling for Kontingentfrihed, har noget Krav paa Begravelseshjælp. Denne er forholdsmæssig saa stor, at det maa fordres, at den ved Udbetaling kun kommer Medlemmer til gode, som efterkommer deres Forpligtelser. Ej heller er de Medlemmer, der gør dette, tjent med, at de «Medlemmer», der altid staar kronisk til Restance, alligevel nyder de samme Goder som Medlemmer, der har deres Bog i Orden. For at faa nogen Kontrol med Begravelseshjælpens Udbetaling, vedtoges det samtidigt, at ingen saadan kan ske uden efter Indsendelse af vedkommende afdøde Medlems Medlemsbog til H. B., og ikke før Sanktion fra denne. I alle andre Forbund og Understøttelseskasser udbetales saadanne Beløb heller ikke uden Kontrol og Sanktion fra Hovedledelsens Side.

Tilslidst behandledes en Del Korrespondance af mindre Vigtighed, hvorefter Mødet sluttedes.

P. H. B. s V.

Ch. Møller, Formand. H. J. Larsen, Sekretær.

Trondhjemshytten.

Nu er vi altsaa inde i juli maaned, og som følge derav har vi overskredet fristen for indsendelsen av hytteregnskaperne.

Vi heroppe i Trondhjem hade ventet at det kanske kunde ha trukket en tid utover fristen for indsendelsen fra de respektive avdelinger, men der hadde vi nok gjort regning uten «Naverne» — det er vist ogsaa den eneste gang under hyttesakens forløp vi har gjort det. Tvertimot, vi hadde gjort stor regning paa «Naverne» som rimelig kunde være, men vi er bli klokere nu. — Avregningerne kom hurtigere end hurtigst, vedlagt skrivelser hvori man paa alle mulige maater forsøker at bedyre sin uskyld (der var nemlig i de forskjellige større avdelinger solgt fra 2 optil 10 merker), Begrundelsen var for de flestes vedkommende de daarlige tider — nei omforladelse — en avdeling havde fuldstændig «glemt» merkerne (det var en forlængst avgaat kasserer der fik skylden for forsømmelsen), saa der maa jo være god orden! —

Naa, i løpet av otte dage fik jeg læse saa mange beretninger om nød og elendighet at jeg i mit stille sind tænkte paa at det da var. en god ting at man ikke var i Danmark nu, for saa hadde man da sultet ihjel i løpet av en uanet kort tid; for slik som man beskrev tilstandene dernede stillet man sogar baade Tyskland og Rusland i skyggen paa den tid da Nansen startet sin hungersnødsekspedition til fordel for disse lande. Jeg snakket om disse forhold paa møtet i vor avdeling og hadde nær foreslaat at man skulde foranstalte en indsamling til fordel for de danske C. U. K. avdelingers medlemmer.

Jeg hadde formulert mit forslag i nævnte retning og spurte formanden om han mente det vilde gaa igjennem. — Imot al forventning svarte han at han ikke vilde stemme for det. — Selvfølgelig blev jeg forbauset over hans motvilje, og tilskrev da i første række lockouten heroppe hans vægring. Da jeg spurte ham om den var aarsaken, rakte han mig som svar et eksemplar av «Svenden» og bad mig læse et referat fra en fastelavnsfest som var holdt i en av de

større danske avdelinger. Da var jeg med, og forstod alt. I dette referat fik man nemlig en god opskrift paa hvordan man skulde solde efter alle kunstens regler, saaledes at man aldeles ufeilbarlig skulde opnaa den forønskede virkning, nemlig at bli liggende døddrukken under bordet.

Naar jeg sammenlignede datoen for de to forskjellige skrivelser (den jeg fik og den der stod i «Svenden») maatte jeg uvilkaarlig faa det indtryk at det vist var galt fat nede i det lille land hos danskerne i almindelighet og Naverne i særdeleshet.

Det kan mange gange se noksaa broget ut heroppe, men det skifter dog ikke saa hurtig med gode og daarlige tider som man skifter skjorte.

Da vi sendte ut vor anmodning om hjælp til vor hytte regnet vi med at hver svend kunde kjøpe 3 merker — det skulde enhver vel kunne overkomme, og naar man saa ser at merkesalget har paagaat i ca. tre aar blir det altsaa et merke pr. aar. En bagatel.

Jeg kan ikke undlate at reflektere over forholdet. — Jeg tænker her nærmest paa C. U. K. som organisation betragtet. Kommer man indenfor dens rammer hører man jo alltid at «Naverne» støtter og hjælper hinanden med raad og daad. Man maa uvilkaarlig spørre sig selv om ikke C. U. K. er temmelig langt ute, ihvertfald i praksis for en hel del medlemmers vedkommende, for i teorien mangler der ikke noget. — Man blir vækket til eftertanke.

Til honnør for de faa skal jeg dog faa lov at meddele, at der dog heldigvis findes avdelinger, hvor samfølelse ikke bare er et ord, en frase som man slaar om sig med ved enhver given anledning. Blandt de avdelinger vil jeg nævne Zürich, og som et av dens medlemmer H. J. Larsen, der har havt den rigtige opfatning, at vor sak var hans sak, og at det var en god tanke han gjorde sig til talsmand for, naar han skrev sine anbefalende artikler i «Svenden». En anden avdeling som ogsaa bør nævnes i denne forbindelse er den nye avdeling i Gent. Den fik sendt et efter dens medlemsantal stort antal merker, for faa maaneder siden, og opgjør er allerede kommet os ihænde fiks kontant og utsolgt. Tak for det. — Slik burde det ha været averalt.

Men hvad nytter det at præke naar menigheten ikke er lydhør, og derom har jeg mine sterke tvil. I et senere nr. av bladet skal komme en samlet kvittering for alle opgjør. Med tak for optagelsen tegner for Trondhjems avdelings hyttekomité.

Fr. Erichsen, form.

Til ovenstaaende vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger: Trondhjemsafdelingens Bitterhed er forstaaelig, naar man tager det tarvelige Resultat som Hyttemærkesalget har haft i de fleste danske Afdelinger i Betragtning. Vel har det været sløje Tider ogsaa i Danmark, men Eriksen har ikke saa lidt Ret, naat han ironiserer over alt det, som de sløje Tider skal undskyldes med. At Aarhusafdelingen i dette Tilfælde ogsaa er blandt disse Afdelinger er til at beklage og beror vist nærmest paa en Misforstaaelse, hvilket jeg ogsaa har gjort opmærksom paa overfor Trondhjemsnaverne. Det er desværre saadan, at selv stabile Afdelinger hjemme ser saadan halvvejs ned paa vore Afdelinger i Sverige og Norge, vel nok især paa sidstnævnte, dels fordi der jo er en Del af dem, dels fordi disse Afdelinger, endskønt det er de Afdelinger, der

har det mest *skandinavisk* Medlemsantal, selvsagt tæller ikke faa Danske: «Og i Norge gives der jo ingen Naver.» , mener i alt Fald ikke faa Naver i Danmark. Saadan er det vel ogsaa gaaet i Aarhusafdelingen; man har ikke — trods talrige Opfordringer i Bladet — villet vende Øjnene mod Nord. Dette er — set fra C. U. K. s. Standpunkt en Fejl, thi vi har *udmærkede C. U. K.-Afdelinger* i Norge, og af disse er Trondhjem langt den bedste. Efter mit Kendskab til alle Afdelinger vover jeg at paastaa, at Trondhjem, sammen med Zürich, er de to bedste C. U. K. Afdelinger. Ikke alene har disse to Afdelinger opfyldt alle deres lovmæssige Forpligtelser overfor C. U. K., men der har ikke været et Opraab om Hjælp i den ene eller anden Retning, uden at disse to Afdelinger har reageret derpaa, og det kraftigt, og vel at mærke ved Midler, som udelukkende maatte samles ind blandt Medlemmerne. Nu er Zürich Sædet for C. U. K. s. Ledelse og er det derfor ogsaa dens Pligt altid at være i første Række, men noget andet er det med Trondhjem, især naar man anlægger den overlegne Stilling, mange danske Afdelinger indtager overfor vore norske Afdelinger, som Maalestok for, hvad disse da kunne nøjes med at være. Naar det har kunnet gaa for gode Afdeling i Aarhus saadan, kan man nok forstaa, hvordan det staa til med de enkelte slappe Afdelinger, vi har i Danmark. Jeg har, som Svar paa et Par meget bitre Skrivelser, jeg yderligere har modtaget fra Trondhjem, gjort opmærksom paa, at Grunden til det sløje Hyttemærkesalg maa søges i den manglende Forstaaelse, som der i danske Afdelinger endnu hersker om vore Afdelinger i Norge, og har paavist, at for Aarhusafdelingens Vedkommende maa det fremkomne Resultat ogsaa søges i manglende Forstaaelse for den Nytte en Foreningshytte vil gøre ikke alene blot Trondhjem, men hele C. U. K. — Trondhjemsafdelingen har da ogsaa tilskrevet mig: «Hvorfor vi blev saa skuffet over Aarhusafdelingen, var netop, at vi havde sat store forhaabninger til denne afdeling, grundet dens store hjælpssomhed ellers og det gode skudsmaal den bestandig har faaet i «Svenden».» Fra H. K. s. Side maa absolut fastholdes, at havde vi blot stadig haft mange saadanne Afdelinger som Aarhus i Danmark, da vilde vi staa ikke saa lidt stærkere for Øjeblikket. Men naar det nu er gaaet som Tilfældet er med Trondhjemsafdelingens Hyttesag, da maa vi — stadig huskende paa, at vort Hoved-Virkefelt ligger mod Syd — ogsaa vie vor Sag i Norge og Sverige vor Opmærksomhed, saadan at det tilsidst gaar op for alle Afdelinger og Medlemmer, at man ikke alene i Danmark og syd for dette Land, kan træffe Naver i henholdsvis Berejste, men at disse ogsaa findes i de to skandinaviske Broderlande. Lad gaa, at en gammel og virkelig berejst Nav, som samtidigt er Kammeral har Vanskelighed ved at kunne sætte sig ind i, at der ogsaa findes Naver i Norge og Sverige, men kommer en overfladisk, pralende Berejst, som ovenikøbet ikke besidder saa meget Kammeratskab, som der kan ligge paa en Negl, og som kun gaar ud paa at hole noget, hvor det overhovedet er muligt (en Type, der desværre ikke er sjælden derhjemme) og vil gøre sig stor paa Bekostning af vore Medlemmer i Norge og Sverige, saa vil han, i alt Fald fra min Side, blive vist tilbage, skaaet ned, som det vist hedder derhjemme.

Tiden er en anden end før. Kæveriet, som engang var lige ved at kvæle alt virkeligt skandinavisk Foreningsliv og ved at sætte en Skamplet paa Skandinavernes gode Navn og Rygte, er saa godt som forsvundet. Ikke at vi gaar af Vejen for en gemytlig Aften eller «én over Stregen» ved given Lejlighed, men vi har fundet den gyldne Middelvej, som andre Arbejdere allerede indtog, da det i mange Naverforeninger endnu var Mode at fejre den Nav, der var i Stand til at drikke mest, som Hulens største Helt. Vi har ogsaa formaaet at undertrykke Afbrønderiet, der ogsaa en Overgang var ved at sætte en Skamplet paa alle skandinaviske Arbejdere, i alt Fald i Svejts; og i mange Afdelinger gøres der nu et bevidst Arbejde paa at arrangere Ture og Udflugter, et Omraade, hvorpaa der før i Tiden er bleven forsømt uhyre af de skandinaviske Foreninger. Tiden er som sagt en anden end før og heller ikke vi kan staa og stampe paa et og det samme Sted stadig; ogsaa sandt, det er, at vort Hoved-Virkefelt har været, er og altid vil være syd for Danmark, saa sandt er det ogsaa, at det vist ingen Skade er til, dersom vi vier vore Muligheder og Afdelinger i Norge og Sverige lidt mere Interesse. Disse to Lande danner sammen med Danmark ét fælles Kultur- og Sprogsamfund, og mon det vilde være af Vejen, dersom disse beslægtede Folk lærte hinanden bedre at kende? De skandinaviske Arbejderorganisationer staa i meget intimt Samarbejde med hverandre, hvad det faglige og politiske angaar, saa hvorfor bør de skandinaviske Arbejdere ikke lære hinanden personligt at kende, lære hinandens Forhold at kende. Dertil kan vore Afdelinger i Norge og Sverige respektive Danmark bidrage ikke lidt, især naar Arbejds og Rejseforholdene andetsteds ikke er gunstige. En hel Del af dem, der rejser nordpaa, vil ogsaa senere finde Vejen sydpaa, saadan som Erfaringen har vist det i de Aar, vi har haft Afdelinger i Norge og Sverige. Og hvad Oplattelsen af C. U. K. som Organisation angaar, mangler der som sagt ikke noget i de norske Afdelinger. Afdelinger som Aarhus Holbæk. Kolding har altid vist sig som udmærkede Afdelinger, og i den senere Tid er det samme Tilfældet med Afdelinger som Aalborg Hjørring og Nakskov, men de fleste norske Afdelinger staa ikke tilbage for disse, ja, i Forhold til Medlemstal og Muligheder, er der ikke mange Afdelinger, der kan fremmøde med de Resultater baade i den ene og anden Retning som netop Trondhjemsafdelingen, hvis Appel overfor andre Afdelinger angaaende en hjælpende Haand til Støtte af dens Hytteplaner fik et saa pauvert Resultat.

Der er altsaa slet ingen Grund til at rynke paa Næsen af vore Afdelinger nord for Danmark. Set fra C. U. K. s. Standpunkt er en norsk Afdeling (selv om den maaske overvejende bestaar af Danske og Svenske, der ikke har været sydpaa), som har Orden i Sagerne og er hjælpsom, mindst lige saa meget værd som en dansk Afdeling, bestaaende af mere eller mindre Berejste, og hvoraf en stor Del maaske bestaar af den pralende, overfladiske Type, som nok vil høste men ikke saa, og som hverken indbyrdes eller overfor andre føler og udøver det *virkelige* Kammeratskab.

Ja, denne Opsats, som skulde være Kommentar til Trondhjemsafdelingens indsendte Artikel, er bleven lidt lang, og for at undgaa alle Misforstaaelser gentager jeg endnu engang: Saavidt menneskelig Tanke kan

forudse vil vor største Opgave altid ligge sydpaa (maaske Østen, Rusland, senere vil komme til at byde os gode Chancer), men af den Grund bør vi ikke forsømme det Arbejdsfelt, vi har baade i Norge og Sverige, og ej heller bør vi overse vore Afdelinger dér, i alt Fald ikke saa længe disse er saa gode C. U. K. Afdelinger, som det hidtil har været Tilfældet. Gaar det først op for alle Afdelinger og Medlemmer vil C. U. K. dermed blive absolut mere skandinavisk og omspændende, og da vil det heller ikke mere ske, at selv gode Afdelinger fuldstændig lader en udmærket Afdeling i Stikken, selv om den ogsaa befinder sig i Norge.

H. J. Larsen.

anden By hjemme at have et Par gode Adresser at holde sig til. Men for alle indsendte Adresser gælder først og fremmest: de maa virkelig svare til Formaalet, nemlig at give vore Rejsende *paalidelige* Oplysninger om, hvor de kan sove, henholdsvis spise *godt* og dog til en *rimelig* Pris.

Hovedbestyrelsen.

Under Ægyptens Sol.

Selv om Ægypten er uden for de Steder eller Lande, som Naverne i Almindelighed har deres Øjne henvendt paa, naar det gælder om at finde nyt Ar-

Københavnerafdelingen flytter til sit Sommerlokale.

Adresser for Rejsende.

I Tilslutning til det fremsatte Forslag om Fremskaffelse af Adresser, som kan være vore rejsende Medlemmer til Nytte paa Rejsen, retter vi hermed en Opfordring til alle Afdelinger om at behandle dette Spørgsmaal. Samtidigt beder vi ogsaa Afdelingerne at gaa frem paa den af Forretningsføreren i samme Nummer af Bladet skitserede Maade, saadan at der ikke alene fremskaffes Adresser paa gode og dog billige Hoteller, Herberger, Gästgiverier, men ogsaa paa Spisesteder, som er anbefalelsesværdige for Medlemmerne.

Selvfølgelig er det først og fremmest vigtigt, at vore Afdelinger i Udlandet indsender Adresser, men ogsaa vore Afdelinger hjemme bør indsende saadanne; dels rejser dog ogsaa enkelte Medlemmer i Skandinavien, dels er hjemvendende Medlemmer ogsaa glade for, i en eller

bejdsfelt til Erstatning for det nu utilgængelige Tyskland og det tildels spærrede Svejts, kunde det maaske dog interessere en og anden at høre lidt om Forholdene hernede nu efter Krigen. — Før denne hørte det sig jo til at have taget Orientturen for at være «en rigtig Nav», kommet paa Skub fra Italien osv., og er det ikke de gode gamle Dages Forhold, vi ønsker igen, saadan at naar Foraarsolen vinker, da drager Hundreder af Sted — og ikke som nu, hvor mange desværre maa vende hjem med nægtet Op- holdstilladelse.

Naa, det var Arbejdsforholdene, jeg først vilde skrive om. Lad mig straks sige, at de ikke er gode, ja endda meget daarlige. Her er for Tiden ogsaa det ikke ubekendte Fænomen: Økonomisk Krise, samt bygges der heller ikke meget. Hvad der gør det endnu sværere at klare sig er den billige Arbejdskraft, som Araberne tilbyder. I mere normale Tider er det vist ingen Sag at klare sig i Konkurrencen, idet Kvaliteten af Arabernes Arbejde er saa lav, at Mestrene da i mange Tilfælde vil foretrække nordevropiæske Svende, som er godt anskrevne her saavel som i Grækenland.

Midt i Januar ankom vi hertil fra Athen. I Alekandria søgte vi Arbejde (Møbelsnedkere) men

uden Held; Alle henviste til Cairo, hvor næsten al Ægyptens Industri er koncentreret. Dog, her saa det ikke ud til, at det skulde gaa os bedre; vi sprang omkring i næsten hver Araberbiks, men der var ingen, der skulde have en Svend til 35—40 Piaster, naar der var Masser at faa til 10—15, og som vilde arbejde et tilsvarende Antal Timer om Dagen. Vi gik saa til den danske Konsul, der da igennem Bekendtskab fik sat os ind paa et Sted til den førstnævnte Pris, saa nu føler vi, at Turen maa kunne klares, idet vi kan lægge lidt til Side hver Uge til Brug for Tilbagetoget.

Af rejsende Svende er her ikke mange, kun nogle unge tyske «Wanderburschen» har vi truffet. Lige inden vi kom hertil, var der kommen en ung Svensker valsende; men da han intel Arbejde fandt, blev han af sin Konsul i Suez sendt hjem som Kullempen med

er fra Holbækne, uden videre betalte Rejsen; det var fordi «vi næsten var Sognebørn», sagde han.

Naa, vi tog saa, befriet for pekuniære Sorger, op til Luxor og optog straks Kampen mod Fluor, Myg og Moskitoer; sidstnævnte er en af Ægyptens syv Plager og altsaa stadig lige aktuel. En anden Plage, ikke mindre „morsom“, men vistnok af nyere Dato, er Æselsdrivere og Fremmedførere. Disse sidste kan man dog ryste af sig, naar de hører, at man ikke er Amerikaner, kun enstakkels Evropæer. Hvad værre er, er den indfødte Befolkning, som tildels lever af de Drikkepenge, som de stenrige Amerikanere rundhaandet uddeler. Ordet Bakschis (Drikkepenge) er sikkert kendt af enhver Orientfarer; men skal vi opfatte det som Ironi, naar vi, som er alt andet end godt klædte, Dagen lang

Den store Sfinx. (Photo E. Solvang).

et svensk Skib til Göteborg, saa han er nok nu vel forvaret, Vi frygtede samme Skæbne i Begyndelsen, men haaber nu, at vi selv faar Lov at bestemme Ruten for Hjemfarten. Raade nogen til at rejse, kan vi altsaa ikke, snarere det modsatte. Om Forholdene i andre Dele af Orienten siges her, at de er endnu daarligere, kun Grækenland er, hvad Arbejde angaar, nogenlunde, men Leveforholdene er jo, som jeg tidligere har fortalt, saa haarrejsende, at enhver, som kommer dertil, snart vil holde Flyttedag igen. Vi tænker jo ikke at blive her længere end til Varmen driver os mod Nord, og saadan har det jo altid været, at Orientturen blev «gjort» paa en Vinter. Om Sommeren tror jeg her er for hedt for en Nordbo, især naar man er forvænt med Alpeluft.

Selvfølgelig har vi taget de traditionelle Ture til den store Sfinx og Pyramiderne og derefter taget os en Ferie og gjort et Fremstød op langs Nilen. Denne Rejse havde vi ellers opgivet, naturligvis grundet paa Skallerne. — Lyst var der selvfølgelig ingen Mangel paa, men overkomme at betale 130 Piaster for at se Seværdighederne ved Luxor, kunde vi med vor bedste Vilje ikke. Men saa skete det, at den danske Minister her i Cairo, som

bliver tilraabt: «Give me good Bakschis Monsieur Baron», eller Æseldrivers: «Hier ist ein recht guter Esel, er heißt Bismarck.»

Iøvrigt mærker man snart, at Ægypten ikke er noget Land for den almindelige Turist, dertil er det for dyrt. Her træffer man derfor heller ikke, som f. Eks. i Svejts, den jævne Mand, som ved lidt Sparsommelighed nu kan faa en længe ønsket Ferietur; her domineres alt af de rige Amerikanere og Englændere, som overvintre under Ægyptens varme Sol. Nu, først i Marts, er den forresten ved at blive forbandet nærgaaende, naar man staar under et Paptag og skrubber Egeplanker, men det er der jo heldigvis Raad for, nu da Vinteren er forbi kan vi atter «vende Staven mod Nord».

Det var Luxor, jeg kom væk fra. Dér var vi en Uge og dér var nok at se af mægtige Tempelruiner og antike Byer. Templerne er her saa godt bevarede, som vist ingen anden Steder i Verden, og saa er der Kongegravene, hvoraf en 30 Stk. er tilgængelige for Turister. Hos Kong Tut var vi dog ikke. Graven er spærret med en stor Port, forsvarlig laaset, og til yderlig Sikkerhed er en ægyptisk Soldat med opplantet Bajonet sat til at vogte Helligdommen. Om Kong Tuts Grav er jo ført en

skarp Strid mellem Ægyptere og Englænderne; i det hele taget søger førstnævnte at krydse Englændernes Planer, hvor de kan. At det skulde gaa Kong Tut-Ankh-Amen saadan paa sine gamle Dage havde han vist aldrig drømt om.

Turen langs Nilen er ikke helt saa interessant, som man i sin Barndoms Fantasi havde forestillet sig den, — hvor blev Krokodillerne af, og Vildnisset med dels lurende Farer? Vi maatte søge Erstatning i Folkelivet, som ogsaa nok er værd at studere; søge rigtig langt væk fra alt det, der minder om Kultur som Fordbiler, Hoteller, Konservesdaaser osv.; besøge en fjerntliggende Landsby, hvor der er mindre Geschæft i Bakschisjægerne og dermed mere af det primitive Liv at se.

Kun allfor hurtigt maatte vi tilbage til Høvelbænken i Cairo og staar nu og pønser paa ny Togter indtil en Dag Bisselæderet tager Magten fra os. Ja,

Tempelport ved Karnak, Luxor.

lykkelige er Ungdomsaarene, hvor man som Haandværker næsten kan ture om, hvormanlyster. Men lad mig inden jeg slutter dette Kvad slige ned til Jorden og sige, at vi absolut ikke i almindelig Forstand kan raade Svendene til at tage herved, i alt Fald ikke, naar man lager herved for at søge Arbejde og gode Forhold. Men vi er vel ikke de eneste, hvem Eventyrlysten driver længere end Fornuften, og naar der er Tilfældet maa man ogsaa finde sig i meget: daurligt Arbejde, tilsvarende Betaling etc.

Med Naverhilsen!

Niels E. Jensen, p. T. Cairo.

Foreningsmeddelelser.

Aalborg. Den 12. Juli afholdt vi vor ordinære Generalforsamling, hvor vor Formand, J. B. Andresen, genvalgte. Forøvrigt viser Aalborgafdelingen glædelig Fremgang, ikke mindst hvad Kontingentindbetalingen angaar, thi den 1. Juli var der af Restancer kun et halvt Mærke som Gennemsnit pr. Medlem.

Søndag den 22. Juni besøgte vi Hjørringnaverne pr. Bil. Det var en vellykket Udflugt, som der længe vil gaa sære Frasagn om, lige fra Skagen til lidt syd

for Aalborg. I Hjørring er der en solid Afdeling med nogle prægtige Naver; et herligt Sted at tage hen.

Med kraftig Naverhilsen!

Peter Jensen, Kasserer.

Gent. Lørdag den 10. Maj afholdt Generalfædelingen sin laarige Stiftelsesfest, som blev holdt i Hulen, der i Dagens Anledning var pyntet op med de skandinaviske Flag og megen anden Pynt, samt med Vers og Vittigheder, malet af vort Medlem, Svend Mikkelsen. Der var Deltagelse af Naver fra hele Belgien: fra Antwerpen, Mecheln, Bryssel og Liege, ialt ca. 50 Medlemmer.

Festen indledes med at Hulefatters Søn overrakte Klubbens Formand en flot Buket Blomster, samt holdt en pæn Tale om det gode Forhold mellem Belgien og Skandinavien, respekt. mellem Hulefatter og Naverne, hvorpaa en i det franske Sprog særdeles velbevandret Medlem takkede. Derefter serverede Hulemutter en udmærket Flæskesteg, men derfor glemte man alligevel ikke at synge en Indlednings-sang af vor Kasserer, Ernst Meyer, medens man ogsaa lod en Del ægte danske Aalborgere vederfares Retfærdighed, hvilket selvfølgelig bidrog til at sætte det i Forvejen gode Humør yderligere op. Under Bordet blev der holdt en Del Taler og udtalt Masser af Ønsker, om at Afdelingen maa bestaa endnu i mange Aar. Til Festen var lejet et Par Musikkere, som gjorde utrættelige og til Tider særdeles vellykkede Forsøg paa at overdøve den almindelige Munterhed. Kl. 12 indtraf der en uventet Begivenhed, idet en Lovens Haandhæver kom med den sørgelige Meddelelse, at der ikke maatte spilles mere. Et kvindeligt Medlem fik ham under Behandling, og Resultatet blev, at der maatte spilles ganske sagte. Beboerne i den Del af Byen fik her et godt Eksempel paa, hvad vi Naver kalder ganske sagte. Den helt vellykkede Fest sluttede først Kl. 5 om Morgenen, og Fatter paastod Dagen efter, at Øhanerne til Tider havde været rødglødende. —

Dagen efter benyttedes den sjældne Løjlighed, hvor saa godt som alle Belgiernaver var samlede, til at afholde et Møde, hvor der hovedsageligt blev talt om at oprette en Afdeling i Antwerpen. Forholdene vil nu blive undersøgt, og da det er den første By, de nyankomne Svende kommer til, vil Resultatet sikkert blive positivt. Forslagt om Oprettelse af en Afdeling i Bryssel, blev udsat indtil videre.

Som Bestyrelse for Afdelingen, hvis Medlemmer ganske vist for Størstedelens Vedkommende for Øjeblikket arbejder i Bryssel, er valgt som Formand og Sekretær undertegnede, samt som Kasserer Snedker Tomsgaard-Jensen.

Med kraftig Naverhilsen!

Kay Madsen.

Göteborg. Bestyrelsen består nu af ordförande E. Nilsson; sekretär Jönsson; kasör undertecknad; vise ordf. är Ivar Hagberg.

Med naverhälsning.

J. Johnsen.

Kolding. Paa Generalforsamlingen den 17. Maj genvalgte som Formand Chr. Jensen; Næstformand L. Adsbøll og undertegnede Sekretær. Efter vort vellykkede Karneval fejrede vi i Hulen en lige saa vellykket Fastelavnsfest, kun for os, og med Foredrag af den herværende tyske Konsul om en Rejse til Mexiko. Derefter tælles Kaffebrød.

Med Naverhilsen!

L. Jørgensen.

Kristiania. Paa ekstraordinær Generalforsamling den 23. Maj valgtes som Kasserer K. Olsen. Udbetaling i Hulen.

Med Naverhilsen!

Birger Höiberg.

København. Den 31. Maj flyttede vi Hulen til vort Sommerlokale i Brønshøj, hvilket foregik paa en i samme Anledning dekoreret Lastbil og under udelte Opmærksomhed fra Befolkningens Side, i de Gader, som «Naverbilen» kørte igennem. Svendene glædede sig over den samme Dag afsluttede Ølstrejke; i Løbet af to Timer var Kroen da ogsaa tørlagt, hvorefter Dansen gik lystig til Tonerne af vort eget Naverorkester.

I Førstningen af Juli Maaned afrejste vor «Børneminister» med ca. 20 Naverbørn til Hamborg, hvor de forbliver tre Uger og hvor der er tilrettelagt et fint Program, saa at Børnene faar baade en billig og interessant Tur. Nærmere Meddelelse vil fremkomme senere. Med Naverhilsen!

Jens Jørgensen, Formand.

Liege. Den 24. Maj fejrede Afdelingen her sin Stiftelsesfest under særdeles vellykkede Former, med Afsyngelse af flere i Dagens Anledning forfattede Sange og under alsidig Navergemyllighed. — Forøvrigt gaar det ganske godt her i Belgiens største Industriby; vi har Medlemmer i ikke faa Brancher og der er stadig godt med Arbejde, ligesom Løn- og Leveforholdene er ganske respektable, saa Svende! Gaa ikke Liege forbi!

Med kraftig Naverhilsen!

Sigvald Poulsen, Sekretär.

Nakskov. Paa Generalforsamlingen den 5. Juli valgtes istedetfor C. A. Nielsen, som rejser fra Byen, til Kasserer Robert Rasmussen, samt valgtes endvidere Chr. Isaksen og Niemeyer. — Af Formandens Beretning fremgik, at Afdelingen gaar godt fremad, ogsaa i pekuniær Henseende. Det vedtoges at afholde Skovtur den 3. August.

Med kraftig Naverhilsen!

A. Petersen, Formand.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kviterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Schw. Fr. Zürich 128.25; Paris 100.—. B. Fr. Gent 325.—, Liege 105.40. D. Kr. Kolding 144.—, Aalborg 25.— og 59.—, Nakskov 142.—, Holbæk 189.—.

I den sidst offentliggjorte Adressefortegneles er sket følgende Forandringer:

Göteborg: Udbetaling hos Johnsen varje dag mellan 4—7 em. Torggatan 9. Möten avhållas i sta och 3dje Fredagen à caféet Östra Hamngatan 14.

Nakskov: Udbetaling: R. Rasmussen, Rødbyvej 99. Al Korrespondance til A. Petersen, Taarsvej 20.

Endvidere samles Naverne i Bryssel hver Lordag Aften fra Kl. 7—9 i Spisehuset: Cour de Paris, rue de la Montagne.

Medlemsbog Nr. 94 B. Ernst Göthe, Stockholm, er tabt og erklæres hermed for ugyldig.

Bog Nr. 9214, Andreas Andersen, Snedker, Hee, er ogsaa tabt og erklæres ligeledes for ugyldig.

Fra Aarhus og Hamborgafdelingerne har jeg modtaget deres Sommerprogram, som ikke alene er righoldigt, men ogsaa opstillet saadan, at der er noget for enhver Smag. Ilverken dem, som foretrækker rene Udflugter, eller dem, som ogsaa gerne i Sommerens Tid vil svinge Dansebenet, kommer tilkort. — Andre Afdelinger til Efterfølgelse!

Fra Nakskovafdelingen har jeg faaet tilsendt et af denne udgivet lokalt Blad, som hedder «Naven». Det er ganske vist kun hektograferet, men det det er gjort saa propert, at «Naven» alligevel med Rette kan gøre Fordring paa at kaldes Blad. Og da Indholdet ogsaa er afvekslende og oplysende for Afdelingens Medlemmer, er der ingen Tvivl om, at den energisk arbejdende Nakskovafdeling formaar yderligere at knytte dens Medlemmer til sig ved Hjælp af «Naven».

Grundet paa at Bladets sædvanlige Sætter er i Ferie er dette Blads Udgivelse bleven en Del forsinket.

H. J. Larsen.

Taksigelse.

Vi vil faa lov igjennem «Den færende Svend» at takke Kjøbenhavnerafd. for modtat dansk flag, og haaber vi med tiden kan faa gjengjeldt dette, samtidigt som jeg vil takke for det gode samvær med Naverne i Kjøbenhavn under mit ophold dér.

Paa Stavangerafds. vegne: *Th. Paulsen, Formand.*

Ligeledes takker Harborgafdelingen for de 20.-modtagne Kroner fra Koldingafdelingen.

Hyttemærkerne

bedes omgaaende afregnet af de enkelte Afdelinger, der endnu ikke har gjort dette. — Afregningen bedes insendt til *Fr. V. Erichsen, Krangaten 2, Trondhjem.* — Først naar alle Afdelinger har afregnet, er det muligt at foretage Lodtrækningen om det udsatte Ur, saa vi beder de Afdelinger, der endnu ikke har afregnet, om at efterkomme denne Opfordring.

Trondhjemsafdelingen.

Personalia.

Den 23. Juli fejrer Aalborgafdelingens Formand, *J. B. Andresen*, Solvbryllup. Andresen, der horer til den solide, støtte Navertype, har sammen med Kasserer i Aalborg, Peter Jensen, gjort et stort Stykke Arbejde for at hæve Aalborgafdelingen op fra de mindre gode Forhold, den i lang Tid arbejdede under, og er Aalborgafdelingen da ogsaa nu en af de bedste Afdelinger hjemme. — «Den færende Svend» siger Andresen Tak for alt godt, han gjort før vor Sag og sender Solvbrudeparret de bedste Lykønskninger, i Haabet, om at Højtidsdagen maa forme sig, som den bør, og at den maa blive fulgt af mange glade Samlivstimer. *Red.*

Meddelelse fra Hovedkasserevisorerne.

Ved Gennemgangen af Afdelingsregnskaberne for Januar Kvartal, samt af dem, som er indkommet for April Kvartal, har det vist sig, at alt for mange Afdelinger ligger med for stor Kassebeholdning, samt at mange Afdelinger trækker Betalingen af Varegæld i Langdrag. Vi beder derfor alle Afdelinger om regelmæssigt at afregne med Hovedkassen, ligesom de Afdelinger der endnu ikke har indsendt April-Regnskabet, bedes indsende dette.

Hovedkasserevisorerne.

Till Afdelningerne!

Som vi anskaffet oss en lysbilledapparat för underhållning i vintermånaderna ock det med tiden kommer att fattas oss bilder får vi härmed göra en forespörgsel om det är några afdl. eller enskilda medlemmer som är villiga att låna oss några, ock bedes de då sätta sig i förbindelse med oss. (Obs. Helst rescintryk med beskrifning af bilderna.)

för Pariserafd. *H. Pålsson*, Ordförande.

Ogsaa jeg tillader mig at henlede alle Afdelingers og Medlemmers Opmærksomhed paa Pariserafdelingens Opraab om at indsende Billeder, passende til dens Lysbilledapparat. (Billederne må ikke være højere end 5 cm.) Det er al Aere værd, at et saadant er anskaffet af vor Pariserafdeling, der sidste Vinter formaaede, ikke mindst ved vor gamle Nav, Har. Jørgensens Interesse og Opofrelse, at by'e Medlemmerne paa mangt interessant Lysbilledforedrag. Det er klart, at en Afdeling har vanskelig, stadig ved egen Kraft at fremskaffe det nødvendige Lysbilledmateriale, og derfor er det ogsaa at haabe, at de Afdelinger eller Medlemmer, der ligger med saadant, vil indsende det til Pariserafdelingen.

Red.

Efterlysning.

Kaj Joachim Lundt, Maler, indtraadt i Gent, bedes tilbagebetale et Laan paa Fr. 25.— til Hj. Birch, Paris.

Den sorte Tavle.

Medlemsbog Nr. 9118, **Willy Byrholm**, Tjener, f. den 29-3-1903 i Odense, men hjemmehørende i København, Guldborgvej, skylder for Kost, ydet i Okt.-Nov. 1923. Da han trods gentagne Opfordringer ikke afbetaler paa Gælden, men tværtimod stifter ny, maa vi advare Alle mod dette Pragteksempkar af en Landsmand.

Toursafdelingen.

Sløjhedens Protokol.

Følgende Slapsvandse er stellet for Restance:

Bog Nr.

Pariserafdelingen.

- 9693, *Aage Andersen*, Smed, Tranekjær;
9720, *Marius Hansen*, Arbejdsmand, Odense;
9733, *Andreas Brand Petersen*, Drejer, Melby (Fyen);
9742, *Aksel S. Jensen*, Snedker, Guldbjerg (Fyen);
9751, *Alto Aggesø*, Bundtmager, Kbhvn.;
9761, *Peter Jørgensen*, Murer, Assens;
9762, *Chr. Clausen*, Smed, Odense;
9972, *Chr. Frederiksen*, Arbejdsmand, Glostrup;
9973, *Henry Jensen*, Murer, København;
9974, *Hartvig Trane*, Skræder, Aarslev.

Aalborgafdelingen.

- 8352, *Lohberger* Elektriker, Wien;
9600, *C. Nielsen*, Elektriker, Korsør;
8354, *A. Andersen*, Smed, Aalborg.

Københavnsafdelingen.

- 6720, *Peter Jørgensen*, Snedker, Odense;
6759, *Joh. Sørensen*, Maskinarbejder, Stokkemærk;
6778, *Johannes Petersen*, Typograf, København;
6786, *Theodor W. Nielsen*, Pølse-mager, Engelholm;
6865, *Ejnar Rasmussen*, Gørtler, Kbhvn.;
7083, *Otto E. Sardin*, Glaspuster, Sundsvall;
7398, *Aage C. F. Madsen*, Maskinarbejder, Nyborg;
7440, *Charles Bentzen*, Slagter, København;
7471, *Jens P. Nielsen*, Snedker, Hillerød;
7485, *Carl Hingsl*, Bager, Altona;
7522, *Chr. M. Møller*, Arbejdsmand, Helsingør;
7528, *Aksel Pachlke*, Snedker, Kbhvn.;
7573, *Wilh. Lademann*, Tømrer, Kbhvn.;
7587, *Valdemar Larsen*, Snedker, Helsingør;
7627, *J. H. Jørgensen*, Tapetserer, Næstved;
7861, *H. Jørgensen*, Kusk, København.
8139, *Anders Nielsen*, Snedker, Kbhvn.;
8147, *Aage Olsen*, Elektriker, Kbhvn.;
8153, *Carl W. Møller*, Tjener, Slagelse;
8158, *Rudolf Andersen*, Bogbinder, Kbhvn.;
8174, *Karl Jakobsen*, Børstenbinder, Kbhvn.;
8178, *W. Alberse*, Cigarmager, Holland;
8179, *Simon Ørberg*, Farver, Skive;
8183, *Anton Olsen*, Gartner, Øster Kippinge;
8187, *Jørgen Larsen*, Slagter, Kbhvn.;
8191, *Richard Svendsen*, Tjener, Kbhvn.;
8778, *Lauritz Larsen*, Skibsbygger, Kbhvn.;
8817, *Iver Petersen*, Stentrykker, Kbhvn.;
8199, *Emil Svensson*, Slagter, Lund;
8821, *Ejnar Buch*, Snedker, Kbhvn.;
8824, *Andreas Andersen*, Snedker, Horsens;
8865, *Johannes Larsen*, Snedker, Maribo;
8877, *Gunner Gebhard*, Kurvemager, Øster Egersborg;
8896, *E. Valentin Malling*, Tapetserer, Kbhvn.;
9617, *H. Sørensen*, Skibsbygger, Kbhvn.;
9621, *Kaj Christensen*, Snedker, Kbhvn.;
9624, *Aage Olsen*, Skibsbygger, Kbhvn.;
9627, *Niels Nielsen*, Smed, Aars;
9638, *Splisbøll Jensen*, Smed, Voer;
9652, *I. Pedersen*, Skibsbygger, Kbhvn.;
9659, *Willy Persson*, Maskinarbejder, Kbhvn.;
9674, *Balduin Hjort*, Murer, Kbhvn.;
9798, *Anders Rodsted*, Nitter, Grønholt;
9829, *J. Larsen*, Maskinarbejder, Kbhvn.;
9830, *C. Michelborg*, Skibsbygger, Kbhvn.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nº 9/10

Oktober 1924

XXIII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

C. U. K. s Jubilæum.

Den 3. December 1924 fejrer C. U. K. sit femogtyveaars Jubilæum. Som allerede forlængst meddelt i Bladet, er det Meningen, at Jubilæet skal mindes og fejres i alle vore Afdelinger, og retter vi hermed en Opfordring til alle Afdelinger om at planlægge en dertil passende Festlighed. Det vil næppe være muligt at fejre den nogen Steder paa selve Jubilæumsdagen, der falder paa en Onsdag, men den nærmest følgende Lørdag, den 6. December, vil være den mest passende Dag, hvor vi kan mindes vor gamle, hæderkronede Organisation, uden at være bange for af den Grund at komme for sent paa Arbejde næste Dag.

Som det fremgaar af Beretninger fra Belgien, paatænker de derværende Afdelinger at afholde en fælles Festlighed; det samme er Tilfældet i Svejts, og desuden er adskillige andre Afdelinger i Gang med Planlæggelsen af Jubilæumsfesten, og at der ikke engang var ekstra Opfordring nødvendig derom, har Aarhusafdelingen bevist, idet denne allerede var i Gang med at planlægge en Festlighed, da vi første Gang omtalte Jubilæet i Bladet.

I Dagens Anledning vil «Den færende Svend» udkomme som Jubilæumsnummer. Et Festskrift har vi ikke kunnet magte, dertil har vi haft og har stadig for vanskelige Forhold at kæmpe mod, takket været det evindelige Valuta-spørgsmaal. Men vi tænker alligevel at kunne være det Nummer af «Svendene», som vil blive udsendt i Dagens Anledning, bekendt, og selv om C. U. K. s Udvikling vil blive skitseret indenfor knappere Rammer, end dersom vi havde kunnet magte et Festskrift, haaber og tror vi, at Svendene dog vil faa Glæde af Bladet den Aften.

Afdelinger! Tiderne er endnu det, hvad man kalder for sløje, men trods alt, vil vi ikke undlade at mindes, at C. U. K. har bestaaet i 25 Aar. Vi vil ikke glemme at mindes Pionererne for vor Bevægelse, men først og fremmest vil vi samles for at fejre vor Organisation, den Idé, som den har til Grundlag og som har

været den bærende, gennem Tiderne. Vel sandt, at vi fra at være en udelukkende Understøttelseskasse har udviklet os til en Organisation, som har paataget og paatager sig mange andre Opgaver end kun lige dem, som angaar Understøttelsesvæsen; men det er om saa mere rosværdigt, at vi har formaaet at holde Skridt med Tidens Krav! Arrangér derfor en Jubilæumsfestlighed, og selv om Forholdene flere Steder er smaa, vil vi i Ord og Sang mindes vor Organisation den Aften.

Medlemmer! Vi stammer fra smaa Lande deroppe i Nord, om saa mere anerkendelsesværdigt er det, at vi, trods vort forholdsvis ringe Antal herude, har formaaet at opretholde en Centralisation, og selv om vi ogsaa har lidt Skuffelser, og der sikkert ogsaa er begaaet Fejl: Vi har dog haft en Idé at samle os om, og vi har formaaet stadig at hævde den Idé, nemlig at hver for sig er vi intet, men samlet dog en Faktor, som er i Stand til at yde og udrette noget. At vi i de vanskelige Aar siden 1914 har faaet værdifuld Hjælp fra vore gamle Kammerater, som nu er hjemme, vil vi ikke lægge Skjul paa; det er jo nemlig det storartede ved vor Organisation, at den efterhaanden har formaaet at skabe den nødvendige Vekselvirkning mellem os herude og de Berejste hjemme, noget der ikke mindst er til Gavn for dem, der rejser ud. — **Deltag derfor alle** som een i Afdelingernes Jubilæumsfester, og det enten, det er herude, eller hjemme i Skandinavien. Og deltag ogsaa med Interesse og Energi i Forberedelsen til Festen, saa at denne kan blive saa vellykket som muligt: en rigtig Naveraften, baaret af vor fælles Opfattelse, af vort evigunge Naverhumør, og af det Kammeratskab, som alligevel ikke fornægter sig hos os, selv om vi kan have forskellig Mening om adskilligt. — Lad det blive en rigtig Naverfest, i dette Ords bedste Betydning, og vor gamle C. U. K. til Ære!

Zürich, i Oktober 1924.

Med kraftig Naverhilsen!

Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Trondhjemshytten.

Naar man læser «Den far. Svend» for Juni-Juli, falder man uvirkaarlig over en Artikel fra Trondhjem, som handler om Theori og Realiteter, i al Almindelighed blandt Naverne. Hvis nu H. J. Larsen, Zürich, ikke absolut havde gjort Eriksens Udgydelser til sine, vilde vi ikke have spildt mange Ord derpaa, men — hvad der bydes paa i omtalte Artikel, kan vel nok mane os her i Danmark til Eftertanke.

I «Svenden» Nr. 7—8 1923, ser man, at Maaden, hvorpaa Hytten i Trondhjem skulde sikres, ikke var egen Offervillighed, men at man vilde lade andre Afdeling betale; der var jo hængt et Stykke Flæsk paa Krogen, som der skrives saa pænt: et Ur med Kæde, og nu beklager man sig i høje Toner over, at ingen har bidt paa. Det er kedeligt, naar man ikke kan faa sine Ønsker opfyldt, og vi forstaaer saa udmærket, hvor rart, det vilde være at have et Sted, hvor man for en billig Penge kunde tilbringe sin Ferie; men man kan ikke med Ret og Billighed forlange (selv om H. J. L. tilslutter sig denne Tanke), at vi skulde være mindre gode Svende, hverken i Tanke eller Handling, om vi anvender vore Penge til nogle andre Formaal, end netop dem, som Trondhjemsnaverne finder for godt at sende en Serie Mærker ud til en Hytte.

Naverne i Trondhjem kan efter vor ringe Mening være forsikret om, at hvis Naverne i Trondhjem havde været i Nød og Betryk, og det havde været for at lindre denne, at man havde sendt en Serie Mærker ud, saa var man ikke bleven saa skuffet, som Tilfældet er nu.

De fleste af os herhjemme, har nu faaet Familie, og af os, som maa arbejde som Lonarbejdere, er absolut ingen Penge at faa uden til Lindring af Nød. Vi maa alle dreje og vende hver Skilling, førend vi giver den ud, og vi mener, at fordi vi er fattige, saa er vi dog ikke daarligere Naver end dem i Trondhjem eller Zürich. Og med Hensyn til at se ned paa Afdelingerne i Norge eller Sverige, som Larsen skriver, saa beder vi os meget fritaget for Beskyldninger af den Slags; de hører hjemme i Hjerner, som maa være paavirket af Frost i Trondhjem eller Varme i Zürich. Larsen skriver, at man skal drikke en Bajer mindre, saa er der Penge til Hyttemærke, men naar man nu ikke har Raad til at drikke Bajere i det hele taget, og man ingen drikker, saa er det, at det gør ondt, at man fra Larsens Side, skal bedømmes som Svend af anden Klasse. Larsen er vel heller ikke Manden, som kan klassificere os herhjemme, da han ingen Kendskab har til de virkelige Forhold her, og naar man ser Resultatet af Indsamlingen til Foreningshjemmet i Hamborg, saa er Trondhjemsnavernes Offer jo ikke saa overvældende, at Larsen af den Grund, har nodig at falde over os herhjemme. Larsen kunde godt ladet Artiklen fra Trondhjem passere uden Kommentarer, saa havde vi her i Nakskov ikke taget Sagen saa højtidelig. Naar man er skuffet, saa lader man sin Vrede gaa ud over dem, som man mener er Skyld i Skuffelsen; men Forretningsføreren burde efter vor Mening, i Tilfælde, som delte, afholde sig fra at deltage i Diskussionen, da det ikke bidrager til vor Sags Fremme; vi er bange for, at hvis dette Forhold gentager sig og vi Svende herhjemme heller ikke har Raad til at ofre til disse Formaal, saa risikerer man, at Larsen kalder os

Slapsvandse og sætter os i Række med dem fra Sløjhedens Protokol; men naar vi gør vor Pligt saa godt, vor ringe Evner tillader, maa vi bede os fritaget for Larsens Kommentarer, de hører ingen Steder hjemme.

Paa Nakskovafdelingens Vegne:

A. Petersen, Formand.

Begrundelsen for skrivelsen.

Ganske vist føler Aarhusafdelingen sig stødt over vor skrivelse, og paaberaaber sig at afdelingen har tilbudt at tegne aktier. Til dette kan vi kun svare: Naar vi i sin tid sendte ut merkerne var det hensigten at disse skulde sælges til direkte fordel for den paatænkte hytte. Ideen med aktietegning er af adskillig nyere dato, idet den først blev sat ut i livet et par aar efter at merkerne var udsendt, og kun av den grund at vi forstod at de respektive afdelinger ikke vilde eller kunde yde os den støtte som vi trængte. — Man skal nemlig være opmærksom paa at da aktietegningen blev igangsat var det og er det fremdeles vor mening, at aktiebrevene skal indfries efter hvert som vi magter det. Det har aldrig faldt os ind at regne disse penge som indtægt; men kun betragtet dem som de er, nemlig et laan, og naar avdl. ikke har kunnet strække det længer end til at yde os en direkte økonomisk støtte paa Kr. 4.— maa vi fastholde vore paastande i «Svenden». — Ut fra den betragtning var det at skrivelsen blev utfærdiget; vi kan nemlig ikke komme bort fra at hyttemerkerne ikke er blit mottat med den velvilje som tanken fortjener, hverken i Aarhus eller andre danske afdelinger. Vil de danske afdelinger ikke forstaa og indrømme dette kan de lade det være; deres undskyldning hverken kan eller vil vi tage for god fisk saalænge vi er afdeling av Sk. C. U. K.

For Trondhjemsafdelingen: Fr. V. Eriksen.

Mit Svar paa ovenstaaende er paa Grund af Pladmangel udskudt til næste Nummer. Red.

Stockholmsbrev.

Vi hade här i Stockholm en medlem som vid ett tillfälle framkastade det påståendet att Den Färende Svend urartat till att bliva en riktig syföreningstidning. Han gjorde detta sitt påståande på grund av de många klubbreven som blivit publicerade i Svenden. Vi som åhörde påståendet kunde emellertid inte dela hans åsikt, tvärtom tyckte några och däribland undertecknad att vi få höra alldeles för litet från klubbarna i utlandet. Vår kamrat menade dock att det skulle skrivas mera om valselivet än vad som bliver gjort och han kunde ju nog hava rätt i sitt förmenande om inte vi alla visste att något valseliv just inte fått någon fart ännu efter det stora uppehållet.

Och därför dristar jag mig att, medan vi väntar på denna valselivets renesanstid ännu en gång komma med ett «syföreningsbrev». Om jag då plockar fram händelserna sedan ett år tillbaka så hade vi vår vanliga Mortensafton på ett gammalt beprövat ställe, Södra Folkets Hus. Under vinterns lopp hade vi en schackturnering mellan 14 av klubbens medlemmar, men hade vi förlagt speltiden till andra dagar än mötesaftnar, varför föreningsarbetet ej stördes därav.

Den 23de Febr. hade vi en skottårsbal vilken i anslutning var den största sedan 1916. Och så var det i Påsk som vi lagt om vår gamla hedervärda Länfredagsfrukost till Påskdagssupé med dans. Och för att vara så grundig som möjligt så har Svennerna haft ett par måltider mat gemensamt. Men det har inte allenast varit innesittande för Stockholmsnaverna. Under vinterns lopp gjorde vi 3 långa fotvandringar, av vilka den till Skurusund som blivit traditionell fick störst anslutning. I Pingst följde hela klubben och bekanta med på en utfärd till Sveriges älsta stad Sigtuna. Vi kunde räkna vårt eget sällskap till 28 st. Tidningen Studiekamraten som var arrangör, anordnade ännu en utfärd, denna gång till den likaledes minnesrika staden Mariefred

förläjde och slogo läger. Vi hade hyrt ett tält (vi hava ännu ingen tanke på någon hytte eller sommarstuga), i vilket 12 man fingo kampera. De andra 8 stuvade ned sig i båtarna. Men innan dess hade vi haft kvällsmat och en pratstund i tältet då Naverhistorierna och andra historier kommo fram. Natten blev nog en smula orolig ty det var inte så många av de bålde vikingeättlingarna som voro lika tränade att ligga på granris, som deras förfäder varit. Men det gick ju och när solen på Söndagsmorgonen började visa sig över bergkanten väcktes de slumrande vid ljudet av en koskälla som dock senare visade sig hänga i handen på en Nav vilken var hemma i konsten att sköta ett sådant musikinstrument. Alltnog voro vi på benen i rippet och togo omedelbart i håll med

Stockholms-Navernas utfärd den 9—10 Aug. 1925.

med sitt Gripsholms slott. För de som icke känna till Stockholmsnaturen bör det omtalas att sådana utfärder alltid företages med båt. Har man då tur med vådret såsom vi hade dessa båda gånger då det var strålande solsken från utfärd till hemfärd då är själva färden det vackraste man kan tänka sig. Det är inga himmelhöga berg och inga vidsträckt utsikter man får se men läcka vyer dyka ständigt upp och växla utseende hur länge man än vill fara och leka kurragömma runt Mälarens tusen holmar och öar. Vårt eget Naverkapell tilldrog sig mycken uppmärksamhet vid dessa båda utflykter och var helst de uppehöll sig på båten eller i land hade de fullt med lyssnare kring sig.

Kronan på verkat i fråga om utflykter blev dock Navernas egen motorbåtsutflykt. Eriksson som varje sommar, en gång, ställer sin motorbåt till förfogande, måste denna gång låna ändå en båt åt oss. Därför kunde vi 20 man starkt i två båtar. Lördagen den 9de Aug. kl. 5 e. m. segla i väg ut genom Essingesundet ned förbi Kungshatt och Jungfruholmen in till Fittja och Albysjön där vi funno en alldeles ypperlig strand mellan ett par berg, där vi

dagens program som började med kaffekask. Sedan blev det idrottstävlingar hela dagen, emellan måltiderna. Det var kappsimmning 3 grenar, kulstötning, pilkastning, sprinterlopp (potatisplockning), och den gamla välkända fingerkroken m. fl. andra tävlingar. Allroundmästare blev en f. d. Parisernav vid namn Sven Hansen.

När solen, som i år och särskilt denna dag varit nådig att visa sig i sin största glans, var på väg att dala kastades loss och vid motorernas smatter och Navernas sånger «seglade» vi åter bemät med en känsla av att hava väl använt ett sommaryg. Som ett efterresultat av denna utfärd vill jag omtala att några särskilt intresserade medlemmar bestämt sig för, att genomdriva ett beslut i klubben om anskaffandet, till nästa sommar, av ett klubbens eget tält, som skulle kunna uthyras åt medlemmarna. Delta är ett företag som vi kunna gå i land med utan att behöva vädja till Naverna i hela Europa, vilka säkert inte kunna hava samma intresse därav som vi hava.

Det sista som tilldragit sig i klubben var 11te

årsfesten, den 30 Aug. Den förlöpte i samma stil som den 10de och på samma ställe.

Den 1ste Okt. flyttar vi in i en ny lokal, Rege- ringsgatan 61 I. Det är många år sedan vi hade Huleflyttning men så har det ju också varit så vanskliga tider de sista åren. Vi hava stundtals endast varit 3 medlemmar på platsen så vi hava ju rett oss med den olämpliga Hålan vi nu snart lämnar. Nu äro vi ett 20 tal intresserade medlemmar i staden och vi vänta oss vidare framgång med de normala tider som nu äntligen tycks vara komna.

Sist vill jag så uppmana alla Naver i utlandet och särskilt de som tänkt sig hilupp att studera adressförtecknelsen över föreningerna och klubbarna. Här har gått Naver i flera månader som av en slump

bliver Tiderne ved at være gode i Bukarest, vil vor sydøstlige Forpost snart opleve sin Genopblomstring, thi alle de gamle Sløtter sidder blot og venter paa nogle unge Svende til at fylde op paa Medlemslisten og omkring Stambordet. Skildre Forholdene rosenrøde vil jeg ingenlunde, saa lad mig hellere meddele Passiverne først. Byen er ikke renlig, snarere det modsatte, ret uinteressant, og ligger heller ikke i en naturskøn Egn, alt er fladt og ensformigt. Saa ærligt talt er det en mærkelig Krog at slaa sig ned i. Nu kommer Aktivsiden: virkelige gode Leveforhold, — naar man da lader være med at tænke Valuta — Kosten er i Forhold til Fortjenesten billig, og hvis nogen Svend skulde have Tanke for det, saa er Pigebørnene her smukke som ingen anden Steder

Om Bord paa Sortehavsdamperen.

fått vela att det fans en C. U. K. avdelning i Stockholm och ändock har ju vår adress stått i Svenden lika ofta som alla andra avdelningars adresser.

Stockholm i skön September 1924.

Brevskrivaren.

Paa Vej fra Orienten.

Vi var 8 Svende med fra Konstantinopel: 6 Tyskere samt os to; alle Folk, som søgte mod Nord og imod Arbejde. De fire af Tyskerne fik dog ikke Lov til at gaa i Land, da de ingen Penge havde. De befinder sig maaske endnu paa Skuden, thi ingen vil have dem, naar de intet Visum har. De var «Fremmedskrevne», i hvide (eller havde engang været det) Benklæder, Fløjlsjakker og henholdsvis høj Cylinder og Hat à la Rembrandt. Alle Efterligninger af den rigtige gamle Type, der kan sulte og fryse og drikke umaadelige Kvantummer. Luften indenfor disse Sammenslutninger passer vist ikke Naver i Almindelighed — Tonen er et lille Nummer for raa.

Restpartiet slap altsaa i Land i Constanca og næste Dag var vi i Bukarest. Her fandt vi en halv Snes raske Svende, alle uforfalskede Naver, blot en Skam, at der endnu ingen Afdeling er dér. Naa,

paa Kloden. Med Guden Bachus er det ogsaa let at træde i Forbindelse, og tilsidst for de rejselystne Naver, som vil se Oriente, er her en nær Udfalds- port til denne. Og for dem, som tænker paa at blive i Udlandet, er her forholdsvis gode Chancer for at etablere sig. Alt dette er til Kendskab for Liebhave- re, efter Samraad med Stammens Ældste. Her er en halv Snes danske Mestre i forskellige Brancher, mest Bygnings- og Møbelindustrien. Tømrere, Snedkere, Billedskærere og Malere vil uden Tvivl finde Arbejde i Bukarest, men skriv i hvert enkelt Tilfælde hellere derned, enten til *Konsulatet* eller til Maler *August Hansen, Strada Margeini 20, Bukarest*. For Smede og Maskinarbejdere maa Tilrejse absolut fraraades, thi for dem er der saa lidt at lave som alle andre Steder i Orienten.

Vi blev dog kun her i fire Dage; vi havde Lovning om Arbejde i Svejts, og hvem kan staa for nogle klingende, drøje Svejtsfrank!

Uden store Oplevelser kom vi næste Dag til Budapest, en By, hvis smukke Omgivelser gør, at man kommer til at ønske at blive her et Stykke Tid. Men dette var udelukket, da det var umuligt at opdrive Arbejde, medens samtidigt vore Penge begyndte at blive mistænkelig smaa — vi maatte

videre. Fra Budapest tog vi med Skib til Wien — en lang, men smuk Tur op imod Strømmen, og med den Fordel, at det kun koster en Fjerdedel af Jernbanens Priser. Hvor var det rart at komme til Wien og igen at kunne gøre sig forstaaelig for sine Medmennesker, efter i det sidste halve Aar kun at have hørt Græsk, Arabisk og andre malebrariske Udtryksmaader. I Wien er heller ikke Arbejde at faa, absolut ikke noget! Masser af Arbejdsløse, sagde Fagforeningskassereren, som gav os 20,000.— Kr. i Understøttelse (desværre kun østrigske). — Imorgen gaar det saa videre pr. Ben, ind gennem Tyrol, som skal være en taknemlig Egn at gaa i, baade hvad Naturen og Folkene angaar.

Ja, saa blev Orientturen en Kendsgerning og haaber jeg, at en eller anden Svend maaske vil kunne

Aarhus. Paa Generalforsamlingen den 19. Juli genvalgtes som Formand A. Pedersen, Malermester, og som Sekretær undertegnede Snedker.

Med kraftig Naverhilsen! *P. Christensen.*

Düsseldorf. Den 9. Sept. kunde Afdelingen her fejre sit 25 Aars Jubilæum. Paa Grund af de trykkede Tider og af, at vore Medlemmer bor spredt i forskellige Byer maatte vi tage Afstand fra at fejre Dagen paa værdig Vis, men om Aftenen fandt dog de i Düsseldorf boende Medlemmer hinanden ved det runde Naverbord i Hulen før ved et beskedent Glas Øl at mindes Dagen. Vel var vi ikke mange, men vi blev dog enige om, at vi fem gamle Drengte til Gengæld fyldte godt op i Aarene, thi tilsammen talte vi 293 Aar, foruden vort kvindelige fremmødte Medlem, Fru Düstel; men om Damernes Alder tør man jo ikke spørge.

Om Naverbordet i Anledning af Düsseldorferafdelingens 25 aars Jubilæum den 9. September 1924.

drage nogen Nytte af min korte Beskrivelse. Som sagt: endnu er det muligt, trods alt Djævelskab, som lukkede Grændser, dyre Visummer etc., at faa et Glimt at se af Orientens Farvepragt og fremmedartede Folkeslag.

Med kraftig Naverhilsen! *Niels Ejlf Jensen.*

Foreningsmeddelelser.

Antwerpen. Den 3. Okt. afholdt vi vor godt besøgte Generalforsamling. Formanden aflagde Beretning, der vidnede om Fremgang, og tæller Afdelingen nu 23 Medlemmer og har den ogsaa en ordentlig Lokalkasse. Til Bestyrelsen nyvalgtes Undertegnede som Sekretær.

Det vedtoges at afholde en Fest i Anledning af C. U. K.'s Jubilæum, samt at arbejde for, at den afholdes som Fællesfest for alle belgiske Afdelinger i Bryssel (Bravo! Red.). Endvidere vedtoges ogsaa at fejre Mortensaften med Flæskesteg og smaa diverse.

Arbejdsmulighederne er her gaaet noget tilbage, idet de fleste Fag har en sløj Periode; saaledes er flere Tomrere og Maskinarbejdere gaaet til søs for at klare den. For Karosserimagere er der derimod udmærket at lave.

Med kraftig Naverhilsen! *Herman Sorensen.*

Blandt de fremmødte Medlemmer var ogsaa en af Afdelingens Stiftere, *Henrik Solberg*, som for 25 Aar siden fik Svendene tromlet sammen; mest maa vi selvfølgelig takke vor gamle *Lorens Møller* for alt det, han har ydet i de mange Aar, han har staaet i Foreningen. Det er ham, der har holdt sammen paa det hele, ikke mindst i de sidste vanskelige Aar, hvor han har sørget for at faa fat paa de gamle, naar der ingen unge var at opdrive, og uh, hvor han kan kræve Bidrag! Men vi haaber, at det ikke vil vare altfor længe, før at Naverstrømmen igen begynder at flyde her til Düsseldorf, som dog altid har udøvet en vis Tiltrækning paa Naverne. Og da staar vi her, trods alt, rustet til at tage imod de unge Svende; thi selv om vor Forening for Øjeblikket kun bestaar af gamle Svende, som har glemt at komme hjem, saa mindes vi dog de glade Dage fra før, ikke mindst de dejlige Fester, som vi fejrede i Aarene 1921—22, og lover vi, at naar de unge Naver forhaabentligt nu snart kommer til Düsseldorf, at vi da vil vide at lede Naverlivet ind paa de rigtige Baner.

Med kraftig Naverhilsen! *Morten* ☺, Sekretær.

Ja, det er rigtig: vi maa takke vor gamle Møller i Düsseldorf, at Afdelingen dér har kunnet holde sig oppe, trods de vanskelige Forhold. Tak-Lorens Møller for al Interesse og Arbejde! Og kan du ogsaa være

forvisset om, at Masser af ældre og unge Svende stadig mindes dig som den gamle, brave Nav, du er! Red.

Rødby-Havn. Vi har her stiftet en C. U. K.-Afdeling og er vi allerede 30 raske Svende, som slutter sig til C. U. K.'s Fane. Vi haaber at faa arbejdet en god Afdeling op.

Med Naverhilsen! F. Larsen, Formand.

Meddelelser fra Forretningsforenen.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb: Schw. Fr.: Paris 100.—, Stockholm 37.50, O. Breuning 50.—; Belg. Fr.: Gent 200.—, Antwerpen 80.—, Liege 105.—; Fr. Fr.: Strasbourg 75.—; D. Kr.: Fredericia 144.—, Aalborg 71.28, Nakskov 196.10, Holbæk 108.—.

Opmærksomheden henledes paa omstaaende Adressefortegnelse, som bedes opbevaret, da den ikke foreløbigt gentages. For ikke at fylde Bladet med for mange Adresser paa een Gang, er Fortegnelsen over Adresser paa billige Samkvemslokaler og Logis, udskudt til næste Nummer. De Afdelinger, der endnu ikke har indsendt dertil egnede Adresser, bedes gøre dette.

Med dette Blad følger til de Afdelinger i Udlandet, som har danske Blikkenslagere som Medlemmer: danske Blikkenslagerfagblade.

En Afdelingskasserer har gjort mig opmærksom paa, at han har set Medlemsbøger, hvor der var givet Fristempler for 2—3 Ugers Arbejdsløshed eller Sygdom. Dette er selvfølgelig forkert; thi Lovene siger udtrykkelig, at kun, naar Sygsommen eller Arbejdsløsheden overstiger 6 uafbrudte Uger, træder Kontingentfriheden i Kraft. Kasserne bedes venligst bemærke dette.

Billederne: De to Billeder fra henholdsvis Düsseldorf, og fra Stockholmsnavernes vellykkede Motorbaadsudflugt, taler for sig selv. Det er jo med lidt Vemod, at man ser, at der i selve Düsseldorf kun findes saa faa Naver (i selve Afdelingen er der en 12 Medlemmer), men derved er jo intet at gøre, og maa vi være glade for, at dem, der er tilbage, i alt Fald staar i C. U. K. — Ud fra Billedet af Stockholmsnaverne, aander der en rigtig frisk og sund Naverstemning. Vi har en god Naverforening i Stockholm.

Det tredje Billede forlanger derimod lidt mere Forklaring: det er taget ombord paa en Sortehavsdamper og viser vore to Orientfarer, som nu i tre Artikler har meddelt deres Oplevelser og Indtryk, i Selskab med 6 tyske Svende. Det er nærmest disse, der dominerer Billedet, thi vore to Naver, staar paa den ene, venstre Floj; nederst ligger Niels E. Jensen og over ham staar Solvang; sidstnævnte altsaa paa den modsatte Side af Englænderen. Jeg havde Betænkeligheder ved at optage Billedet, men da det er et originalt saadant fra den første Naver-Orienttur, der er bleven taget efter Krigens Udbrud, lod jeg det alligevel gaa i. Billedet har desuden ogsaa en vis praktisk Værdi, thi det viser, hvorledes man ikke skal rejse. Det kan ganske vist være ret lystigt at

se Svende, der tager til Orienten i høj Hat og hvide Bukser, men praktisk er dette ikke og vil heller næppe finde Efterligninger hos Naverne Saadanne Narrestreger lader vi de tyske «Fremmedskrevne» om.

Arbejdsforholdene ude.

Efteraaret har indfundet sig, og med det alle Tegnene paa, at Aaret gaar paa Hæld. Mens medens hjemme i Norden Efteraarstormene har afløst den forholdsvise gode Sommer, vore Hjemlande har haft i Aar, er Forholdet lige omvendt i Central- og Syd-europa. I Sydtykland og Svejts, og vistnok tildels ogsaa i Frankrig, har Sommeren været én stor Skuffelse, hvad Vejret angaar: Regn og Regn og atter Regn, tilsat en god Portion Kølighed (August Maaned i Aar var saaledes den koldeste August i Svejts siden 100 Aar!), men med Efteraarets Komme har det gode Vejr ogsaa meldt sig, og selv om Taagen hænger tyk om Morgen over Svejts' Byer og Dale, bryder Solen frem længere op ad Formiddagen, og forsøger — omend med mindsket Kraft, at indhente noget af alt det, den forsømte i den nu henrundne Sommer.

Med Efteraarets Komme plejer Arbejdsforholdene ofte ogsaa at forværre sig. Dette er imidlertid ikke Tilfældet i Aar, i alt Fald ikke saa vidt, man formaar at overse Stillingen her fra Svejts. Hvad Arbejdsforholdene i dette Land angaar, er de ret gode, særlig i Byggefagene. Men hvad hjælper det en rejselysten Nav, naar han ikke kan faa Lov til at arbejde i Svejts. I Løbet af Sommeren er der vel f. Eks. til Zürich kommen en halv Snes unge Naver hjemmefra. Nogle havde søgt Arbejde hjemmefra hos Mestre, som de havde faaet opspurgt; andre søgte først om Tilladelse til at arbejde, naar de var ankommen hertil. De fleste fik Afslag, medens kun ganske enkelte havde Lykken med sig og fik den saa eftertagtede Tilladelse. Andre atter begyndte uden videre at arbejde uden Tilladelse, hvad dog altid endte mindre godt, da Svejts (og ikke mindst det overløbne Zürich) har et sikkert virkende Kontrolsystem, som nok før eller senere faar fat paa «Synderen». Det var og er altsaa svært at være tilrejsende Nav i det Herrens Aar 1924, 6 Aer efter Krigens Ophør. Som allerede meddelt i Bladet, har C. U. K.'s Hovedbestyrelse hanvendt sig til den danske Gesandt i Bern for at faa en Gensidighedsoverenskomst i Stand mellem Svejts og Danmark vedrørende Behandling af arbejds-søgende Staatsborgere fra disse to Lande. Danmark var villig til at gaa ind paa en saadan Overenskomst, medens Svejts — paa Grund af Konsekvenserne overfor andre Lande — ikke mente at kunne gaa med dertil. Arbejdsforholdene har imidlertid efterhaanden i Svejts antaget saa temmelig normal Form (der findes kun ca. 10,000 Arbejdsløse i hele det industririge Svejts), og da Svejts ifølge hele sin økonomiske Struktur ikke kan klare sig uden Arbejds-kraft fra Udlandet, er mange Erhvervsvirksomheder i temmelig Forlegenhed. Dette har medført, at der efterhaanden fra de svejtsiske Erhvervsorganisationer er bleven udøvd et Tryk for at hidføre en Ændring i de upraktiske Forhold, som den nuværende Haand-hævelse af Fremmedlovgivningen har medført. Resultatet for at hidføre en Ændring har da været det — ogsaa for Naverne — glædelige, at

Forbundsregeringen (Centralministeriet) har vedtaget at anbefale, at fra den 1. Januar 1925 kan Statsborgere fra saadanne Lande, som ikke behøver noget Visum for Indrejse i Svejts som Turister, ogsaa uden videre rejse til Svejts for at søge Arbejde. Da hverken Svenske, Danske eller Norske behøver Visum for Indrejse i Svejts (derimod hat C. U. K. s Hovedbestyrelse ogsaa rettet en Henvendelse til den danske Gesandt i Bern om at virke for, at Gensidigheds-overenskomsten snarest kommer i Stand for Danmarks Vedkommende, og da Kammerherre Oldenburg tidligere har vist Sagen Interesse, vil det derfor næppe vare ret længe før den nu endelig gaar i Orden. Og da kommer Svejtsershulernes gyldne Tid! Thi at mange gamle og unge Naver vil søge til Svejts, dersom det gaar i Orden, og dersom Arbejdsløsheden holder sig paa det samme lave Niveau, som nu, derom hersker ingen Tvivl.

Fra **Tyskland** kan desværre ikke meddeles saa glædelige Tidender. Omend næppe vore Medlemmer er ramt særlig haardt af Arbejdsløsheden i Tyskland, er der dog en Del, der gaar uden Arbejde, medens andre arbejder paa indskrænket Arbejdstid. Selv om Udlændige kunde faa Tilladelse til at søge Arbejde i Tyskland (hvad de altsaa ikke kan), maatte man i saa Tilfælde fraraade Tilrejse, da Arbejdsløsheden i de fleste Fag og Erhverv er temmelig stor. Hvad Fremtiden vil bringe for Tyskland, er ikke godt at sige. I Almindelighed ventes bedre Tider for tysk Industri og Haandværk, nu efter at Dawes-Planen er vedtaget; men foreløbig bliver det næppe noget Land for rejselystne unge skandinaviske Arbejdere, i alt Fald næppe i 1925. Skulde de gode Konjunkturer alligevel komme før, om saa bedre!

De eneste to Lande, der for Øjeblikket er noget virkelig at rive i for Naver, er stadig Belgien og Frankrig. — Fra **Belgien** foreligger ikke nogen samlet Beretning om Arbejdsforholdene dér, men langt de fleste Naver, der kommer tilrejsende, faar Arbejde, dersom de virkelig vil, og vore belgiske Afdelinger trives udmærket, hvilket vel er det bedste Bevis for, at Forholdene er saa nogenlunde.

Fra **Frankrig** foreligger en samlet Oversigt, som er indsendt af Pariserafdelingens Sekretær, *Georg Lundstrom*, som skriver:

Frankrig har de sidste Aar været det Land, hvor Naverne søgte mest hen, og Forholdene har jo ogsaa været gode paa Arbejdsmarkedet, ikke mindst her i Paris, hvor vi har haft en Tilstrømning, som det ikke engang var Tilfældet før Krigen. Hidtil har det ogsaa været muligt for langt de fleste at faa Arbejde, men i den sidste Tid har der dog været en Sløjhedsperiode.

I Nordfrankrig og de Distrikter, som er hærgtet af Krigen, er det for Tiden vanskeligt at faa Arbejde, og vil det vist næppe foreløbigt blive godt, da der mangler Kapital til at genopbygge videre.

I Østfrankrig: Strasbourg, Metz, Belfort, er der til at faa Arbejde, og Forholdene er dér ret gode.

I Midtfrankrig: Orleans og Tours, er Arbejds-

forholdene ogsaa ret gode. Ifølge Beretning fra Naver, som kommer derfra, er Lønnen omkring Fr. 16.— pr. Dag, medens man kan leve for en 8—10 Fr. daglig. — Hvad Vestfrankrig angaar, er dette endnu ikke rigtig opdaget af Naverne, saa derfra foreligger ikke nøjagtige Oplysninger.

I Sydfrankrig: Marseilles, Nice og Lyon, særlig i de to første Byer, er der i de kommende Maaneder temmelig godt med Arbejde, thi nu begynder Saisonen dér. I November, December indtil Marts-April skal det være muligt at faa Arbejde dér. Lønnen er Fr. 20—26, og Leveomkostningerne Fr. 12—14, medens Logi kan faas for ca. Fr. 4.— pr. Dag.

I Paris har det som sagt hidtil været muligt at faa Arbejde. Vi har lige haft en Sløjhedsperiode, men saavidt man kan se, er denne snart overstaaet. Lønnen er Fr. 4—5 i Timen og Leveomkostningerne Fr. 100—120 ugentlig, dertil kommer saa Logis, som koster Fr. 100—120 maanedlig.

De Fag, som bedst faar Arbejde, er vel Møbel-faget, særlig i Paris. Men ogsaa for Bygningshaandværkere er det de fleste Steder saadan, at de kan opdrive Arbejde. I Østfrankrig er det godt for snart alle Fag, medens det i Syden igen hovedsagelig er Snedkere og tildels Malere, der har de bedste Chanser dér.

Som saa ofte før fremhævet her i Bladet, er det ulige vanskeligere at faa Arbejde i Frankrig, hvis man ikke har lidt Kendskab til Sproget. I Østfrankrig kan man vel nok klare sig med tysk, og her i Paris gaar det ogsaa, selv om det ikke er praktisk. Men i alle andre Dele af Frankrig, maa man kunne gøre sig forstaaeligt paa Fransk, da man ellers risikerer ikke at faa noget Arbejde. Desuden maa alle have eget Værktøj med, hvilket jeg særlig vil lægge Snedkerne paa Sinde. Kom ikke til Frankrig uden Værktøj, eller Midler til at købe for ca. Fr. 200.— Værktøj; thi uden saadant faar man ingen Steder Arbejde, da Mestre aldrig har mere Værktøj, end lige til dem selv.

Til Slut kan det vel siges, at det for en virkelig Nav, er til at faa Arbejde saa godt som overalt i Frankrig.

I **Luxembourg** er der ogsaa enkelte Naver, der har fundet Arbejde, hvoraf der skal være en Del, særlig for Bygningshaandværkere. Lønnen er vel ikke ret stor, men Leveforholdene til Gengæld ogsaa overkommelige, og dér kan man jo nok klare sig med det tyske, ligesom ogsaa det lille Land kan benyttes som Station paa Vejen til Belgien eller Frankrig. Toursafdelingens Stifter, Murer *N. P. Pedersen*, giver gerne nærmere Oplysninger om Forholdene i Luxembourg. Hans Adresse er: Frank Meyer, *Feldgen Strasse 29, Luxembourg*.

Ærestavle.

Den 1. Aug. 1924 kunde Medlem Nr. 6862, Bagermester *A. Larsen*, fejre 10 Aars Jubilæum som C.U.K.-Medlem. Larsen er optaget i Stettin, og skøndt han har sin Forretning udenfor Aalborg og saaledes er forhindret i at komme til Aalborgafdelingens Møder, hører han alligevel til de mest interesserede Medlemmer. En rigtig Nav, i dette Ord bedste Betydning.

C. U. K.s Adresser.

Hovedkasserer og Forretningsfører: H. J. Larsen, Postfach Zürich.

Hovedbestyrelsen: Formand: Ch. Møller, Oberdorfstraße 4³, Zürich 1.

Kontroludvalget: P. Sørensen, Marktstr. 1 a¹, Hamborg 6.

Spetzlerfonden: L. J. Laursen, Neue Beckenhofstr. 40, Zürich 6.

Naar ikke andel staar anført, udbetales Understøttelsen i Hulen, hvor Udbetalingen altid finder Ste-Mødeaftenen, som — dersom ingen anden Dag er angivet — er Lørdag. Endvidere gøres Medl. opmærksom paa, at Kassererne ikke ere tvungne til at udbetale Understøttelse paa Søn- og Helligdage.

Afdelinger i Svejts.

Bern: Restaurant «Schlüssel», 1. Stock, Metzgergasse.

Udb.: Thv. Jespersen, Schreinerweg 15³, 7-7½.

Kreuzlingen: Udb.: P. Jørgensen, Villa «Cimbria».

St. Gallen: Udb.: V. Riisfeldt, Stückelbergstr. 3,

Lachen, hvortil ogsaa al Korrespondance sendes.

Zürich: Restaur. «Rothaus», Marktgasse, Zürich 1.

Udb.: C. Gjerding, fra 12½-1 Middag.

Tyskland.

Berlin: Otto Claussen, Naunynstr. 52, Seitfl. 2, Berlin SO.

Dresden: Gasthof «Braunschweiger Hof», Freiburgerplatz 11. Udb.: Carl Th. Matthiessen, Priesnitzstraße 18, fra 6-7.

Düsseldorf: «Zur Winen», Ecke Kirchfeldstraße-Morsestraße, Møde hveranden Lørdag. Udb.: Lorenz Møller, Pempelforterstraße 4, træffes i Reglen hele Dagen, ellers fra 12-3 Middag.

Hamburg: Annenstr. 29, St. Pauli. Tel. Vulkan 9791. Udb.: Peter Olsen, Schröderstr. 28³, fra 7-8.

Harborg: Restaurant Dringelburg, Iste Wilstorferstr. Udb.: H. Hansen, Bremerstr. 83³, fra 6½-7½.

Kiel: Fritzes Hotel, Kl. Kuhberg, Møde 2, og sidste Lørdag i Maaned. Udb.: Jens Mortensen, Kaiserstr. 27, fra 5-7, *Kiel-Gaarden*.

München: Restaurant «Gerlinger», Göthestraße 35. Udb.: C. Björklund, Kapuzinerstr. 45³, fra 6-7.

Neumünster: Rest. Oskar Sørensen, Bahnhofstr. 3. Udb.: A. Sørensen, Mühlenhof 4², fra 6-7.

Vegesack: z. «Gemütliche Ecke», Gerhards, Rolfstr. Udb.: Wilh. Schwarz, Schulkenstr. 6, I. Fahr-Vegesack, efter 5.

Belgien.

Antwerpen: Café Boston, Amsterdamstraat 4; Udb. fra 6-7½.

Bryssel: hver Lørdag Aften fra 7-9. Au Prince Charles. 32-34, rue d'Assiet.

Gent: Hotel La Rose, Quai de l'Ecluse Nr. 1. hvor Underst. ogsaa udbetales.

Liege: «Maison de Peuple», Place Communale, Herstal-Liege.

Frankrig.

Paris: «Bouquet du Trône», 10 Avenue du Trône, Paris XII. Samkvemslokale: Rest. Metz, Rue Faubourg, St. Antoine, 179. Udb.: Hj. Birch, 50 Rue Boulets, Paris XI., 8-9.

Bellezeveries: Chateau des Bellezeveries, Aze par Vendôme (Loir-et-Cher).

Strasbourg: Ledigenheim, rue de Lausanne 2, hvor Underst. udbetales fra 6½ til 7½.

Tours: «Bar Fernand», 27, Rue de Lavoisier.

Spanien.

Barcelona: Møde afholdes hos Hans Jørgensen, Calle Pirinios 27 II, Pueblo Nuevo.

Skandinavien.

Aalborg: S. Steffensens Rest., Nyhavnsgade. Udb.: Peter Jensen, Villa Vera, Helgolandgade 3, fra 6-7.

Aarhus: Landmandshotellet, Vestergade 48. Møde hver Lørdag Aften. Udb.: Chr. Bielefeldt, Studsgade 45⁴, fra 12¼-1 Middag.

Bergen: Engen 47.

Fredericia: Rest. Steffensen, Torvet. Udb.: Chr. Iversen, Egeskovvej, fra 12-1 Middag.

Göteborg: Cafét Østra Hamngatan 14. Utb.: hos Johnsen varje dag mellan 4-7 em. Torggatan 9.

Hjørring: «Bristol». Mødeaften 1. og 3. Lørdag i hver Maaned. Udb.: Chr. Kornum Christensen, Fredensgade 1.

Holbæk: Kjeldsens Hotel, Labek, den første og tredje Torsdag i hver Maaned, Kl. 8. Udb.: Max Nielsen, Chr. Hansensvej 21, fra 5-6.

Kolding: Jernbanehotellet, Munkegade. Møde hver 1. og 3. Lørdag i Maaned. Udb.: Harald Hansen, Losbygade 16¹, fra 5-6½.

Kristiania: Arbejderforeningen, Vilsesgade 1. Møde hver Fredag fra 8-12.

København: Arbejderforeningen af 1860, Nørre Voldgade 92. Samkvemslokale: Café Griffenfeldt, Griffenfeldtsgade Nr. 19. Udb.: Berner Nielsen, Støngade 17⁴, fra 5½-6½. Tel. Nora 1781. Formand: Jens Jørgensen, Hedebygade 11 B I.

Maribo: Møde hver 2. og 4. Lørdag i Lysemosehuset i Skoven. Udb.: Thv. Christensen, Maglemer pr. Maribo, fra 6½-7.

Nakskov: «Harmonien». Møde den 1. Lørdag i Maaned. Udb.: R. Rasmussen, Rødbyvej 99. Al Korrespondance til A. Petersen, Taarsvej 20.

Odense: Hotel Royal, Hans Tausensgade 1; Møde-aften den 1. og 3. Lørdag hver Maaned, hvor Underst. ogsaa udbetales.

Randers: Hotel «Phønix», Vestergade. Udb.: N. C. Nielsen, Museumsplads 14, fra 12½-1½ og fra 7-8.

Rødby-Havn: F. Larsen, Højbogade 7.

Stavanger: Østervaag 18, aaben de 4 første Dage i Ugen fra 11 Formidd. til 11 Aften, Fredag, Lørdag og Søndag til Kl. 12. Udbetaling i Hulen, fra Kl. 6-7. Møde hver Fredag Kl. 8.

Stockholm: Regeringsgatan 61 I. Møde varje fredag. Udb.: Nils Persson, Appelbergsgatan 58 A, n. b. från 6-7.

Södertelje: «Sans-souci», Møde varje fredag Kl. 7em. Udb.: Gunnar Molin, Vr. Martinsgatan 6, från 6-7em.

Sønderborg: Hotel København. Udb.: L. Frederiksen, Sømandshjemmet, fra Kl. 6½-7½.

Trondhjem: Hjortens restaurant, 2. etage. Al Korrespondance sendes til Vald. Olsen, Vollabakken 15. Udb.: J. F. Jonsson, Holbergs gt. 21, fra 6-6½.

Vejle: Offersens Hotel, Søndergade. Møde 2. og 4. Fredag hver Maaned. Udb.: V. Bruun, Vin- og Cigarhandel, Søndergade 26, hele Dagen.

Redaktion og Ekspedition:

H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).

Genossenschaftsdruckerei Zürich.

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

№ 11

November 1924

XXIII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

Ethvert Medlem

maa betragte det som sin Pligt at deltage i Afdelingernes Jubilæumsfester i Anledning af C. U. K. s 25 Aars Jubilæum den 3. December! Og lad ikke ved den Lejlighed Emblemet blive hjemme; men bær det!

Mindehøjen for de, der drog ud, og aldrig vendte tilbage.

Fra en Komité, bestaaende af Dansk-Amerikanere, har C. U. K. s Ledelse modtaget en Henvendelse om at give et Bidrag til den Mindehøj, for Danske, der drog ud og aldrig vendte tilbage, som nu rejses i Søndermarken i København. Mindehøjen skal vel hovedsagelig rejses som Minde for de mange Tusinder Danske, der drog oversøisk, især til U. S. A., for ikke mere at vende tilbage til Hjemlandet. Tanken om Mindehøjen er jo ogsaa opstaaet i danske Kredse i Amerika, og er det altsaa hovedsageligt for Dansk-Amerikanernes Bidrag at Mindehøjen rejses. Imidlertid har Dansk-Amerikanerne ment, at alle Danske, som lever udenfor Hjemlandet, burde være med i Arbejdet for Rejsningen af Højen, og derfor er der altsaa ogsaa rettet en Henvendelse til os.

I Forhold til Dansk-Amerikanernes store Masser er og har vi altid været et Faatal Danske i Evropa udenfor Hjemlandet, men i Tidens Løb er dog mangan en brav Nav og Kammerat segnet herude, uden at naa hjem. Der er vel ikke mange Afdelinger, uden de har en eller flere Grave over afdøde Landsmænd at hæge om. Mange af disse arbejdede ogsaa med paa vor Sag, stod os bi i Foreningsarbejdet og var hjælpsomme overfor deres Landsmænd, saa godt som deres beskedne Evner tillod. Nu véd vi vel, at vi mest ærer vore afdøde Landsmænd og Kammerater, dersom vi af al vor Magt arbejder videre paa at hævede og højne os herude; men et lille Bidrag til et synligt Fællesminde om disse vore Landsmænd, vil vi sikkert ogsaa gerne give. Om nogle faa Uger fejrer C. U. K. sit 25 Aars Jubilæum, hvad om vi samtidigt ikke alene i Ord lader Tanken gaa tilbage til mangan brav Landsmand og Nav, der lagde sig til Hvile for stedse herude, men ogsaa med en Skærv bidrager til Fællesmindet for de Danske, der ikke mere naaede hjem?!

Vi retter derfor en Opfordring til alle Afdelinger i Udlandet om at bevilge et Bidrag til Mindehøjen. Hvert Bidrag skal være paa en Dollars, og selv vore Afdelinger i Tyskland maa i dette Tilfælde være i Stand til at yde denne Sum. Det gør ikke noget, at Summen ikke er stor, vi véd jo alle, at vi kun har smaa Midler og ogsaa har mange andre Opgaver; Hovedsagen er derfor at alle Afdelinger indsender et Bidrag. Dette indsendes senest i Slutningen af December til Forretningsføreren, der da sender den samlede Sum videre til Komiteen for Mindehøjen. — Naar denne næste Sommer er bleven indviet, vil sikkert ogsaa mangan Moder, der mistede sin Søn herude, gaa ind i Højens Hvælv for dér at dvæle i Mindet om den kære Bortgangne. Skal det da siges om os, hans Landsmænd og Kammerater, at vi jo slet ikke har bidraget noget til at Mindehøjen, som har fundet Sympathi i alle Samfundskredse hjemme, er bleven rejst? Nej, det maa ikke ske, og derfor vil vi ogsaa efter beskeden Evne give vor Skærv dertil!

Med skand. Hilsen! Hovedbestyrelsen for C. U. K.

Det lysner!

Vi har fra den danske Gesandt i Bern, Kammerherre A. Oldenburg, modtaget nedenstaaende glædelige Skrivelse, som vi skynder os at bringe til vore Læseseres Kundskab:

Kongelig Dansk Gesandtskab

Bern, den 22. Oktober 1924.

Til
Skandinavisk Central-Understøttelses-Kasse
Hovedbestyrelsen Zürich.

I Besvarelse af Deres Brev af 21. ds. om Bortfald af Visumstvungen for her til Landet indrejsende arbejdssøgende Danske kan jeg meddele følgende:

Efter vor Korrespondance i sidste Juni Maaned blev denne Sag paany taget op med den schweiziske Regering, der lovede at ville undersøge, om der var Mulighed for at vende tilbage til de tidligere normale Tilstande. — Forbundsraadet har derefter i September besluttet sig til at forespørge blandt andre den Danske Regering, om den maatte være villig til mod Gensidighed at lade Visumstvungen for arbejdssøgende bortfalde. Da det vides, at den danske Regering er villig hertil, kan det forventes, at der i en nær Fremtid kommer en Overenskomst i Stand om Visumstvungens absolute Bortfald mellem Danmark og Schweiz.

Sign.

Svar til Nakskovafdelingen.

Nakskovafdelingen bebrejder mig, at jeg har knyttet Kommentarer til den første Artikel fra Trondhjem. Nu, Sagen interesserer mig og mener jeg stadig, at den har Interesse for os. Med langt større Ret kunde jeg bebrejde Nakskovafdelingen, at den svinger sig op til det sidste Afsnit i dens Artikel, gaaende ud paa, at man kan risikere, at blive kaldt Slapsvands, dersom man ikke har samme Mening om Hensigtsmæssigheden af at støtte en Sag, som f. Eks. jeg har. Jeg maa nok spørge Nakskovavl., hvorfra den tager den Paastand? Jeg har utrykkelig fremhævet ogsaa Nakskov som en god og stabil Afdeling i den Artikel, som nu bliver angrebet, og netop deri set et Bevis paa, at den hovedsagelige Grund til det ringe Salg af Hyttemærker, er at søge i manglende Forstaaelse. Ganske vist vil Nakskovafdelingen stille det hen som om den reneste Fattigdom skulde være Skyld i det sløje Salg. Skal vi nu ikke være ærlige overfor hinanden og ikke gøre det værre end det er, og saa tror jeg nok, at det sløje Salg kan søges overvejende i, at mange Afdelinger ikke har haft Forstaaelse af Sagen. Dersom Nakskovafdelingen havde læst min Artikel rigtig igennem, vilde den ikke have taget paa Vej, som Tilfældet er; at jeg har skrevet, at man kan give Eriksen ikke saa lidt Ret i hans ironiske Bemærkninger, om alt, som de daarlige Tider skal undskyldes med, staar jeg véd, thi det havde været nok saa ærligt, dersom man havde skrevet, at Sagen ikke interesserer. At dette virkelig er Skylden til, at Salget blev saa sløjt af Hyttemærker, viser ogsaa Nakskovafdelingens Bemærkninger, om hvor rart det vilde være at have et Sted, hvor man for en billig Penge kunde tilbringe sin Ferie. Sagen kan ikke affærdiges med en saadan Bemærkning. I mange Lande, særlig i Tyskland, Østrig, Svejts og Norge rejser Arbejderorganisationerne Hytter i de naturskønne Egne, beregnet hovedsagelig til at foretage Udflugter til og til at tilbringe Ferien i, og kan jeg forsikre Nakskovafdelingen om, at næppe een Broderafdeling eller Organisation (thi de forskellige Organisationer hjælper ofte hinanden ved Rejsningen af saadanne Hytter) vilde blot forsøge at affærdige Sagen med en saa flot-overlegen Bemærkning. Man kan vel sige, at Rejsningen af en Hytte ikke angaar C. U. K. som Understøttelsesorganisation, men Tiden har — heldigvis — ført med sig, at C. U. K. har paataget sig flere og flere Opgaver, og det saadanne, som er i Kontakt dels med den moderne Foreningsbevægelse, dels med det, som baader Skandinaverne bedst herude; man behøver blot at nævne Arbejdet for Understøttelse til vore Medlemmer i Tyskland; Fremskaffelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse til disse og til dem i Svejts; Naverbørnesagen; Foreningshjemmet i Hamborg, og nu Hytten i Trondhjem. Og denne bliver ogsaa Virkelighed, selv om det har været forbundet med Besværligheder, og selv om Støtten fra Danmark har været Trondhjemsafdelingen en Skuffelse.

Enhver Virkning har som bekendt sin Aarsag, og naar Interessen har været saa sløj i Danmark for Sagen, er Grunden egentlig den, at Danske, og det lige meget, hvilken Klasse, de stammer fra, ikke kender noget, eller i alt Fald saa godt som intet til Podvandring i den Forstand, som det er Brug i mange andre Lande, hvilket igen har sin Grund i,

at Landet selvfølgelig ikke er saa godt egnet dertil som f. Eks. Norge og Sverige, Tyskland, Østrig, Svejts osv. Og trods de Fortrin, som den danske Arbejderbevægelse har i mange Retninger (i Boligkooperativ Henseende er den for Øjeblikket saaledes absolut *førende*) saa er den langt tilbage for mange andre Lande i ét Spørgsmaal, nemlig hvad Ferier angaar. Trods svagere Bevægelser baade i Norge og Svejts, har i disse Lande langt flere Arbejdere betalt Ferie end i Danmark, og dette har medført, at Arbejderne i nævnte Lande uvilkaarligt har maattet beskæftiget sig med Spørgsmaalet om at fremskaffe Steder, hvor de i naturskønne Omgivelser kunde tilbringe deres Ferie uden at blive trukket op af Folk, der søger at udnytte Situationen, og samtidigt har de (og det er ikke alene blot unge Arbejdere, der foretager Vandringer) et Sted, hvortil de kan foretage en Udflugt paa en Lørdag (i alle Svejtserbyer hører paa denne Dag Arbejdet op til Middag) eller Søndag, eller begge Dage. At vi, der har opholdt os saa længe i disse Lande, ser paa Spørgsmaalet om Udflugtshytter, som Landets egne Arbejdere, er ikke til at undres over; Fejlen, vi har gjort, er den, at vi troede, at Spørgsmaalet vilde blive set under samme Synsvinkel hjemme, hvilket ikke var logisk, da Forudsættelserne ikke er de samme.

Se, saadan *forholder* Sagen sig, og ikke som at Nakskovafdelingen skildret; thi endskøndt jeg efter dennes Formening ikke skulde være kompetent til at dømme om Forholdene derhjemme, saa er jeg alligevel saa ubeskeden at mene det modsatte. Naar man virkelig skal bedømme Forhold, kan de først *rigtig* bedømmes, naar man er i Stand til at anstille Sammenligninger (i dette Tilfælde altsaa, hvad Løn- og Leveforholdene angaar i Danmark og andre Stater). Jeg skulde engang have skrevet, at blot man engang sparede to Bajere, havde man til et Hyttemærke, og giver jeg til, at dette er temmelig malplaceret sagt overfor Mennesker, som ikke drikker en Bajer engang imellem, men Haanden paa Hjertet — de Naver, hjemme som ude, er vist let at tælle, hvor dette er Tilfældet. Om det er Skattefri eller Alkohol, gør ja mindre til Sagen. Naa, Spørg tilside: Nakskovafdelingens Bemærkninger skal selvfølgelig opfattes paa den Maade, at en Arbejder hjemme ikke danser paa Roser og derfor maa spare, og selv om man kan have den Opfattelse, at de danske Arbejdere heldigvis har formaaet at tilkæmpe sig en økonomisk og kulturel Position, som ikke ret mange Landes Arbejdere endnu har opnaaet, saa er det jo alligevel ingen Dans paa Roser, og vore Medlemmer hjemme har ogsaa andre Interesser, andre Foreninger, end netop kun lige C. U. K. Men derfra og til at fremstille det hele saa hjerteskerende ynkeligt, som Nakskovafdelingen har gjort, er alligevel et Spring. Der har været tre Aar til at sælge Hyttemærkerne i, saa havde Forstaaelsen, og med den Interessen, været forhaanden, var Resultatet, trods alle sløje Tider, alligevel blevet anderledes. Og trods den fra Nakskov fremsatte Protest, var Resultatet ogsaa blevet anderledes, dersom det havde drejet sig om en Hytte sydpaa. Nakskovafdelingen kender nemlig sig selv godt, men hvad vore danske Afdelingers Mentalitet angaar, saadan i al Almindelighed, mon jeg alligevel ikke staar mere i Forbindelse med dem, og derfor ogsaa kender dem bedre? Jeg tror jo.

Den Gang der var Højkonjunkturer og Naverkarnevalerne indskovlede Tusinder af Kroner til Naverkasserne hjemme, var jeg saa naiv at skrive, at det var en god Maade at anvende Pengene til, dersom der i en eller anden skøn, let tilgængelig og dog ikke for overløben Egn, blev indkøbt en Grund og derpaa opført et passende Hus til Brug for Medlemmernes Udflugter. Det var naivt, thi danske Udflugter kommer vist aldrig til at foregaa paa den Maade, ej heller i Navernes Kreds. Medbragt dansk Smørrebrød, og Kaffe i Skovløberhuset, har sandelig ogsaa sin Charme, og har vi herude jo ogsaa ofte slikket os om Munden derefter. Men herude, hvor Forholdene er til det, kommer Langture, enten rene Fodvandring, eller saadanne kombinerede med Kørsel, mere og mere i Brug, og ikke mindst blandt Arbejderne, thi selv om disse har nok saa mange Vanskeligheder at kæmpe med, den friske Land- og Bjergluft og Naturens Skønhed, kan ikke let stjæles fra dem, og finder derfor ogsaa større og større Forstaaelse end Værtshusluften. At vi «gamle» herude ogsaa indser dette, maa efter min Formening kun være glædeligt, og er det ligefrem vor Pligt at virke i den Retning blandt de Unge. Derfor har den nu forhaabentligt snart tilendebrogte Diskussion (og forhaabentligt anerkender ogsaa Nakskovafdelingen dette Svares *saglige* og udførlige Tone) om Trondhjemshytten heller ikke været spildt; thi den har ganske sikkert bidraget til at uddybe Spørgsmaalet, i alt Fald herude. Tiderne er anderledes end for blot 10 Aar siden, og har den saakaldte «Naturfreunde»-Bevægelse gjort mægtige Fremskridt i disse Aar og tæller allerede Hundretusinder organiserede Medlemmer blandt Arbejderne, og ogsaa vi maa indenfor vor Kreds virke for den. Kommer der igen normale Tider, hører det absolut ikke til Umulighederne, at Naverne rejser deres egen Hylte i Svejts, og maaske ogsaa i Tyskland, og vil til den Tid vore danske Afdelinger, og ikke mindst vor gode Nakskovafdeling, indse at Sagen kan ses paa en ganske anderledes Maade, end det nu synes at være Tilfældet.

Hvad Trondhjemsafdelingens Svar angaar, forundrer det mig lidt, thi selv om Andele ikke er direkte Gave, er det alligevel *Stolle*, og det var jo en saadan, Trondhjem havde nødvendig. Hytten er nu forøvrigt færdig. — Og selv om andre Afdelinger har forespurgt nærmere om Andele, uden at det blev til noget med saadanne, var det jo ikke sikkert, at det samme var bleven Tilfældet med Aarhusafdelingen, der dog ikke plejer at lave Løjer med Sagerne. Afdelingen burde derfor have haft et Svar.

H. J. Larsen.

Foreningsmeddelelser.

Aarhus. Paa Generalforsamlingen den 18. Okt. genvalgtes som Næstformand og Kasserer henholdsvis A. Magnussen og Chr. Bielefeldt; som Lokalinspektør H. Hendriksen.

Med kraftig Naverhilsen!

P. Christensen, Sekretær.

Barcelona. Da det snart er længe siden, vi har ladet noget høre fra os, er det vel bedre, i faa Liniar at tegne Situationen her: Takket været de Forhold, som for Øjeblikket hersker i Spanien, er alt morderligt dyrt, og da Arbejdsforholdene heller ikke kan

kaldes de bedste, er det intet Under, at vi ikke har haft den Tilgang, vi haabede og troede. Saadan som det er spansk Brug har Foreningslivet hvilet i den varmeste Tid, dog har vi haft et Par Udflugter sammen. Vore Fagforeningsbøger er bleven os frataget af Myndighederne, og dermed er jo hele Tilstanden karakteriseret her; men alligevel mener vi at kunne holde ud, til bedre Tider bryder frem, som da ogsaa vil bringe ny Naver hened.

Med kraftig Naverhilsen!

Bestyrelsen.

Düsseldorf. Ja, saa blev altsaa Düsseldorfafdelingen 25 Aar. Højtideligheden blev ganske vist ikke fejret, som den egentlig burde, men deri havde vi dog ingen Skyld, men Forholdene. Men selv om vi fejrede Dagen under beskedne Former, saa havde vi til Gengæld Erindringen at falde tilbage paa. Vor Sekretær har allerede i sidste Blad nævnt vore gode Sammenkomster og Fester i Aarene 1920—22, den Gang Afdelingen havde en Genopblomstring efter de mange Krigsaars Dvale. Men lader vi Erindringen gaa længere tilbage, til den gode, gamle Tid før Krigen, da ser vi alle de mange unge Naver, der kom hertil, enten med Kreaturtoget fra Aabenraa, eller de kom fra Hamborg, den store letsindige By med St. Pauli, hvor det omtrent er umuligt for en livslysten ung Nav at spare noget. At Naverne var «paa den», naar de kom hertil, er da ikke til at undres over, og i Begyndelsen maatte jo Hatten gaa rundt, ogsaa i C. U. K. s første Aar, da Understøttelsen og Centralisationen endnu ikke var saa udbygget som senere. Aah ja, det er alligevel godt at staa sammen med Landsmænd og Kammerater, og derfor siger jeg: Hold sammen om C. U. K. og vær alle med til at fejre den, naar den nu om nogle faa Uger holder femogtyveaars Jubilæum; thi det har den fortjent!

Med kraftig Naverhilsen!

Lorens Møller, Kasserer.

Gent. Da der længe havde været næret Ønske om Oprettelse af en Hule i Bryssel, naaede vi endelig et Resultat, og Søndag den 7. Sept. fandt Indvielsen Sted.

Vi var samlet 15 Svende og efter, at Undertegnede havde budt velkommen og i en kort Tale udtalt Ønsket om godt Sammenhold, gik vi over til den gemytlige Del. Sang og Musik afløste nu hinanden, og Aftenen var præget af den rette Feststemning. I Aftenens Løb blev der selvfølgelig holdt flere Taler og udbragt en Del «Leve», baade for C. U. K., Værten, og Hulen. Alt i alt en god Begyndelse.

Med Naverhilsen! Fomsgaard Jensen, Formand.

København. Paa ordinær Generalforsamling her den 1. Nov. genvalgtes som Næstformand Jørgen K. Petersen; som Kasserer Berner Nielsen, ligeledes Genvalg; til Sekretær valgtes Former Tønnesen Søgaard.

Med Naverhilsen! Jens Jørgensen, Formand.

Liege. Paa den ordinære Generalforsamling den 4. Okt. genvalgtes som Kasserer Werner Plath.

I det forløbne Kvartal er der skiftet en Del Medlemmer er rejst og andre er kommet til, saa vi holder alligevel et konstant Medlemsantal. — Arbejdsforholdene har været ganske gode og holder sig forhaabentlig vedvarende. Største Parten af Medlemmerne er Metalarbejdere; men for Øjeblikket synes det forøvrigt at være bedst for Træarbejdere.

I Sommers har vi næsten hver Søndag været paa Farten, og har vi paa den Maade gæstet Byerne

Spa, Namur, Dinant og Verviers, desuden de mange naturskønne Steder i Omegnen af Liege, og vi fortsætter endnu.

Med Naverhilsen! *Peter Jensen*, Sekretær.

Nakskov. Paa Generalforsamlingen den 11. Okt. genvalgtes som Formand og Hjælpekasserer henholdsvis Aksel Petersen, Helsingør, og Schneider.

Med skand. Hilsen!
Chr. Bob Pedersen, Sekretær.

Odense. Paa halvårlig Generalforsamling den 18. Oktober valgtes som Formand H. Midskov, Dugmager; som Sekretær undertegnede Maler.

Med Naverhilsen! *Aksel Nielsen*.

Paris. Paa Generalforsamlingen den 4. Oktober valgtes som Kasserer og Næstformand henholdsvis W. Jensen og Niels Jensen; som svensk Sekretær valgtes Oskar Nilsson og som Lokalforvalter Solvang Olsen. Endvidere besluttedes det enstemmigt at forhøje C. U. K. Kontingentet med 50 Cts. pr. Uge fra den 1. Januar, saaledes at det samlede Ugekontingent udgør Fr. 1.50. Alle Restancer, som indbetales efter den 1. Januar 1925 vil da være at betale med det ny Kontingent. Ifølge Korrespondance med H. B. vil Understøttelsen fra samme Dato ogsaa blive forhøjet med 100 %. Paa Generalforsamlingen valgtes endvidere en Juleaviskommission.

Med Naverhilsen! *Sofus Eriksen*, Sekretær.

Randers. Paa Generalforsamlingen den 11. Okt. valgtes som Formand M. N. Hald; som Kasserer genvalgtes N. C. Nielsen, samt valgtes som Sekretær undertegnede.

Med skand. Hilsen! *A. Ankerstjerne*.

Strasbourg. Paa vor Generalforsamling den 11. Oktober genvalgtes den gamle Bestyrelse: Formand Wilh. Amstensen; Kasserer Hans Hansen; Sekretær undertegnede.

Med kraftig Naverhilsen! *Sigvald Poulsen*.

Vejle. Paa Oktober-Generalforsamlingen valgtes som Formand Svend Knudsen, samt som Kasserer Tømrer A. M. Mortensen.

Med Naverhilsen! *V. Bruun*, Sekretær.

Vendome. Paa Generalforsamling her valgtes som Formand Maler Frode Johansen, samt genvalgtes som Kasserer Kaj Aage Olsen; som Sekretær undertegnede Tømrer. Endskønt det har tyndet lidt ud i Rækkerne her i den sidste Tid, er vi dog godt en Snes Medlemmer endnu, og venter ellers, at Naverne igen skal finde Vejen herover ad vor Kant til. Forøvrigt har vi, gundet paa Omstændighederne, allerede den 18. Okt. ved en udmærket Fest fejret C. U. K. s Jubilæum. Til den Ende havde vi ogsaa en vellykket Fællesspisning, og for manges Vedkommende sluttede Festen først Mandag Morgen.

Med kraftig Naverhilsen! *Hans Hermansen*.

Zürich. Paa vor Oktober-Generalforsamling genvalgtes som Formand H. J. Larsen, Murer, København, samt valgtes som Kasserer og Sekretær henholdsvis A. Rose, Kleinsmed, København, og undertegnede Guldsmed, København.

Med kraftig Naverhilsen! *Gunnar Nielsen*.

Trondhjemshytten Indvielsen.

Dette er vel snart blevet en staaende Titel i «Den færende Svend». Denne Gang staar heldigvis Over-

skriften for noget om man saa siger mere «ophøiet» end det har været Tilfældet i de foregaaende Numre. Denne Gang er det ikke mindre end Indvielsesfesten av Trondhjemshytten som staar paa Tapetet.

Festen var arverteret blandt Medlemmerne til Afholdelse Lørdag den 25. Oktober. Da det for en Del af Naverne var lidt vanskelig at finde Hytten av den Grund at det ikke godt gik an at opgive nogen bestemt Adresse uten at man havde sendt med et Kort over Bymarken, blev man enige om at mødes ved Knudepunktet for saa godt som alle Udfarter «Stenberget», for saa at køre i Biler saa langt som det gik an, hvorefter man saa kun havde en 6—7 Minutter at gaa.

Naaja, vi blev da samlet tilslut i Hytten, hvor vore Damer havde dækket et rigtigt festligt Bord, og Kl. 9 gik vi saa til Bords for at forsyne os efter bedste Evne af de kogte Pølser, som vort elskværdige Medlem, *Conditor Petersen*, som i Parantes bemærket er selvstændig, havde skænket; men om man i daglig Tale plejer at sige «det smager saa billigt» for at man derved skal vise sin Foragt, var dette dog ikke Tilfældet denne Gang. — Jeg tror aldrig nogensinde før at en Ret Pølser har smagt saa godt som da, men om det var «Tilbehøret» som gjorde det, eller Landluften, skal jeg lade være usagt. Nok om det, vi satte til Livs ca. 120 Pølser, og det ikke smaa, saa det var jo ingen Bagatel akkurat.

Ved Bordet, hvor der blev oplæst Telegram fra Zürichafdelingen, samt en Hilsen fra H. J., holdt Hyttekomiteens Formand en kort Tale, hvori det særlig fremhævedes at det var første Gang, Naverne i Trondhjem satte Foden under eget Bord i eget Hus, hvad Svendene med Damer vist allerede var opmærksomme paa, naar man skulde dømme efter den muntre Stemning som hersket. Taleren dvælet ved Hyttesakens Utvikling og benyttet derunder Anledningen til at takke alle som havde givet sit Bidrag baade i Form av Kontanter og i Arbejde, til det opnaaede Resultat, og sluttet med at utbringe et Leve for C. U. K. og Afdelingen. — Derefter blev der vekslet med Taler bl. a. av Formanden Vald Olsen samt av Conditor Pedersen med flere; alle gaaende ut paa at Samholdet under C. U. K. s Fane og Selvskabeligheden inden Afdelingen i Almindelighed og Hytten i Særdeleshed skulde indta en bred Plads inden Medlemmernes Rækker.

Da man var færdig med at spise takket Formanden for Maden, hvorefter man som Skik og Brug er ved saadanne Anledninger benyttet Lejligheden til at se lidt udenfor, hvorunder Hytten blev underkastet en almindelig Bedømmelse, og alle var enige om at Resultatet var over al Forventning. Da Damerne imidlertid havde ryddet «Salen» begyndte man at belave sig paa en Svingom, i hvilket Øjemed vores allesammens «Sofus» havde taget sit Trækspil med. — Ja, saa dansede vi lidt, skaalede lidt, spiste lidt, og nogle sov lidt, for Klokken var imidlertid bleven saa mange at det var borgerlig Sengetid og lidt til; men først Kl. 9 Søndag Morgen sluttedes Festen officielt, og da var alle enige om at have haft en enestaaende Aften og Nat som de deltagende Svende med Damer sent vil glemme. — Senere vil der i Bladet blive offentliggjort et Billede af Hytten.

P. A. s V.: Med Naverhilsen! *Fr. V. Erichsen*.

Ingen Nav
hör staa med Restancer nu til C. U. K.s Jubi-
læum og til Aarsskiftet! Gör derfor Eders Med-
lemsböger i Stand.

Til Fods over de franske Alper.

I nedenstaaende bringes en Valseskildring fra Frankrig. I dette Land er der som bekendt ikke saa lidt Arbejde og heller ikke faa Naver. Afdelingerne har jo ogsaa forøget deres Antal ganske godt i Frankrig, men hvad der der mange Steder mangler er Lysten til at udnytte Opholdet saadan som det burde af hver skandinavisk Svend. Vor Pariserafdeling har opstillet et glimrende Aarsprogram, hvor Ture, Besøg paa Seværdigheder og Sammenkomster veksler. Nogle af disse har været godt besøgt, men med Skam at melde har til Gengæld andre haft ganske elendig Tilslutning. Vin, Pigebørn og andre Fornøjelser, som Paris (og andre Byer) byder, kan være meget godt, men sluttelig byder Frankrig ogsaa andet end det; desuden kan man ogsaa faa *det* mange Steder i Verden. Hvad man derimod kun kan nyde i *Frankrig selv* er dets verdenberømte Samlinger; dets vældige historiske Minder og Seværdigheder; dets middelalderlige Byer og dets Natur. — Skam faa den Svend, der gaar ligegyldig hen over alt dette. Naar han engang kommer hjem, kan han ganske vist sige, at han har været der, men det er ogsaa alt. Altsaa Naver i Frankrig! Ryst Slaphed og Sløvhed af Jer, brug Eders Øjne for alt, hvad der er stort og herligt, og glem ikke at tage en Valsetur, enten det bliver en, der udføres i en dertil indrettet Ferie, eller en, der tjener til at komme til en anden Egn. Lad være, at det i Frankrig ikke er paa Mode at valse, saadan som Landets egne Børn gør det i Tyskland og Svejts, men derfor behøver Naverne ikke at holde sig tilbage, thi det herligste paa Rejsen i Udlandet er en Valsetur i Følgeskab med en eller to Kammerater! Red.

Efter i 36 Timer at have strøget Brosten i Lyons Gader valsede undertegnede Maler fra Nørresundby sammen med en Kammerat ud ad Landevejen og naaede efter tre Døgns Forløb Byen Grenoble, der ligger ved Foden af de franske Alper. Her arbejdede vi i 14 Dage, i hvilken Tid vi paa Grund af Bolignøden maatte bo i en Jernbanevogn, men saa kunde det ogsaa være nok, og Ranselen kommer atter paa Ryggen og Staven i Haand. Det gik nu godt opad og efter en Valsetur paa ca. 200 klm. naaede jeg Digne. Turen derfra og til Nice er det egentlige interessante ved Turen og anbefaler jeg derfor alle Naver i Frankrig, der tager til Middelhavet at tage til Fods, thi det vil ingen fortryde.

Turen fra Digne til Nice er 140 klm. og gaar omtrent uafbrudt igennem smalle Bjergkløfter. Man mener sig stadig indestængt mellem Bjergene, men højt oppe paa Bjergsiden snor Vejen sig, ofte hugget ind i Bjergsiden, medens højere oppe Klipper hænger truende ud over. Snart gaar det gennem Tunneller, snart over morsomme gamle Broer; Klippevægge paa

4—500 m. rejser sig lodret over Vejen, og dybt nede i Kløften risler Bjergbækken af Sted. Hist og her krones de mindre Bjergtoppe af Slotte eller Borgruiner, ligesom man ogsaa undervejs passerer et Par temmelig store Klippehuler.

Kun faa af Bjergene er nøgne, ellers breder der sig overalt Skov, og højt oppe lader Solen sine Straaler glitre paa den evige Sne. Jeg er ikke Digter, saa det er vanskeligt at beskrive Naturen, saa storslaaet vildt og romantisk, den er her.

Af Byer, jeg passerede, vil jeg kort omtale to. Den første var Sisterston, som ligger lidt før man kommer til Digne. Sisterston ligger i en Egn med vældige Kløfter; paa et af de omgivende Bjerge knejser en gammel Fæstning, og da jeg tog et Vue over Byen synes den at være et Væld af gamle, graa Mure, indbyrdes forbundet med Hvælvinger og Tunneler. Da jeg gik en Tur gennem Byen viste det sig ogsaa at være rigtig: Den ene smalle Gyde, Hvælving og Tunnel efter den anden. — Den anden By, Endrevoux, var ligeledes interessant. Paa Byens ene Side rejser sig en stejl Klippevæg, paa hvis Top ses en gammel Borg. Hugget ud i Klippen fører en Vej derop. Selve Byen er omgivet af Borgmure og Voldgrave og for at komme ind i Byen maa man først over en gammel Vindelbro, som endnu er til at hejse op, og derefter igennem en lige saa gammel Byport. Jeg skød Modet op i Livet og med Randsel paa Ryg og Stav i Haand vandrede jeg derefter over Vindelbroen ind gennem Byporten, ind i Middelalderen. Byen laa som en sammenklemt graa Masse, ikke en Gade var over to m. bred; jeg følte næsten Angst for, at det altsammen skulde styrte ned over Hovedet paa mig. Saasnart jeg viste mig paa Gaden styrtede Folk ud af Husene for at se dette Fænomen, som kaldes en valsende Nav. Efter at have gaaet igennem Byen paa Kryds og tværs, vilde jeg luske ud paa Landevejen igen, men blev standset af en smuk ung Dame, som sagde, at jeg endelig ikke maatte rejse uden først at have givet nogle Numre til bedste paa Mandolin. — Mandolin! Jeg som aldrig har taget en Tone paa et saadant Instrument. Men pludselig kom jeg i Tanker om, at bag paa Rygsækken hang en Mandolin, som tilhørte en Kammerat, som pludselig, uvist af hvilken Grund, var bleven borte for mig. Jeg havde nær aldrig sluppet ud af Byen igen, men maatte sværge højt og helligt, at jeg virkelig ikke kunde spille paa Mandolin.

Efter 9 Dages March gennem de franske Alper øjnede jeg endelig det blaa Middelhav og landede i Nice. Der er jo som bekendt flotte Hoteller og Paladser, Palmealler og storartede Anlæg, idet hele taget et Sted for Millionærer. Som valsende Svend og Pungen ikke videre velfyldt, nyttede denne uhyre Luksus mig dog ikke noget, hvorfor Turen nu gaar videre langs Middelhavet.

Georg Jensen.

Indvielsen af Hjørringafdelingens Sommerhus.

Derfor har den nu forhaabentligt snart tilendebragte Diskussion om Trondhjemshytten heller ikke været spildt; thi den har ganske sikkert bidraget til at uddybe Spørgsmaalet, i alt Fald herude.

At det nu bør være slut med Diskussionen om den snart berømte Trondhjemshytte, kan vi sikkert

alle være enige om; men at ovenstaaende Linier, som allerede var skrevet til forrige Nummer af Bladet som en Del af Svaret til Nakskovafdelingen, saa *hurtigt* skulde vise sig at være rigtig, havde jeg og vist heller ikke andre nogen Anelse om. Imidlertid viser nedenstaaende, som jeg har modtaget fra vor gode Hørringafdeling, at Diskussionen alligevel ikke har været forgæves.

Red.

Ved at læse den Polemik, der har været ført i «Svenden» om Trondhjemshytten, som vel nærmest har været tænkt som en Slags Andelsforetagende, kom vi her i Hjørring paa lignende Tanker og besluttede derfor paa et Møde i Juli at bygge os en Hytte, et Sommerhus. Men da vi jo ingen Bjerger har, maatte vi nøjes med at bygge den ved Vesterhavet, ved den dejlige Lønstrup Strand, som ikke alene er bekendt i Danmark, men som ogsaa formaar at trække Turister og Feriegæster til fra mange andre Lande.

Da der ikke var megen Tid at spille, dersom vi skulde naa at indvi Huset inden alt for daarligt og raat Vejr meldte sig, tog vi straks fat paa Arbejdet, og den 27. Juli lagdes Grundstenen, hvorefter Arbejdet gik flink fra Haanden, ikke mindst fra vore Hustruers Side; to af Naverkonerne var saaledes stadig Haandlangere.

At det hele gik med amerikansk Fart vil man forstaa, naar man hører at vi efter at have arbejdet paa Huset i 5 Søndage kunde erklære det for at være saa temmelig færdig. — Nu lidt om selve Huset og dets Indretning: det er 9 × 6 Alen stort og indeholder to Stuer og Køkken, samt Kælder. Den ene af Stuerne er 6 × 6, den anden 3 × 4 og Køkkenet 3 × 2 Alen. Under Køkkenet findes Kælderen til Opbevaring af «Diverse», og har den faaet Navnet «Olsens Kælder», fordi et af vore stabile Medlemmer med det gode Navn Olsen var særlig ihærdig for at faa lavet den Kælder, saa at Snapsene kan holde sig kolde om Sommeren.

Foreløbigt staar os Huset i 700.— Kr., dog mangler vi endnu den endelige Montering, som skal bestaa af faste Bænke langs Siderne af Huset i den store Stue; disse Bænke indrettes saaledes, at de om Natten kan bruges til at sove i. Det mindre Værelse indrettes som Soveværelse med faste Køjer langs Væggene, og bliver det saaledes muligt, at vi kan bo i Huset i længere Tid; det er da ogsaa Mening, at en Familie ad Gangen skal have Huset til sin Raadighed de 6 Søndage, fra Mandag til Lørdag, hvorimod det alle Søndage skal staa til Raadighed for alle Medlemmer. Dette vil bevirke, at vi kommer mere sammen, end det ellers er Tilfældet om Sommeren. — Endnu er at nævne, at vor udmærkede Formand og Forenings-Fotograf, *Bogbindermester Th. Jensen*, har ledet Arbejdet med en aldrig svigtende Energi, ligesom han ogsaa har taget Plads af Huset under dettes Opbygning; disse Billeder er nu samlede og allerede ophængt i Huset.

Den 31. August fandt derefter Husets Indvielse Sted, hvortil ogsaa var indbudt Aalborgafdelingens Bestyrelse, som var mødt in pleno med Banner. Højtideligheden indledes med en ægte Naverfrokost, bestaaende af bajerske Pølser (Det kan altsaa allerede nu fastslaaes, som Tradition, at der til en Naverhyttes Indvielse hører *Pølser*. Red.), Rundstykker med

rigeligt Naversmør (Sennop), samt diverse. Selvfølgelig blev Begivenheden fejret i adskillige Taler, ogsaa om Aftenen, da vi igen indtog et godt Foder; men det mest bemærkelsesværdige var dog dette, at «Aalborg-Louis» blev skaaret ned af vor «Amerikaner-Thomsen» (Danmarks mindste Skræder), hvilket af Aalborgnaverne blev betragtet som noget ganske enestaaende.

Løvrigt forløb Indvielsesfesten glimrende, ikke mindst Lykke gjorde en Sang af vor gode Nav, *Bibliotekar Favrholt*, og er vi Hjørringnaver enige om, at den Maade at bygge Hus paa, sikkert er den bedste!

Endnu eet: Dersom tilfældigvis nogen Naver fra andre Egne skulde komme op til det nordlige Jylland, da kan I være forvisset om, at I vil være velkommen i «Naverhus» ved Lønstrup Strand!

Med kraftig Naverhilsen fra de Hjørringsnaver!
P. A. V.: *C. V. Eriksen*, Sekretær.

Samtidigt har jeg ogsaa fra Hjørring modtaget et Billede af deres Sommerhus, men da Billedet desværre ikke er skarpt, maa «Den farende Svend»s Læsere have det tilgode til en anden Gang. Derimod aftrykkes i nedenstaaende, 3 Vers af den Sang, der blev sunget ved Husets Indvielse; Sangen er ganske vist paa 10 udmærkede Vers, men grundet paa Pladsmangel, maa vi nøjes med at offentliggøre tre af de mest karakteristiske:

Mel.: Naar Somren er til Ende —

Nu Somren er til Ende,
vor Formand sa' en Da',
hvad skal vi raske Svende
saa ta' os rigtig a'.
Jeg tror, at vi til Vinter
af Sten og Træ og Splinter
vil bygge Sommerhus
ved Vesterhavets Brus.
Og derfor kling, kling, klang,
kom her med Jeres Penge,
kling, kling, klang,
et Hus til gamle Dreng.
Kling, kling, klang,
vi bygger Naverhus,
vi høre vil,
hvor der staar til
ved Vesterhavets Brus.

Da næste Søndag lakked'
skuld' Huset rejses op,
man graved' og man hakked'
og sled med svedig Krop.
Da Øllet det vild' svinde,
man bygged' Olsens Minde',
hvor der er pænt og flod,
og Øllet holder godt.
Og derfor kling, kling, klang,
vi har vor egen Kælder,
kling, kling, klang,
af den det stadig vælder.
Kling, kling, klang.
Vi bygged' Naverhus
til Øl og Mad
og Ungdom glad
ved Vesterhavets Brus.

I Dag vil vi nu feste
her med vor Aalborgmor,
og ønske vil det bedste
for Huset, hvor vi bor.
Velkommen vi da byde,
se, sørg nu for at nyde,
hvad der er paa vort Bort,
og vore vise Ord.
Og derfor kling, kling, klang,
vi fik dog her et Fæste,
kling, kling, klang,
til Navers fælles Bedste.
Kling, kling, klang.
Hurra for Naverhus,
til Lyst og Fest,
i Sol og Blæst
ved Vesterhavets Brus.

Meddelelser fra Forretningsføreren.

Kvitterer for Modtagelsen af følgende Beløb:
Schw. Fr.: Bern 67.50; Zürich 256.50; Stockholm
100.—. *Fr. Fr.*: Vendome 195.—. *Belg. Fr.*: Ant-
werpen 90.—. *Pesetas*: Barcelona 50.—. *N. Kr.*:
Kristiania 126.—; Trondhjem 23.—. *D. Kr.*: Aar-
hus 288.—; København 450.—; Georg Jensen S/S
Absalon 10.—.

I den i sidste Nummer af Bladet offentliggjorte
Adressefortegnelse er sket følgende Forandringer:

Bryssel: Hulens rigtige Adresse er «An Prince
Charles», 32—34, rue d'Assaut.

Holbæk: Hulen er flyttet til Hotel Mellerupgaard.
Udb.: Max Nielsen, Godthaabsvej 19, fra 5—6.

Kristiania: Udb. i Hulen hver Fredag fra 8—9.

København: Udbetaling: Berner Nielsen, Sten-
gade 15 I th., fra 5½—6½. Tel. Nora 3742 Y.

Paris: Udb.: W. Jensen, Rue des Pyrénées 112,
Paris XX, fra 6—7.

Vejle: Udbetaling: A. M. Mortensen, Vester-
brogade 79 II.

Med dette Blad følger til de Afdelinger i Udlandet,
der har danske Blikkenslagere som Medlemmer:
danske Blikkenslagerfagblade.

Rettelse af Trykfejl: I sidste Blad stod der under
Billedet fra Stockholm, at det var fra en Tur den
9.—10. August 1925, hvilket jo er temmelig umulig;
der skulde selvfølgelig staa 1924.

Foruden dette Nummer af Bladet vil der i Aar
komme Jubilæumsnumret. Det næste Nummer
udgaar derefter i Begyndelsen af det ny Aar, og
bedes Afdelingerne til den Tid ikke alene som sæd-
valig indsende Beretninger fra deres Julefester, men
ogsaa fra deres Fester i Anledning af C. U. K. s
Jubilæum. De Afdelinger, der virkelig gør noget ud
deraf, bedes indsende ret udførlige Referater, saa de
kommende Naverslægter kan se, at C. U. K. s 25 Aars

Fødselsdag blev fejret paa ordentlig Vis. Et eller to
skarpe Billeder fra Jule- og Jubilæumsfester vil
ogsaa være velkommen.
H. J. Larsen.

Tak!

Maa det være mig tilladt gennem vort Blad at
takke Naverne i Aarhus for den store Hjælp, de
ydede mig under min Sygdom, idet de i Forbindelse
med Snedkernes Fagforening lod Indsamlingslister
cirkulere paa Værkstederne, saaledes at mit Hospitals-
ophold — jeg var ikke i nogen Sygekasse — deri-
gennem blev betalt.

Jeg synes, at dette Udslag af Kammeratskab er
saa smukt, at det fortjener at blive bekendt i videste
Kreds.

Aarhus, i Oktober 1924.

P. Christensen («Bestefar»).

Efterlysning.

Karl Gustav Nilsson, Maler, Sundsvall, bedes
ordne sit Mellemværende med Stavangerafdelingen,
ligeledes bedes **Marius Poulsen**, Glassliber, Kolding,
f. T. Randers, ordne sin Bog i samme Afdeling.

Sløjhedens Protokol.

Følgende Slapsvandse er slettet for Restance:
Bog Nr. 230 B. **Henry J. Petersen**, Mekaniker,
Odense. *Toursafdelingen.*
„ „ 9797 A. **Gerhard Hansen**, Specialarbejder,
Bremerhaven. *Vegeackafdelingen.*
„ „ 8253 A. **Jens II. Jensen**, Slagter, Aarhus.
„ „ 8911 A. **W. A. M. Petersen**, Trædrejer,
Odense.
„ „ 5854 A. **Aksel Nielsen**, Maler, Odense.
„ „ 9894 A. **Cervilla Willumsen**, Blikkenslager,
Randers.
„ „ 8264. **Bernhard Jensen**, Nitter, Flensborg.
Odenseafdelingen.

Advarsel.

To danske Svende, Maskinarbejder **Kaj Petersen**
og Former **H. Chr. Nielsen**, som begge heldigvis blev
udmeldt af Foreningen her for ca. to Maaneder siden,
har forladt Liege, efterladende en Gæld paa Fr. 150.—
hos Handlende, hvor ogsaa Naver har haft Kredit.
Vi advarer derfor alle andre Afdelinger mod disse
«Landsmænd», ligesom vi ogsaa straks skrev til Paris,
hvor vi antog, de rejste hen. — Vort Forsøg paa at
skaffe deres Hjemstedsadresser, har desværre hidtil
været forgæves. Er nogen i Stand til at meddele
os disse?
Liegeafdelingen.

Den sorte Tavle.

Medlemsbog Nr. 9997, **Karl C. Nielsen**, Blik-
kenslager, København sættes herved paa den
sorte Tavle paa Grund af Bedrageri mod Hule-
fatter og ukollegial Opførsel.

Stavangerafdelingen.

Juleaviserne.

Da Aarhusafdelingen atter i Aar udgiver en Juleavis og efter god gammel Naverskik sender et Eksemplar af denne til hver Afdeling indenfor C. U. K., anmoder vi de Foreninger, som ligeledes udgiver Juleavis om ogsaa at tilstille os en saadan.

Aarhusafdelingen.

I Tilslutning til ovenstaaende vil ogsaa jeg rette en kraftig Appel til de Afdelinger, der udgiver Juleavis, om at sende et Eksemplar til *alle* Afdelinger, store eller smaa; der maa ikke gøres Forskel. *Red.*

Fortegnelse over Adresser for Rejsende.

Ude:

- Cairo:** Home Internationale, Atfet el-Damalcha, Sidegade til Pladsen foran Slottet. Bestyres af en engelsk Dame, der taler Tysk og Fransk. Billigste Opholdssted for Evropæere.
- Capri:** Café «Centrale».
- Interlaken:** Pension «Rütli», Indehaver S. Madsen. — Naver paa Rejse og med Bogen i Orden erholder Rabat. Billigste Sove- og Spisested for Skandinaver.
- Jerusalem:** Paa «Syrische Waisenhaus» (Forstander Pastor Schneller) faar rejsende Svende som Regel gratis et Sove- og Spisested; ellers spiser man billigt i Armenierkvarteret.
- Konstantinopel:** Hotel Acropolis, Grande Rue de Galata Nr. 144 (Top sehi lar Djadse Nr. 144). Værten taler Tysk, Fransk og Engelsk.
- Milano:** Albergo Popolare, via Marca d'Oggiono.
- Strasbourg:** Ledigenheim, Rue de Lausanne 2, med Linie 1—4 fra Banegaarden.
- Vegesack:** Logihaus-Restaurant «Stadt Vegesack», Hafenstrasse, som baade er propert m. H. t. Sengetøj, Behandling og Spise, ligesom ogsaa Priserne er overkommelige.
- Venedig:** Intet rigtigt billigt; et af de bedste Steder er «Hotel de la Lune», ikke langt fra Markuspladsen.
- Vevey:** «Hotel Temperance», Værelser fra 1½ Fr., billigt Spisested, eller ogsaa tysk K. F. U. M. (lige ved Banegaarden), Senge 60—80 Rp.; udmærket for rejsende Svende.
- Zürich:** Hotel «Rothaus», Marktgasse 17. Logi fra 2 Fr.; Middags- og Aftensmad à Fr. 1.80. — Billigere Logi: Herberge z. Seilerhof, Seilergasse. — Billigere Spisested: Alkoholfri Restaurant i Rosengasse. — Alle tre Steder ligger i Zürich 1, ca. 10 Minutter fra Banegaarden.

Hjemme:

- Nakskov:** Som billige og respektable Logi- og Spisehuse kan anbefales Sømandshjemmet, Havnegade, samt Svendehjemmet (Indehaver A. Amager, Medlem af C. U. K.) Midlerkampvej 8. Alle tilrejsende Medlemmer erholder ved Henvendelse til Kassereren den første Nat gratis Logi.

Alle andre Afdelinger bedes indsende lignende paalidelige Adresser som ovenstaaende, især de belgiske og franske Afdelinger!

Lysbilleder.

Afdelinger, der er i Besiddelse af Deapositioner fra Rejser, Udflugter, Byer etc. bedes venligst udlane disse til Pariserafdelingen, der godtgør alle Omkostninger derved. Deapositionerne maa have Størrelse 6 × 6 og 5 × 4½.

Brevkasse.

Zürich: Brev til Peter Hansen, fra Jelling.

Svejtsernaver!

Lørdag den 6. December 1924 fejrer Züricherforeningen C. U. K. s 25 Aars Jubilæum og haaber vi den Aften at kunne samles med Medlemmer fra de andre Svejtserafdelinger. Vi véd vel, at Rejsen koster Penge, men alligevel bør enhver Svejtsernav, som nogenlunde kan, den Aften komme til Zürich for at fejre C. U. K. s Jubilæum. I Svejts er vor Organisation dannet, og Svejts er og bliver Navernes og Naversagens klasiske Land, derfor bør ogsaa alle Svejtsernav den Aften kunde samles for i gemytligt og kammeratligt Samvær at mindes den henvundne Tid og alt det, vor Sammenslutning har været for os herude. — Festen afholdes i «Rothaus»' store Sal og begynder Kl. 7½ med Fællespisning, hvorefter der vil blive afviklet et righoldigt Program:

Festtale.

Nordiske Sange og Ballader af Kaj Andersen.

Recitationer og Sange af Frk. A. Duwell.

Nordiske Haandværker- og Folkeviser af *.

Reminiscenser fra C. U. K. s Historie af Solberg.

Landsknægt- og Drikkeviser af Kaj Andersen.

Skitser fra Valse- og Vagabundlivet af Juslesen og Solberg.

Der er sørget for et rassigt Jass-band, og da der ogsaa ind imellem Dansepavserne vil blive givet tvangfri Numre, vil der ingen kedelige Pavser blive. Frinat til Kl. 4. — Altsaa venter vi at se *alle* Svejtsernaver samlede i Zürich den 6. December!

Zürichernavernes Opmærksomhed henledes paa, at Onsdag den 3. December Kl. 8½ samles alle Zürichernaver i Hulen, for paa selve C. U. K. s Stiftelsesdag ved en Svendeaften at mindes Dagen. Der vil blive lagt et Fad Øl op.

Züricherafdelingen.

Redaktion og Ekspedition:
H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).
Genossenschaftsdruckerei Zürich.

UDGIVET AF DE CENTRALISEREDE SKANDINAVISKE FORENINGER

Den færende Svend

ORGAN FOR SKANDINAVER I UDLANDET

Nr 12

3. December 1924

XXIII. Aargang

Abonnement: 4 Fr. aarlig, frit tilsendt.

C. U. K. s 25 Aars Jubiläum

3. December 1899—3. December 1924.

Den 3. December 1899 blev «Skandinavisk Central-Understøttelses-Kasse» (populært kaldet «C. U. K.») stiftet i Winterthur i Svejts. Mange Forhindringer var at overvinde før Pionererne naaede saa vidt, at den Centralisations-tanke, som længe havde ulmet i Gemytterne, kunde føres ud i Virkelighed. Og mange Vanskeligheder stillede sig i Vejen før den Tanke brød rigtig igennem i de skandinaviske Foreninger, at kun ved at *slutte sig* sammen kunde der opnaas og gennemføres noget til Gavn for de skandinaviske Arbejdere i Udlandet. Men Vanskelighederne blev overvundet og i Løbet af forholdsvis faa Aar opnaaede C. U. K. at omfatte langt den største Part af de skandinaviske Foreninger i Centraleuropa. Senere lykkedes det at faa Fodfæste hjemme i Skandinavien, og blev Bevægelsen hjemme for at have Forbindelse med os og staa os bi herude, yderligere fremmet gennem Krigen, der tvang mange af Foreningernes gamle Medlemmer og Støtter til at drage hjem. Men samtidigt lammede Krigen det, som hidtil havde baaret C. U. K. oppe, nemlig Rejselivet, som først saa smaat er kommet i Gang igen de sidste to-tre Aar; at C. U. K. efter Ævne og med Resultat har søgt at gøre et *praktisk* Arbejde for Rejselivet, dels ved gennem Dagspressen at give Oplysninger om Arbejdsforholdene ude, dels ved gennem C. U. K. s Organ, «Den færende Svend» yderligere at vejlede de rejsende Svende, tjener C. U. K. til Ære.

I Tiden Løb har C. U. K. taget mange andre Opgaver op; Opgaver som ligger uden for C. U. K. egentlige Understøttelsesvirksomhed. Resultatet deraf er da ogsaa, at C. U. K. har formaaet at vinde langt den største Del af de bosiddende Skandinaver i Udlandet. 1800 Skandinaver herude samt Berejste hjemme slutter i 43 Afdelinger i 8 forskellige Lande op om C. U. K. s Fane, og har vi end, paa Grund af den Pengeforringelse, Krigen og dens Følger har medført i de fleste Lande, haft mange Vanskelig-

heder at kæmpe med, da har vi samtidigt haft den Tilfredshed, at vi er bleven anerkendt som *Organisation*, og det baade hjemme og ude. Ingen bør føle sig færdig i sin Udvikling, og heller ikke C. U. K., men det bør dog siges, at af alle skandinaviske Organisationer er C. U. K. den førende ude, overhovedet den eneste, som *varetager* Skandinavernes Interesser. Selskabelighed er godt og bør ikke forsømmes, men endnu bedre er virkelig *Sammenhold*, hvor Svensker og Nordmænd og Dansker, Svende og Mestre, staaar sammen herude, og med vore berejste Venner og gamle Kammerater hjemme, danner een Front, til gensidig Gavn; til Værn om fælles Minder, og ikke mindst til fælles Arbejde for den skandinaviske Ungdom, der drager ud.

Ret beset er det noget af et Vidunder, at C. U. K. eksisterer som Organisation, efter at det, som i saa mange Aar var Grundlaget for hele C. U. K. s Virksomhed: *Rejselivet* i saa lange Tider var saa godt som en saga blott. Naar vi alligevel staaar saa stærke, som aldrig før, er Grunden den, at Fællestanken indenfor Skandinavernes Kreds aldrig kan dø. *Vi Skandinaver hører sammen herude*, og vi hører ogsaa sammen med de Berejste hjemme, som vil være med til at gøre et virkeligt Stykke Arbejde for *Rejselivet*, foruden, at de ved Siden af dyrker deres glade Minder fra deres Ophold herude. — Alle Tegn tyder paa, at Rejselivet, det vi har længes efter i saa mange Aar, staaar overfor en Opblomstring, og da først skal det for Alvor vise sig, hvilken Kraft C. U. K. er vokset til. Vi tror, nej vi *ved*, at langt den overvejende Del af de Unge vil søge os; thi der gives kun én Organisation for rejsende og berejste Skandinaver: *C. U. K.!*

Naar vi i Aften med Glæde og Stolthed kan fejre vor gamle Organisations 25 Aars Jubiläum, trods alle de Storme, der er gaaet hen over C. U. K., da maa vi først og fremmest takke vore *interesserede* Medlemmer derfor, baade dem, som var med i de første vanskelige Aar, og dem, som senere udførte Arbejdet, ikke mindst i Krigs- og Efterkrigsaaarene. Lad os i Aften mindes disse vore trofaste Medlemmer, og lad

os samtidigt udtale Ønsket om, at vi aldrig indenfor vore Rækker maa mangle Kræfter, der udfører det Arbejde, enten det saa er i det store eller smaa, uden hvilken ingen Organisation kan eksistere. Bliver det Tilfældet — og derom tvivler vi ikke — vil C. U. K. stadig gaa yderligere frem; thi vor Organisation er i *Pagt med Tiden!*

— Naar Humøret er højt, bliver der raabt mangt et Hurra, og ikke altid staar Begejstringen Maal med Overbevisningen, men skal vi, overalt, hvor C. U. K. s Jubilæum mindes, alligevel ikke raabe et *bevidst* Hurra for gamle Organisation; thi det har den ærligt fortjent. Derfor: Naver-Organisationen:

C. U. K. længe leve!

Zürich, November 1924. Med skand. Hilsen!
Hovedbestyrelsen for C. U. K.

For den farende Svend!

Vel var det bosiddende Naver, som paa Kongressen i Winterthur i 1899 stiftede C.U.K., men det var nærmest med Henblik paa den farende Svend, at Sammenslutningen blev til Virkelighed. I mange Aar var derefter den farende Svend den bærende indenfor C. U. K. — Mange af de Gamle traadte tilbage, og selv om der heldigvis i mangan Afdeling sad en gammel stabil Nav, som holdt Tingene paa rette Plads, saa nogenlunde, var det alligevel de farende Svende, som ikke alene udgjorde den overvældende Del af Medlemmerne, men som ogsaa selv maatte gøre Foreningsarbejdet. At dette led under den evige Vekslen af Medlemmer, siger sig selv, og staar vi nu, hvad Stabilitet og Orden indenfor Afdelingerne angaar, himmelhøjt over Tiden fra før Krigen. Imidlertid: ingen Forening, ingen Organisation kan bestaa, naar den ikke faar Tilgang af ny Medlemmer; men for vort Vedkommende kan de kun komme fra de farende Svendes Kreds. Eksisterer der da overhovedet farende Svende? vil sikkert mangan gammel Nav spørge. Ja, vist gør det det! Ganske vist, han gaar ikke paa Landevejen, eller i alt Fald er der kun faa, der gør det, ikke fordi, han ikke gerne vilde prøve en saadan rask lille Valsetur, men Tiden og Forholdene er ikke til det. Men han rejser alligevel, og han har Vanskeligheder at kæmpe med, som vi fra før Krigen ikke kendte til. — — —

Selv under Krigen havde vi under visse Perioder en ikke ringe Tilgang af unge Svende, der kom dels til Tyskland, dels til Frankrig for der at arbejde paa «Krigsartikler», enten det saa var Granater eller Sadelmagerarbejde. Disse Svende var der — Undtagelser fraregnet — ikke ret meget ved. De arbejdede kun i een By og rejste derefter hjem igen, naar Akkorden var færdig. Interesse i den ene eller anden Retning

var der ikke meget af, og det var om dem, at «Erasmus» sang i «Den farende Svend»:

Hvem er det, der ikke kan synge en Sang og ikke kan drikke en Humpel engang?

Hvem er det, der tager af Sted med Expressen og Landevejen skyr han som Pesten?

Jeg siger, skønt helst jeg maa holde Bøtten: den farende Svend fra Nitten - og - Sytten.“

Lidt anderledes stiller det sig heldigvis med vore farende Svende nutildags. Paa Landevejen kan de ganske vist ikke vandre, som vi gjorde fra Land til Land, men det er ikke deres Skyld. Derimod har de Vanskeligheder at overvinde, som vi ikke kendte. Man behøver blot at nævne saa stygge Ord som Pas, Arbejds- og Opholdstilladelse for at blive mindet om, at helt let er det endnu ikke at være rejsende Svend. Og deræst kommer *Sprogel*. Med al Respekt for det tyske Sprog, saa er det jo alligevel betydeligt lettere at lære end Fransk, og i fransktalende Lande som Belgien og Frankrig, er det jo, at Hovedparten af de rejsende Svende for Øjeblikket findes, og i disse Lande kommer Kollegerne, i alt Fald i Begyndelsen, vel nok Udlændige ikke imøde med den Imødekommehed, som det gennemgaaende var Tilfældet i Tyskland.

Nej, den rejsende Svend har det ikke let endnu, og derfor vil vi med saa større Glæde være sammen med dem, som trods alle Vanskeligheder fandt Vejen herud og forstod at *blive herude*. Vi, der slet ikke kan forstaa de ældre Landsmænd, som har nok i sig selv, vi er om saa mere glade for, at de unge Svende i Belgien og Frankrig har formaaet, ved egen Kraft at skabe ganske gode Foreninger, og derfor kan vi ogsaa i Aften med Ret synge:

Hatten a' for de farende Svende,
som til Liv og Lystighed kende,
der har set mange Ting
og rejst Jorden omkring,
det er det, som paa Livet gi'r Sving,
tingeling!

Ja, netop! Det er Afvekslingen, som giver Livet Sving, og derfor er C. U. K. ogsaa i *Pagt med Udviklingen*, og vil ogsaa altid være det, saalænge den kan samle baade Gamle og Unge under Fanen. Men det *kan* den ogsaa, ja, det er den eneste Forening, der er i Stand dertil. — Hvor der er Ungdom er der *Liv*, og *os alene tilhører Ungdommen!*

En Skaal for vore farende Svende!

H. J. Larsen.

3. December 1899.

Der drage de Svende i Tusindtals Flok,
Fra Hjemmet deroppe i Nord,
Til en Verden herude, med Kundskaber nok,
Hvor Storsind og Livsglæden bor.
Dog falmed i Glemsel saa mangt et Håab
Naar med Savn og Nød Vinteren kom.
Da løfte de Svende et bydende Raab:
Kammerat! Træd i Række, slut op!

Da løfter vi alle, som dog Kræfterne har,
Vort Hoved og undrende staaar
For den Røst som lyder saa enkel og klar
Og som løfter os op, hvor vi gaar.
Ej en Almisse her, ej en Brødkorpe der
Bringer os gennem Vinterens Nat.
Til *et Broderskab* hører vi alle og hver:
Det Sind blev i Højsædet sat.

Vi slutted' os sammen i fremmede Land,
Gav Haandslag paa god gammel Skik.
Da rettede op sig den modige Mand,
Saa paa Verden med selvsikkert Blik.
Den gryende Dag han hilste med Sang,
Paa sin Fremtid med Glæde han saa. —
End bærer Jorden dog Sol i sit Fang,
Fremad Svende for vor C. U. K.

Hav Tak da hver Svend med den selvsikre Tro
Som bar over Modgangens Tid,
Der gav os den Kraft at bygge en Bro
Over Dødvandets smaalige Strid.
Vi løfte den højt i den sollyse Dag
For vort Maal, vor Fane saa tro.
Og blotte vort Hoved for Navnes Sag,
For Jubilæet i C. U. K.

P. Jørgensen.

Af C. U. K. s Historie.

Ikke skal der her fortælles om det skandinaviske Foreningsliv i Udlandet med alle dets Skikke og Sæder, ej heller om Rejse- og Valselivet, og alt, hvad der hænger sammen dermed; thi der-til er et Jubilæumsblads Rammer for snævre. Det vilde dog kun blive halvt Arbejde, uden Dybde

og Grundighed. Ganske vist er C. U. K. vel nok den eneste Forening, der er i Stand til at give et virkeligt fyldigt Billede af det skandinaviske Rejse- og Foreningsliv i Udlandet, især fra dette Aarhundredts Begyndelse. C. U. K. s Arkiv indeholder et saa righol- digt og lildels bearbejdet Materiale om alt, hvad der angaar skandinaviske Haandværkeres Færd i Udlandet, og det baade i Tekst og interessante Billeder, kun C. U. K. vil være i Stand til at skrive det skandinaviske Rejse- og Foreningslivs Historie i Udlandet.

Men det maa vente til bedre Tider, som vel nok engang kommer. Ej heller vil det være muligt, inden-

for et Jubilæumsblads Rammer at give en helt igennem fyldig Fremstilling af C. U. K. s Historie; thi denne er saa mangesidig og interessant, at man alene om den kunde skrive en hel Bog; thi C. U. K. s Historie afspejler jo netop Navernes Liv og Færdens siden Aarhundredeskiftet. Med Undtagelse af et Par udenforstaaende Foreninger i Nordtyskland, har C. U. K. faktisk domineret alt skandinavisk Foreningsliv i Centraleuropa, saa C. U. K. s Historie er ogsaa *Navernes* Historie. Deres Gøren og Laden, deres Tanker og Ideer afspejler sig i hele C. U. K. s Udvikling. C. U. K. og Naverne er ét!

Derimod skal der i nedenstaaende gives et Uddrag af det vigtigste, der er passeret indenfor C. U. K. i de henrundne 25 Aar, som var saa rig paa Omskiftelser, ikke alene for C. U. K. som Organisation, men ogsaa for alt Rejseliv, hvad der selvsagt kom til at præge C. U. K. s Udvikling i ikke ringe Grad!

Selv unge Svende, der ikke kender ret meget til det skandinaviske Foreningsliv, véd at der allerede i Halvjerdsene eksisterede skandinaviske Foreninger i Tyskland; den ældste af alle er vel nok vor nuværende Afdeling i München, samt Foreningen «Dan» i Hamborg. Efterhaanden, som Rejselivet tog til, opstod den ene Forening efter den anden, og i 1880 var Bevægelsen kommet til Svejts, idet Skandinavisk Forening Zürich blev stiftet, den Forening, som frem for nogen anden skulde komme til at præge Foreningslivet i Udlandet. Selvfølgelig var det ikke altid en Dans paa Roser at gaa paa Valsen, og mangen Svend hang slem paa den, især om Vinteren, naar denne standsede alt Bygningsarbejde. Foreningerne understøttede de rejsende Svende saa godt det gik, enten det nu var af den saa godt som altid slunkne Kasse, eller ved at lade «Hatten gaa rundt». Understøttelsen blev lidt misbrugt, og var den Tanke om at centralisere Foreningerne og dermed Understøttelsen ofte fremsat til Diskussion, baade i Foreningerne og «Meddelelsesbladet». Dette, som først blev udgivet af Maler *Wilh. Lange* i Dresden, efter at «Foreningen for berejste Haandværkere» havde ophørt med at udgive „Trækflugten“, som ellers i mange Aar havde været Bindeled mellem denne Forening og Foreningerne ude, gik derefter paa Valsen sammen med Lange, og paa den Maade kom det i Skandinavisk Forening Zürichs Hænder. Først var Bladet kun hektograferet, senere hen blev det litograferet, og derefter maskinskrevet, for saa tilsidst at dø som et bogtrykt, men hensygnende Blad.

Centralisationstanken blev altsaa drøftet til nok, og et i Zürich nedsat Udvalg offentliggjorte i «Meddelelsesbladet» for 13. Marts 1897 et Udkast til Love for en Centralisation af de skandinaviske Foreninger. Men det blev ikke til andet end Udkast. Planløsheden i Foreningernes hele Understøttelsesvirksomhed, blev imidlertid større og større. Derom vidner et Klagesuk fra Kölnerforeningens Generalforsamling, som var offentliggjort i «Meddelelsesbladet» for den 15. Maj 1897 og som lyder saaledes:

«Den 11. April afholdt Skand. Forening Köln sin ordinære Generalforsamling. Medl. havde givet flittigt Møde og drejede Debatten sig hovedsagelig om Spørgsmaalet: «Skal vi betale Understøttelse til alle Skandinaver eller kun til Medl. af skand. Foreninger»? Efter en meget livlig Forhandling, hvorunder det bl. a. blev oplyst, at den tidligere

Methode hvorefter der udbetaltes Understøttelse til alle Skandinaver, flere Gange var bleven skammeligt misbrugt af vore kære Landsmænd, bl. a. ved, at de først havde hævet Understøttelse i Foreningen Lørdag Aften, og derefter Søndag Morgen hos Formanden, dersom denne ikke havde været i Foreningen Lørdag Aften, — blev det enstemmigt vedtaget: «For Fremtiden udbetales kun Understøttelse til Skandinaver, som kan forevise Medlemskort fra en Skandinavisk Forening.»

Med ovenstaaende Vedtagelse var Spørgsmaalet imidlertid ikke løst; thi Foreningernes Udgifter til Understøttelse var meget forskellig og saadan, at Foreningerne i de mindre Byer ofte havde flere Understøttelser at skulde udbetale til trængende Svende, end de større Foreninger i Storbyerne, hvor Svendene hellere blev. Rent galt blev det i Lockout-

lykkedes det da ogsaa at faa et Delegeretmøde i Stand, som blev afholdt den 2. og 3. December 1899 i Winterthur (den næststørste By i Kanton Zürich), Svejts, og blev det da om Søndagen den 3. December besluttet at oprette en Centralisation af Foreningerne. «Meddelelsesbladet» for 9. December 1899 meddeler derom følgende:

«Lørdagen den 2. Dec. samledes Delegerede fra samtlige skand. Foreninger i Svejts (Genf undtagen) for at forhandle om Muligheden af Dannelsen af en Centralforening. Mødte vare:

Benzer og Lademann fra Arbon; P. Falk, Bern; J. Jørgensen, Basel; J. Magnussen, St. Gallen; L. Andersen, Luzern; W. Green, Schaffhausen; P. Jørgensen, Kreuzlingen; H. Kronenberg, Winterthur; F. Faistrup Jensen og V. Svendsen, Zürich.

Mødet tog sin Begyndelse Kl. 8 ½, og efter at

Da C. U. K. stiftedes.
Delegeretmødet i Winterthur 2.-3. December 1899.

aaret 1899, der drev mange danske Svende paa Rejsen til det Fremmede. Foreningerne hjalp efter bedste Evne, men i Længden gik det alligevel ikke. Mange af Svendene, vel især de gifte, som havde andre at forsørge, holdt sig væk fra Møderne, for at undgaa, Lørdag efter Lørdag at spytte i Bøssen, og tilsidst hang det hele paa enkelte, særlig interesserede Svende, som selvfølgelig ikke kunde overkomme at give en Hjælp, der battede lidt.

Ikke mindst Foreningerne i Grændsebyer som Basel og Kreuzlingen mærkede Tidernes Ugunst. I Lockoutaaret havde saaledes sidstnævnte Forening i Løbet af en enkelt Uge understøttet 16 Tilrejsende med hver en Mark, og da der kun var tre arbejdende Medlemmer, blev det ikke noget lille Kontingent, der i én Uge maatte paalignes disse faa Medlemmer. Kreuzlingafdelingen havde i Maler Peter Jørgensen fra Kolding faaet en baade vidtskuende og energisk Formand, der saa, at det simpelthen ikke kunde vedblive at gaa paa den Maade. Efter meget Skrivi frem og tilbage og efter, at der af Kreuzlingforeningen var indrykket et Opraab i «Meddelelsesbladet»,

H. Kronenberg havde budt Velkommen, afgav Indbyderen, P. Jørgensen, sin Beretning. I velvalgte Ord tolkede han al den Nytte, som en Centralisering vilde bringe, særlig med Henblik paa de smaa og mindre stabile Foreninger; han ønskede ved Centraliseringen at bringe et nyt Program for de skand. Foreninger, saa deres Formaal maatte afpasse sig noget mere i en ideal Stræben, henviste til Nødvendigheden af, at de skand. Foreninger ikke længere turde staa saa passive overfor de store Arbejderspørgsmaal, og udtalte Haabet, om at det maatte lykkes at samle alle Skandinaver i en central Arbejderforening, der i første Linie skulde pleje og hæve sine Medlemmers Interesser i de store sociale og politiske Kampe.»

Efter Beretning om Bestemmelser om Stemme-maade osv. skriver «Meddelelsesbladet» videre:

«Diskussionen blev ført behersket og med en Alvor, der ikke noksom beviste, at de Delegerede alle var besjælede af Tanken om at skabe noget godt til Gavn for den farende Svend, og at heller ikke den syge Landsmand, saavel som den Bosid-

dende ere bleven forbigaaede, vil man se af nedestaaende Lovudkast til en Central-Understøttelses-kasse, hvis Fordel vil falde enhver i Øje. Efter 3 Timers interessant og belærende Diskussion blev følgende Lovudkast enstemmig vedtaget.»

Af Lovene har især Paragraf 1 Interesse. Den lød saaledes:

«Kassens Formaal er at yde enhver trængende Skandinaver pekuniær Understøttelse, og som kan forevise afstemplet Medlemsbog fra en skand. Forening og Fagforening. I Svejts dog kun Medlemmer af Centralkassen.»

Som man ser var det endnu ikke nogen rigtig udbygget Centralisation, idet man foreløbig gik med til udbetale til Tilrejsende udefra, selv om de ikke var Medl. af Kassen, som jo ogsaa kun bestod af skand. Foreninger i Svejts. Det ugentlige Kontingent

men Pionererne med den utrættelige Jørgensen i Spidsen gav ikke tabt. I Slutningen af Januar 1901 afholdtes et nyt Delegeretmøde i Zürich, hvor C. U. K. fik den Form, som den skulde beholde i mange Aar, indtil et nyt Afsnit begyndte med Oprettelse af Afdelinger hjemme i Skandinavien. I Zürich vedtoges det at udstrække Virksomheden til alle Lande og at indføre Kontingentmærker, hvad man ikke hidtil havde haft, ligesom ogsaa Understøttelsen skulde udbetales hele Aaret igennem.

En Del ny Afdelinger sluttede sig ogsaa til Centralisationen, men andre, og deraf de største Foreninger, bekæmpede den. Det værste var vel, at Stemningen i Zürich var meget kølig-overlegen overfor Centralisationen, hvad der igen indvirkede paa «Meddelelsesbladet», der indtog en alt andet en venlig Stilling overfor C. U. K. — Da Bladet stadig

Hovedbestyrelsen i 1903.

Chr. Nielsen.
Hans Andersen.

P. Jørgensen.

W. Bahnson.
O. Scheibelein.

blev fastsat til 20 Cts. og Rejseunderstøttelsen, der kun skulde udbetales om Vinteren, til Fr. 1.50 i hver By.

Delegeretmødets Vedtagelse var enstemmig, og havde man ogsaa haabet paa enstemmig Tilslutning, da Kassen med den 1. Januar 1900 begyndte sin Virksomhed; men baade Bern og Genf forkastede Forslaget, og Zürich tog ogsaa temmelig lemfældigt paa Spørgsmaalet, idet Foreningen dér overlod dens Medl., om de vilde staa i C. U. K. eller ej. Istedetfor at begynde med 250 Medlemmer, viste den første Opstilling kun 72, et Tal, som endda i Februar 1900 gik lidt tilbage. Hovedbestyrelsen der var valgt i Arbon og Kreuzlingen med P. Jørgensen som Forretningsfører, kæmpede med finansielle Vanskeligheder og havde Besvær med at skaffe de nødvendige Sager, der hører til en Centralisation: Stempler Tryksager osv. Der var ogsaa Misfornøjelse med, at Rejseunderstøttelse kun skulde udbetales om Vinteren, da enkelte Fag netop havde deres sløjeste Tid om Sommeren, som da var mest gunstigt for dem at valse i. Der var ogsaa nok, der skubbede paa den hældende Vogn,

kæmpede med økonomiske Vanskeligheder (det kneb altid med at faa Abonnementsprisen ind) tilbød C. U. K., der efterhaanden konsoliderede sig, at overtage Bladet, hvilket imidlertid ikke blev til noget. Da «Meddelelsesbladet» saa udeblev nogle Gange, greb C. U. K. s Ledelse Chansen og udgav et eget Blad, der fik det baade passende og populære Navn «Den færende Svend». Dette blev Signalet til, at alt, hvad der var af Fordom, Smaalighed og Egoisme indenfor de udenforstaaende Foreninger samlede sig. «Meddelelsesbladet» (ogsaa kaldet Bedstemoder) blev udleveret til en i Bern bosiddende dansk Bogtrykker, og Bladet fik nu til Hovedopgave at knuse C. U. K. Imidlertid gik det omvendt. Det var «Bedstemoder», som efter et Par Aar at have rendt Panden forgæves mod den Mur, der hed C. U. K., der maatte ophøre at udgaa.

Da først C. U. K. fik eget Organ, gik det fremad med Kæmpeskridt. Bladet var de Aar godt redigeret, især de fire-fem første Aar; senere blev Arbejdet uoverkommeligt for P. Jørgensen, der for et forholdsvis ringe Vederlag maatte udføre Arbejdet i sin

Fritid. Ganske vist deltog nu St. Gallen ogsaa i Administrationsarbejdet, og udførtes Hovedkassererarbejdet paa bedste Maade af W. Riisfeldt i St. Gallen. Men C. U. K. voksede stadig. Efterhaanden indmeldte omtrent alle skandinaviske Foreninger sig i C. U. K., og hvor det, som f. Eks. i Hamborg ikke lykkedes at vinde Tilslutning, stiftedes ny Foreninger under C. U. K., som i Løbet af kort Tid distancerede de udenforstaaende Foreninger. Imidlertid: Arbejdet blev for overvældende, og paa et Delegeretmøde i Zürich den 2. og 3. Februar 1907 trak Jørgensen sig tilbage som Forretningsfører og vedtoges det at ansætte en fastlønnet Forretningsfører. Samtidigt ve-

yderligere forhøjet til 30 Cts. ugentlig. Men alt i alt er der ikke meget godt at berette fra denne Periode indefor C. U. K. der efterhaanden var stivnet i en bureaukratisk og stiv Form. Fra Zürich brød da ogsaa en Storm løs, ført af de ældre Medlemmer, der mente, at det var bedre at vende tilbage til tidligere Former for Foreningslivet. Da besindede Svendene sig og der kom igen Liv i Rækkerne. Angrebet blev slaaet tilbage, og senere hen fandt mange af de forhenværende Modstandere tilbage til C. U. K. igen, bl. a. ogsaa Føreren for Angrebet i 1910, Carl F. Gjerding, der igen blev et interesseret Medlem af Züricher-afdelingen.

De Delegerede paa C. U. K.'s første Kongres i Aarhus Paasken 1921.

loges ogsaa, at Züricherforeningen i Fremtiden skulde vælge Hovedbestyrelsen, medens Forretningsføreren skulde have sit Sæde i Kreuzlingen. Det blev ogsaa vedtaget at slette den saakaldte Fagforeningsparagraf, men Mindretallet, der holdt paa denne, fik senere Medhold af Medl. ved en paafølgende Generalafstemning.

I Aarene 1908—09 indtraadte i Centraleuropa en økonomisk Krise med sløje Arbejdsforhold, og det gik ud over C. U. K., der havde Bevær med at holde Stillingen. Med den ny Forretningsfører havde man i flere Hensender ikke været heldig. Bladets Plads optoges for en stor Del af Skænderier mellem Ledelsen og Medl. og Afdelinger; overhovedet havde Bladet i den Tid vel nok sin mest interesseløse Periode. Et Lyspunkt var Indsamlingen til Fordel for de svenske Arbejdere, der led under Storstrejken i Sverige. Trods daarligere Arbejdsforhold ude indsamlede C. U. K. alligevel godt Fr. 5000. — til de svenske Kammerater, og det var den Gang mange Penge. Kontingentet, som i Tidens Lob var sat op fra 20 til 25 Cts., blev

I August 1911 blev det opdaget at C. U. K.'s Forretningsfører havde gjort sig skyldig i Misligheder. Som ny Forretningsfører valgtes da den daværende Formand for Hovedbestyrelsen, Murer H. J. Larsen fra København, og blev Sædet for Forretningsførelsen samtidigt flyttet til Zürich, hvor det da har været siden. Aarene siden 1911—12 er jo af nyere Dato og derfor mere kendt af de fleste af Medlemmerne. Krigen bragte en Omvæltning af saa indgribende Betydning for C. U. K., som tænkes kan; men hvad Krigen bragte af Omvæltninger, var noget som C. U. K. som Organisation ikke var Herre over. Hvad der derimod dannede en bevidst Indledning til en ny Æra indenfor C. U. K. var Oprettelsen af Afdelinger hjemme. Den 8. August 1912 blev den første Afdeling oprettet i Skandinavien, nemlig i Kristiania, og i en Programudtalelse ved den nuværende Forretningsførers Valg erklærede denne: «Ligeledes vil jeg af al Magt virke hen til Oprettelse af Afdelinger i Skandinavien, da jeg mener, at vi først og fremmest skal gøre C. U. K. bekendt derhjemme og paa den Maade

vinde de fleste, der senere rejser til Udlandet, saa vor Organisation kan blive endnu større og derved ogsaa i Stand til at yde Medlem. mere.» I Løbet af 1913 og 1914 oprettedes da ogsaa mange Afdelinger hjemme, og i København besluttede den gamle «Klub for berejste Skandinaver» at indtræde i C. U. K. Krigen, der tvang saa mange hjem, satte yderligere Fart i Arbejdet for C. U. K. hjemme, dog maa det siges, at selv om de hjemlige Afdelingers Antal derved hurtigere forøgedes, saa bragte til Gengæld det stængede Rejseliv Afslapning af Interessen for Sagen indenfor mange af Afdelingerne hjemme. Meget bedre havde det været, dersom de unge Svende havde kunnet rejse ud som før Krigen, saa først var den rigtige Vekselvirkning mellem C. U. K. ude og hjemme indtraadt, som engang ogsaa vil komme og dermed gøre al Konkurrence overfor C. U. K. umulig for de enkelte udenforstaaende Foreninger ude og hjemme.

Vel var der i Tidens Løb afholdt tre Delegeretmøder men disse var dog udelukkende foregaaet med Medlem. i Svejts som Deltagere, saa Aarhuskongressen, hvor saa godt som alle Afdelinger rundt omkring i Evropa var repræsenteret med 42 Delegerede, var C. U. K. s første Kongres. Det var en Ydelse af Rang, at C. U. K. formaaede at gennemføre en saadan Kongres, spredt som Centralisationen er over saa mange Lande, og selv om Valutakatastrofen skulde slaa meget af det i Stykker, som blev besluttet paa Kongressen, ydede den i det store og hele et dygtigt Arbejde, og ikke mindst virkede den *samlende*. Paa Kongressen blev C. U. K. s nuværende Love vedtaget. Kontingentet, som slet ikke var fulgt Trit med Pengeforringelsen, blev sat op, og det samme var Tilfældet med Understøttelsen; idet heletaget blev det Reorganisationsarbejde, som Krigsaarene stadig havde udskudt, gennemført.

C. U. K. s Hovedbestyrelse i Zürich 1924.

Ch. Möller, Kbhvn., Formand. Carl Hansen, Sakskøbing.
H. J. Larsen, Kbhvn., Forretningsfører. Kaj Andersen, Kbhvn., Næstformand.
L. J. Laursen, Kbhvn. Sv. Hartmeyer, Kbhvn.

I en Organisation, der har haft saa mange alsidige Opgaver som C. U. K. er der selvfølgelig begaaet Fejl, og ogsaa hvad de hjemlige Afdelingers Form angaar; men ellers maa det siges at Oprettelsen af den første Afdeling betyder et Vendepunkt i C. U. K. s Historie. Før svævede det hele, modsat lignende Organisationer i andre Lande, saa underligt i Luften, uden Forbindelse med Hjemlandet. Nu derimod kan vi ikke blot gøre vort til, at de Unge, som rejser ud, ikke blot kender os, men ogsaa indmelder sig, enten allerede hjemme, eller ogsaa straks efter Ankomsten til Udlandet. Vi kan ogsaa meget bedre end før gøre et Oplysningsarbejde for selve Rejselivet og om Arbejdsforholdene ude og har vi samtidigt bedre Forbindelse med dem, som har Interesse for os hjemme. Sidst, men ikke mindst, bevarer vi ogsaa Forbindelsen med vore gamle Kammerater, som nu staar som Medlem. hjemme. — Vore Afdelinger i Norden fandt efterhaanden ogsaa den rigtige Arbejds metode, især efter, at C. U. K. s første almindelige Kongres i Paaskedagene den 25.—28. Marts 1921 var afholdt i Aarhus.

Kongressen fandt Sted i Sidstningen af den Periode, som man populært betegner som «Gullachperioden», og stod man allerede med det ene Ben i den Kriseperiode, som derefter i omtrent 3 Aar hærgede de skandinaviske Lande, ikke mindst Danmark. Samtidigt sank den tyske Mark ustandseligt, saa hvad der var vedtaget af Beslutninger for endelig efter mange Aars Forløb at gøre de tyske Afdelingers Kontingent lidt effektivt, var i Løbet af kort Tid kastet over Ende. — Som før bemærket er Krigens Udbrud ikke Aarsag (som mange mener) til Afdelingernes Oprettelse hjemme, selv om disse af den Grund er bleven fremmede derved, derimod er Krigen den direkte Aarsag til, at vi vandt de mange bosiddende Landsmænd i Tyskland; thi da Nøden bankede paa Døren indsaa disse at uden Sammenslutning gik det ikke. Vore tyske Afdelingers Arbejde for at komme de nødstedte Skandinaver (overvejnde Danske) til hjælp, vil være alle bekendt, og ligesaa, at alle Afdelinger udenfor Tyskland efter bedste Evne hjalp Landsmændene i Tyskland. Der blev foranstaltet en

stor Indsamling, og sammen med det, som Afdelingerne senere sendte direkte som Hjælp, har C. U. K., ydet godt Fr. 12,000.— som Hjælp til vore Medlemmer Tyskland.

Hvad der endvidere er ydet ved Fremskaffelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse fra de tyske Myndigheders Side og ved Levnedsmiddelhjælp hjemmefra, alt gennem vor Hamburgerafdelings Arbejde, lader sig ikke godt udmaale, men har været til uvurderlig Nytte for Landsmændene i Tyskland. — C. U. K. har altsaa efterhaanden optaget andre end rene understøttelsesmæssige Formaal og Opgaver; foruden de ovennævnte behøver vi kun at nævne Naverbørnesagen (hvor især Jørgen K. Petersen har gjort sig fortjent), gennem hvilken det i Aarenes Løb er lykkedes at skaffe flere Hundrede Børn af danske Forældre

ogsaa fra andre Sider har C. U. K. mødt Velvilje, ikke mindst fra det danske Arbejderparti; kun Kredsen indenfor dansk Haandværk og Industri har til Dato forholdt sig indifferente overfor vore Formaal, endskøndt man skulde mene, at de netop maatte have Interesse derfor.

Ved Siden af alt, hvad der er opnaaet af materielle Goder for Skandinaverne ude, maa *det* ikke glemmes, som C. U. K. har udført i moralsk Henseende. Dens Kamp mod Afbrænderiuævæsnet og for de skandinaviske Arbejders Renomé som gode Fagkolleger, samt dens Arbejde for *Sproget gennem Fælles-Bogkøb* er i saa Henseende betegnende, og at de skandinaviske Arbejdere ude er fulgt saa godt med i Arbejdernes almindelige kulturelle Fremgang, har C. U. K. ikke ringe Andel i. ■

C. U. K. s Kontroludvalg i Hamborg 1924.

Peder Sorensen, Hou, Formand.
 Axel Scheibel, Kbhvn. Hendrik Nielsen, Vejle.
 Jens Poulsen, Kbhvn. Peter Olsen, Køge.

i Tyskland Feriepladser i Danmark. Ligeledes fremskaffede C. U. K. Stats-Arbejdsløshedsunderstøttelse for arbejdsløse Danske i Svejts, og vor Afdeling i Hamborg har, under Medhjælp fra hele C. U. K., købt og opretholdt eget Foreningshus, medens der udenfor Trondhjem er rejst en C. U. K.-Hytte til Brug for Udflugter og Ferie.

I de senere Aar har C. U. K. s Virksomhed været saa mangesidig, at Pladsen kun tillader en flygtig Gennemgang af alt det, der paa Trods af alle Vanskeligheder er bleven udrettet.

Men derfor er C. U. K. s egentlige Formaal, Understøttelsessagen, ikke bleven glemt. Baade de enkelte Understøttelser som Maksimum for disse er bleven forhøjet ganske betydeligt, mere end Kontingenthøjelsen egentlig andrager, og saa er der endda indført Begravelseshjælp. Og alt dette er udført under Forhold, som medførte, at kun i to Lande, Svejts og Sverige, betales der et Kontingent, der kan betegnes som «Fredskontingent». Paa den anden Side har C. U. K. dog haft den Tilfredsstillelse, at ialtfald den danske Stat har faaet Øjnene op for, hvor værdifuldt C. U. K. s Arbejde er for den danske Haandværker ude. Og

Naar det trods alle Vanskeligheder alligevel lykkedes at føre C. U. K. gennem alle Storme, skylder vi først og fremmest vore interesserede Medlemmer Tak derfor. Det vilde føre for vidt at nævne dem alle; thi der er jo heldigvis ikke een Afdeling, hvor vi ikke har interesserede Medlem. P. Jørgensen har nævnt en Del af dem, som i de første Aar trak deres Del af Læsset, og af dem virker endnu Bjørklund, Peter Olsen, Lorens Møller og Riisfeldt for fuld Kraft, medens Bjerregaard i København under sig et velfortjent foreløbig Hvil efter et mangeaarigt Arbejde for C. U. K. i Dresden, og et af C. U. K. s ældste Medlem, A. Magnussen, er i Aarhus C. U. K. s bedste Støtte dér. — Af de Medlem, som indenfor K. U. har udført et Stykke Arbejde er der Grund til at nævne A. Jørgensen, der i mange Aar var Formand for K. U. i Berlin, medens Peder Sorensen som Formand for K. U., siden det blev flyttet til Hamborg, har udført et stort Arbejde, baade for Afdelingen dér og for C. U. K. idet hele taget. — Af Hovedbestyrelsens Formænd er at nævne Faistrup Jensen, Hansen-Müller, L. Guldager Hansen (der var Formand under de mange og vanskelige Krigsaar), samt Ch. Møller,

der sammen med H. B. s Næstformand, Kaj Andersen, og bistaaet af L. J. Laursen, Carl Hansen og S. Hartmeyer har forestaaet Ledelsen de sidste Aar.

Men frem for alle fortjener *Züricherafdelingen* Tak fordi den, i gode som onde Tider, har paataget sig det ikke altid lette og utaknemlige Hverv at være Sæde for Ledelsen. At *Züricherafdelingen* ved Siden af stadig har søgt, trods forringet Medlemsantal, at være med i Spidsen naar det gjaldt det ene eller andet, gør den dobbelt Ære.

— Nu gaar C. U. K. altsaa fra Ungdoms- ind i Manddomsaarene. Ingen kan med Bestemthed vide, hvad Fremtiden vil bringe, men vil Rejse- og Arbejdsforholdene efterhaanden udvikle sig i normal Retning, er der ingen Tvivl om, at C. U. K. gaar en stor Fremtid imøde. Organisationsapparatet er i Orden og saa stabilt, som aldrig før, og rundt i Afdelingerne har C. U. K. en Stab af bosiddende og interesserede Medlemmer, saa lad Grændserne rigtig aabne sig, og vi vil da faa at se, hvad vor gamle og dog *evigunge* C. U. K. først rigtig formaar! *Kronikus.*

annat att vänta *Kän*strid. Men striden får alltmera formen av vänskapligt gnabb och språket som i början måhända var av bra grovt slag har tack vare en energisk men tålmodig ledning avhyfsats och blivit så kultiverat att det ej bör stöta någons öra. Visst talar Dina anhängare naverspråket och komma nog alltid att göra så, men sina respektive modersmål glömma de ej för det och naverspråket kan dock ej bedömmas såsom varande grovt eller fint, det är det ovilkorliga meddelelsespråket i naverförsamlingen.

Du blev från början övervägande Dansk ty danske Svende var det ju som genom lokout blevo nödgade att i massor söka sig ned till Centraleuropa, för att söka sin utkomst. Men även Norrmän och Svenskar blevo med ty, Skandinavisk skulle det vara. Och bröderna *bag den gyngende bro* de hava efter hand mer

Hamborger-Foreningshjemmets Bestyrelse 1924.

Carl Hansen, Kbhvn. Chr. Lissau, Vejle.
Vald. Krog, Vejle Kasserer Peter Olsen, Køge. Carl Eriksen, Skelskør., Formand.

Til Dig vår C. U. K.

Bravo, Du stolta Naverorganisation som kunnat nå och passera den milstolpe Du nu går förbi. Leve Dig, som ej gav tapt fast det såg ut att Din ödestimma var kommen. Men Du kunde inte dö, helt enkelt därför att, Du stod och står i allra intimaste kontakt med livet.

Du rekryterades alltid av ungdom och därtill av den oförvägnaste den djärvaste och beslutsammaste ungdomen, den som av en obetvingad lust att få träda ut i världen ej låter sig hindra av några bagateller.

Du framgick ur en kamp som Dina stiftare hade att rida ut i gamla Dana och som följd därav har det alltid varit stridslystet inom Dina egna leder. Och som Du alljämt ökar Dina skaror med stridbar ungdom så har Du aldrig

och mer annamat stiftarnas ide om hjälp till självhjälp vid resor i utlandet och slutit sig mera mangrant till Dig.

Men hur är det C. U. K. fyller Du verkligen 25 år eller är det måntro endast 15? är man kritisk kan man göra den frågan Få vi inte dra ett brett streck över de senaste förflutna tio åren och fyra månaderna? Ty sedan så långt tillbaka kan väl ingen påstå att något egentligt vasseliv existerat och då har Du ju saknat Ditt verksamhetsfält och därmed existensberättigande. Men ånej, det egentliga vasselivet har visserligen legat i lägervall, men just under denna svåra tid har Du fått visa Din seghet och livskraft Du har fått visa världen att om väl vissa ansvarslösa individer, ej aktat sig för att ställa till med världskrig, folkhat och djävulskap, Du ändock bestått och till och med mognat i denna eländes tid. Då rätten, att fritt

få färdas blev förvägrad, då gränserna stängdes och stormakterna sökte hungra ut varandra då fick Du en annan uppgift att sköta om. Och den skötte Du med heder. Ty med de ringa medel som stod Dig till buds lindrade Du mycken nöd bland de i krigförande länderna bosittande Skandinaverna.

Men nu är den tiden lyckligtvis förbi och vi vilja hoppas på att, det snart nog blir den fria goda tid igen då, liksom under Din första femtonåriga tillvaro, pojkar kunde draga från plats till plats, med *säck på ryggen och stav i handen* såsom frihets och naturålskande Naver vilja hava det. Vi skola då åter få erfara, huru det med Din hjälp blir möjligt för den unge medellöse arbetarepojken att, trampa ut i världen och förkovra sig i sitt yrke. Resekapitalet har ju envar förborgad i sin yrkeskonst och det gäller blott att få plaserings åt denna för att utvinna den nödvändiga bytesvaran som kallas penningar och därvidlag är Du C. U. K. till ovärderlig nytta, med de råd och upplysningar Dina medlemmar kunna ge.

Nu äro vi förvissade om Din framtids-möjlighet, men det var en tid för fyra å fem år tillbaka då flera än undertecknad trodde att Du var på väg att saligen avsomna. Mycket tydde därpå, tills den kom, överbevisningen, om Din alltjämt varande befintlighet. Det var kongressen i Aarhus som kom att utföra beviset och som ävenledes blev sporen till nya tag för vår sak. De vankelmodiga som funnits blevo då på det klara med att, *än lever fädrens lappra skara än drager Naven viden om*. Förhoppningarna efter densamma om snar blomstringstid för reslystna hava ju visserligen blivit gäckade, liksom så mycket annat, men föreningarna i Belgien, Frankrike och Spanien äro dock talande vittnen om att Naverna ej försitta tillfällena, om blott gränserna ligga öppna. Och det behövs bara en enda gränsoppning till och Naverna komma åter att strömma nedåt syden liksom då för 25 år sedan. Ej blir det för att skära guld med knivar, det bör ju envar vara klar över, men mödosamma färder avskräcker aldrig den yngling som vill ut för resans skull och ej blott vinsten. Vinsten får han ju i varje fall genom den erfarenhet och människokänedom han förvärvar sig. Redan har glädjebudet kommit att Schweiz öppnar dörrarna för Naverna. Vi vänta även att första utfallsporten snart skall öppnas och då C. U. K. får Du ett bestyr med att vägleda den oförvägna ungdom som ofta nog ej har förstånd att uppskatta den säregna frihet som är till finnandes på kontinenten. Långt ifrån att Du skall leda dem i ledband, men Du har ju under de gångna 25 åren mången gång erfarit vilket inflytande tonen i klubbarna har på de nykomna. Nu hava vi den fördelen att äga

gamla erfarna bussar på de flesta större platserna. Under de första åren, berättas det, var det inte alltid som sig borde. Medlemskap i fackföreningen var villkoret och kunde man suppa bra så ansågs det, på sina ställen, som ändå bättre. Det är en heder för Dig vår Naverorganisation att fylleriorgierna fått vika för en bättre ordning å klubbafnarna. Fackföreningen hålles ännu styvt på som ett bevis om hederlighet och om Naverna tager sig en snaps till maten, eller dricker sitt glas vin och öl, det anses som den dietfråga de själva hava att bestämma över men yppar sig fylleritendenser inom klubbarna då säger Du, «stopp, sådana fasoner hör inte hemma hos oss».

För Din utveckling och utbredning har ej allenast en man arbetat utan snarare många, men påfallande är huru dessa oftast efter en första kraftansträngning, då de blossat upp som en flamma, fort ledsnat på jobbet och ej hörts av mera. Detta är ju i och för sig inte så märkvärdigt, då man besinnar att de flesta som sluta sig till Dig tillhöra det unga släktet vilket har betydligt lättare att framföra än att genomföra sina idéer.

Men en har Du som inte givit tapt huru mörkt det än sett ut. Det är vår H. J. Larsen, företningsförelaren, som lotsat fram Naverskutan genom krigs och kristidsbränningarna. Det har han haft sin betalning för, säges det måhända? Ja visst, har han det, åtminstone tidvis, ty jag vill minnas att han en lång tid, på egen tillskyndan, arbetade mot halv lön. Men tar man i betraktande den hopplösa ställningen, som en tid var rådande för Dig vår C. U. K. och de möjligheter som förefunnos en duktig karl, på andra områden, under krigets gyllne goullasch-dagar, då måste man inse att Larsen i Dig icke allenast såg sitt levebröd, utan fastmer sitt ideal, det han icke kunde svika. Vi äro därför skyldiga vår H. J. ett hjärtevarmt tack för hans uppoffring och envisa kamp på främsta skansen. Skulle vi nämna några flera som kraftigt bidragit till att giva Dig den auktoritet Du nu besitter så blir det de som styrt Hamburgeravdelningen under de senaste tio åren.

Och nu vår kära Naverorganisation, vill jag önska Dig den utveckling Du säkerligen fått uppleva om världen hade fått behålla sin fred ostörd. Må de ljugosem är av erfarenhet Du nu besitter bliva till gagn för det kommande, till tjänst för fortsall kamrat och broderskap mellan de i utlandet vistande Skandinaverna och sist till ökad hjälp åt de nya unga som snart komma. Det som är Din egenliga uppgift.

Stockholm, i Nov. 1924. G. S. Nilsson.

Til C. U. K. s Veteraner!

Mel.: Vi har sagt det saa tit at, du er mægtig,
du Kvinde i Nord.

Det er Rytmen af Sange og Sol i Jert Blod,
som i bankende Hjerter slaar Takt.
Naar trods Tidernes Kampe, I trofaste stod
omkring C. U. K.-Sagen paa Vagt.

Medens Aarene randt i Tidernes Strøm,
kom saa meget paa tværs af vor Sag,
men vi hilser og hylder dog Ungdommens Drom,
som er C. U. K. s samlende Flag.

Vi vil møde Jer Alle i Broderskabsaand,
hvis I samles med os ved vort Bord.
Vi vil række hinanden en hjælpende Haand.
I kan stole paa os og vort Ord.

Kanonsmeden.

Mænd vi ej bör glemme!

Naar C. U. K. fejrer sit 25 Aars Jubilæum vender Tanken tilbage til de Mænd som i Aarenes Løb gav et Indskud i Arbejdet for vor Sag. Lad i Løbet af de 25 Aar Tanken udviklet sig, Grundlaget for Samarbejdet er det samme, kun Personerne skifte. Arbejdsconjunkturer, Familieforhold m. m. bragte med sig, at mange forlod Foreningerne herude for at tage Ophold paa Steder eller i Lande, hvor der ingen Afdelinger findes; mange er de som drog afsted paa den sidste store Rejse, og andre have i Hjemlandet sat Bo, gjort sig selvstændige og i Kampen for Tilværelsen kommet ind under andre Livsforhold, hvorved Interessen for C. U. K. s Sag er trængt i Baggrunden; men som sikkert endnu i Dag mindes de svundne glade Ungdomsaar herude blandt Venner og Kammerater. Tillad mig derfor, kære Læser at opfriske Navnene paa de Mænd, hvis Medarbejde, vi endnu i Dag med Glæde bør erindre.

Først dem som for 25 Aar siden vægtigst bidrog til at Kongressen i Winterthur kom i Stand. *Heinrich Kronenberg* i Winterthur, *Charles Binzer* i Arbon, *Faistrup Jensen* i Zürich, *Jørgen Jørgensen* i Basel og *Jens Magnussen* i St. Gallen.

Som Medlemmer af den første Hovedbestyrelse var det især Næstformand og Kasserer *Vald. Bahnson* fra Odense, som i de første Aar udførte et stort Arbejde og ofrede meget af sin knapt tilmaalte Fritid for vor Sag. *Ch. Binzer*, Aarhus, som den første Sekretær var ligeledes en god Støtte ved Igangsættelsen af Maskineriet. *Jørgen Jørgensen* fra Horsens var i Basel Formand for Kontroludvalget og saalænge hans Helbred tillod det ogsaa Sjælen i Foreningen der. Da Sædet for Hovedbestyrelsen blev udvidet til at omfatte Foreningerne i Arbon,

Kreuzlingen og St. Gallen, var det især to af denne Forenings gifte Medlemmer *Viggo Riisfeldt* fra København og *Chr. Iversen* fra Skive, som i en Aarrække med stor Interesse deltog i Arbejdet. Riisfeldt holder endnu trofast Fanevagt, medens Iversen er afgaaet ved Døden. *Chr. Nielsen* fra Odense i Arbon var ligeledes i en Aarrække Medlem af H. B. og fortjener Tak for godt Samarbejde gennem flere Aar.

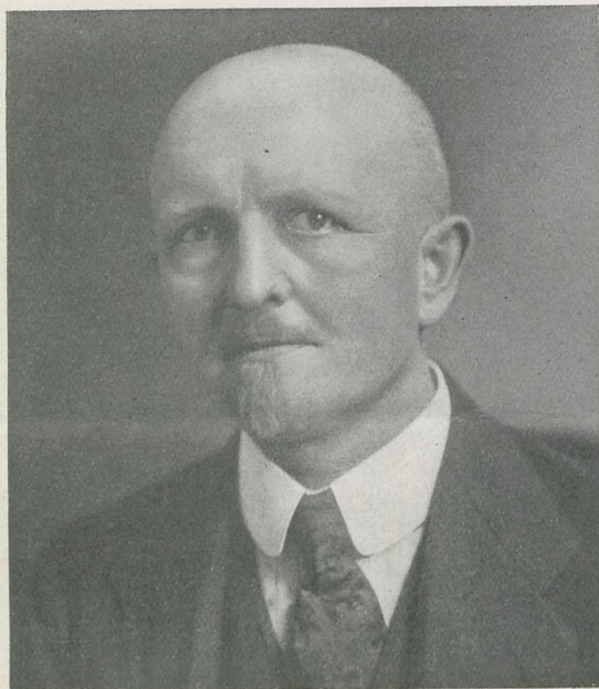
Af andre fremragende Medlemmer i de andre Foreninger her i Schweiz, der som Tillidsmænd virkede for vor Sag nævner jeg de to nu afdøde ældre Medlemmer af Züricher-Foreningen *Joh. Spetzler* fra Aarhus og *Arnold Herlz* fra København, *Henry Larsen* (p. T. Formand for For. f. ber. Haandv. i Kbhvn.), fra København, og *Axel Thorsting* fra Vordingborg i Basel. *Arne Sjursen* fra Bergen i Davos og *N. P. Asmussen* fra Viborg i Luzern. I de øvrige Foreninger var der som oftest stor Veksling i Besættelsen af Posterne og det vil føre for vidt at nævne hver enkelt, som for et kort Tidsrum havde et Tillidshverv.

Af Medlemmerne i Tyskland vil jeg i første Linie nævne *Georg Ewald* fra Zittau. Født i Tyskland havde Moderen, som var dansk, forstaaet at vække hans Følelser for vort Hjemland og talte han flydende dansk. I Hamborg, Berlin, Frankfurt var han efterhaanden Sjælen i vore Foreninger og deres Samarbejde med os. Da han i 1902 arbejdede i London var han vor Korrespondent derfra, ligeledes fra København, hvor han var i 1904-05. Først efter at være rejst til Los Angeles i Californien holdt Brevekslingen efterhaanden op. Hans Indskud i Arbejdet for vor Sag var dog saa stort, at hans Navn aldrig bør glemmes i C. U. K. En anden Navn, som fra Nürnberg i nogle Aar virkede som Formand for Kontroludvalget, vil aldrig blive glemt af os. Hans Navn er *Zacha Friis* fra Aarhus. I Halvfemserne var han som Redaktør af Meddelelsesbladet i Zürich den første, der slog til Lyd for en Centralisation af vore Understøttelseskasser. Tiden og vore Foreninger vare da ikke modne nok til at danne en C. U. K.; men de Sange som Zacha Friis i Tidens Løb skrev til vore Fester og i vore Blade og til vore Sangbøger, har gjort, at hans Navn sent vil glemmes af de farende Svende. I en Beretning om vor Afdelings Jubilæum i København i Fjor tillod en Mand dér at kalde Friis for Ærke-Naven. Det skulde være vittigt, men lod som lidt spydigt. Ved en Sammenkomst i Sommer gav hans Kammerater, der sammen med ham fejrede deres Ungdomserindringer fra Udlandet, ham et Gulduhr. Det er Drachmanns Ord fra «Brav Karl» omsat i Praksis:

«Hold Æren højt, men le af Æres-Graden,
vær brav Karl, hvordan Fanden det saa gaar.»

Peter Jørgensen, der er født i Kolding den 29. Dec. 1873, hvor han lærte Malerprofessionen, kom første Gang i Forbindelse med Foreningslivet i Foreningen «Dan» i Hamborg, hvortil han var rejst i Aaret 1893. Aaret efter kom han til den lille svejtsiske Grændseby, Kreuzlingen hvor han skulde faa sit fremtidige Virke. Ikke længe efter stiftede han Kreuzlingerafdelingen, og under sit Virke i denne modnedes efterhaanden

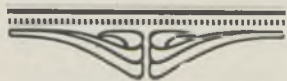

Peter Jørgensen
C. U. K.'s Stifter

Tanken i ham, at kun en Centralisation af de skandinaviske Foreninger kunde udrette noget virkelig til Gavn for saavel de rejsende som bosiddende Skandinaver i Udlandet. Da Tanken blev Virkelighed, var han fra C. U. K.'s Stiftelse til 1. Juli 1907 uafbrudt

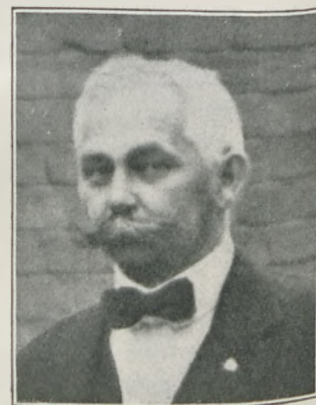
Forretningsfører for C. U. K., under de første vanskelige Aar. — Ved sin Afgang som Forretningsfører blev han udnævnt til Æresmedlem.

C. Björklund
Mangeaarig Kasserer i München
Æresmedlem af C. U. K.
siden 1910

Tre af Pariserafdelingens Stötter
A. Frederiksen Hj. Birch O. Thomsen

W. Riisfeldt
Fhv. Hovedkasserer for C. U. K.
Medlem siden C. U. K.'s
Stiftelse

G. S. Nilsson
Mangeaarig Formand
i Stockholm

Max Nielsen
Mangeaarig Kasserer
i Holbæk

Axel Petersen
Mangeaarig Formand
i Nakskov

P. Bjerre Christiansen
Medstifter af
Kristianiaafdelingen

A. Magnussen
En af C. U. K. s bedste Støtter
i Aarhus

H. J. Larsen
C. U. K. s Forretningsfører
siden 1911

Thv. Jespersen
Mangeaarig Kasserer
i Bern

V. E. Gottschalk
Fhv. mangeaarig Kasserer
i Kbhvn, hvor han har gjort et
stort Arbejde for C. U. K.

Chr. Jensen
Fhv. mangeaarig Formand
i Kbhvn.

M. J. Möller
En af C. U. K. s Forkæmpere
i Kbhvn.

Af andre Medlemmer af Foreningerne i Tyskland, som ligeledes i Aar og Dag trofast medvirkede for vor Sag vil jeg nævne *Lorenz Møller* fra Fredericia i Düsseldorf, *Em. Bjerregaard* fra København i Dresden, *Carl Bjørklund* fra Uppsala i München, *Peter Olsen* fra Køge i Hamburg, *Carl Lüneborg* fra Haderslev i Wiesbaden, *Willh. Sørensen* fra Hammel i Stuttgart, *H. Johnsen* fra Bergen, *J. Chr. Nissen* fra Kolding og *A. Jørgensen* fra København i Berlin.

Men ogsaa Mænd udenfor Foreningerne, som rakte os en værdifuld hjælpende Haand vil vi mindes i Dag. I første Linie afd. Fabrikant *Fr. Nielsen* i København. I godt tyve Aar virkede han i For. f. ber. Haandv. dels som Formand dels som Forretningsfører, Redaktør af «Trækfuglen», Udarbejder af «Rejsehaandbog for Haandværkere» m. m. I 1903-04 indsamlede han gennem Foreningens Medhjælp over 2000 Bøger som bleve fordelt mellem Foreningerne herude, og hver af vore 23 Afdelinger fik ved den Lejlighed mellem 50—70 nye Bøger til deres Bibliothek, ja flere af disse Foreninger dannede egentligt først derved Grundstokken til et Foreningsbibliothek. Som Tak for dette store Arbejde blev Nielsen ved en Urafstemning i 1904 udnævnt til vort første Æresmedlem. En Mand som for 25 Aar siden havde stor Indflydelse paa vort Aandsliv var *J. Poulsen* i London, der under Pseudonymet «Per Gynt» skrev aldeles fortrinlige Artikler i den færende Svend og i Meddelelsesbladet. Efter sit Giftermaal i 1904 blev han desværre tavs. En Tid lang havde vi et i aandelig Retning frugtbringende Samarbejde med Mænd fra Nordisk Forening i Danmark og Sverrige, især afd. Professor *P. la Cour Askov* og Cand. mag. *Anders Diemer*, København, der støttede vore Bestræbelser gennem Udsendelsen af hektograferede Foredragsmanuskripter for at give vore Mødeføret et højere Præg. Diemer gjorde gennem Artikler i den danske Presse C. U. K. omtalt derhjemme og forskaffede os et Par Friabbonnementer paa danske Dagblade. Ligesom ogsaa Maanedsskriftet «Norden» udveksledes med «Den færende Svend». En Mand, som vi ligeledes med stor Taknemlighed mindes er Hr. *Joh. Folk. v. Sherling* i Rotterdam. Skønt ikke tilhørende Haandværkerstanden, af hvilken C. U. K. s Medlemmer jo især rekruteres, blev han gennem «Norden» under Diemers Redaktion opmærksom paa C. U. K. og støttede vort Blad finansielt, saavel som gennem smaa kvikt skrevne Artikler. At han endnu har stor Sympathi for vor Sag, beviste han for faa Aar siden ved at sende hver af vore Afdelinger en Bog til Julegave. Den Slags Anerkendelser af vort Foreningsværk af udenforstaaende Skandinaver er altid en Opmuntring for dem, som drager Læsset i Foreningerne.

Man har ofte fra de danske Foreningers Side kritiseret over, at vi kalde os «Skandinavisk» C. U. K.; men naar man kommer længere bort fra den danske Grænse end til det Par Størsteder i Nordtyskland, hvor man kan tillade sig den Luksus at opretholde en speciel dansk Forening, lærer man Aandsslægtskabet mellem vore Sprog at kende. I Selskab med Mænd som «Svenskeren» Bjørklund i München, «Nordmanden» Sjursen i Davos, «Sønderjyden» Lüneborg i Wiesbaden ja saagar den «tyskfødte» Ewald i Berlin fatter man først Betydningen af Ordene i en Sang for Foreningen i vor Sangbog: — — — —

spredende Glæde blandt rejsende Svende,
til Støtte i Nød og for Sproget et Hjem.
det er vort Maal og paa det skal Du kende
Navernes Samfund, hvor Du kommer frem.

Peter Jørgensen.

Ved C. U. K. s Jubiläum.

Det er meget sjelden at man faar læse noget fra nordmend i «Den færende Svend».

Jeg tror nu ikke, at det er som mange mener, at vi nordmend reiser saa lite. Nei det er heller paa grund av forlite kjendskap til C. U. K. Det er med os, som med svensker og dansker, naar vi har staat vor læretid ut, saa vil vi, «ut og se os om». At mange reiser ut som sjømen, trods de har lært et fag som de meget godt kunde reise paa, det maa jo indrømmes. Men der er nok faa av os der har nogen anelse om C. U. K. før vi kommer «ut i verden». Og da beror det gjerne paa en ren tilfældighet, om man faar rede paa C. U. K. s eksistens.

Jeg tænker paa min egen erfaring i den retning. Ofte læste jeg i avisene hjemme i Bergen, om intresangte foredrag i C. U. K. «om reiselivet i utlandet». Men at det var en forening som akkurat kunde passe mig, viste jeg ikke.

Jeg stod nemmelig da saa godt som paa reisefart til Tyskland. Ventet bare paa indreise-tilladelse.

Efter at ha været i de største byer i Tyskland, og arbeidet et halvt aar i Dresden, fik jeg vite av en tysker, at der var en Skandinavisk forening hvor jeg kunde træffe landsmend. Jeg opsøkte foreningen og blev medlem. Men da var jeg allerede kommet saa langt at jeg, saa at si, kunde staa paa egne ben. Om jeg hadde vist at der var en saadan forening, da jeg reiste hjemmefra, kunde jeg straks opsøkt den. Det ville spart mig for mange gjenvordigheter, især med hensyn til sproget, som jeg langt fra var mæktig da jeg reiste.

Min mening med disse rader er, at C. U. K. s avdelinger i Norge gjør sig mer bekjendt blandt nordmend, i likhet med avdelingerne for eks. i Danmark. Der er sikkert ikke mange ung-

dommer i Kjøbenhavn, som ikke vet hvadslags folk naverne er. Følgen er ogsaa den, at den danske svend kan føle sig mere tryk ved bevisstheden om, at træffe landsmænd i utlandet, end den norske der reiser ut i det ukjendte.

Stockholm, 17./XI. 1924.

Med naverhilsen! *W. O. Johannesen.*

Vandrevise.

Mel.: Væggelsevisen.

Da vi var unge og det gik afsted, afsted paa Valsen,
hver Pigelil, som fik et Nik, hun faldt os straks om

Halsen,

og vi fik baade Kys og Klap, og Mad i lange Baner,
saa den var baade fin og skrap, en Navervend har

Vaner.

(: For vi, som elsker Kvinder, Vin og Sang,
paa Tysk vil ikke kaldes for — ein Nar sein Leben
lang. :)

Stod Solen højl, var Mester sur, han kendte vore
Nykker,

han vidste, at en Svend, som dur, kan ikke gaa paa
Krykker.

Hvert Foraar grønnes Træets Top, og dejligt risler
Bækken,

saa kryber det i Navens Krop, saa hugger han i Sækken.
(: For vi, som elsker Kvinder o. s. v. :)

Saa griber han sin Valsestok, og saa afsted paa Rejsen,
i Verden er der Piger nok, de hjælper ham med Skejsen.
En Sang paa Læben, Smil og Skæmt kan overalt
badaare;

hans Ungoms Letsind havde glemt, hvad der hed
Afskedstaare.

(: For vi, som elsker Kvinder o. s. v. :)

Og havde vi rendt Linen ud og slog os ned i Hulen,
vi sang og dypede vor Tud, og der var Brand i Bulen.
I Gaasemarch til vort Kvarter, Kommers og lidt
Ballade,

vi laved vel hist og her, i Nattens stille Gade.

(: For vi, som elsker Kvinder o. s. v. :)

For hvad om vi bli'er gamle, skidt —

saa lever vi paa Minder,
og ingen af os naar saa vidt,
at vi foragter Kvinder.

Men tænk, hvis du nu drog afsted

og Konen hang om Halsen,

og Børnene de vilde med,

saa kom du ej paa Valsen! —

(: For vi, som elsker Kvinder, Vin og Sang,

vi holder mest af Konen, — og nu slutter vi vor Sang. :)

Kanonsmeden.

Det er Bestyrelsernes Pligt at sørge for,
at hvert eneste Medlem faar dette Blad i
Hænde, ligesom det ogsaa bør uddeles til
de stabile Landsmænd herude og til de
Bererejste hjemme, som endnu staar uden
for vore Rækker!

Hvorfor gik C. U. K. fremda?

Naar vi nu efter 25 Aars Forløb stiller os det Spørgsmaal «Hvorfor blev C. U. K. saa hurtigt populær»? paa trods af den Indolence hvormed saa mange bosiddende Landsmænd og især de ældre og større Foreninger behandlede Tilslutningsspørgsmaalet, ja saa ligger Svaret nært naar vi ser paa Virksomheden i de første *Kampaar*.

Foreningen *Dan* i Hamborg, som var en af de første Foreninger den unge Svend søgte efter Ankomsten til Udlandet, havde og har endnu en fast Stamme af bosiddende Medlemmer. Dens Hovedprincip er derfor at være en selskabelig Forening for disse, for at bevare Medlemstallet; men den har dog ogsaa stedse villet give sig Skin af at være en Understøttelsesforening i Lighed med andre. Den udgav i Aaret 1901 en Juleavis hvori der fandtes en Statistikk over de udbetalte Understøttelser i Aarets Løb.

Til 74 Landsmænd som kom frisk tilrejsende hjemmefra udbetaltes der 22 Mark 20 Pfg. Tilrejsende Medlemmer af andre Foreninger i Udlandet som stode i Gensidighedsforhold til *Dan* (Anti C. U. K.) fik 33 Mark udbetalt. Til den første Kategori var Understøttelsen saaledes 30 Pfennig pr. Portion og udbetaltes kun i Vinterhalvaaret. Til den sidste Kategori gaves derimod 1 Mark om Sommeren og 1,50 Mark om Vinteren; men denne Understøttelse var jo nærmest kun en Opmuntringspræmie til dem som vare med til at bekæmpe C. U. K. Foreningen *Dan* havde i 1901 75 Medlemmer, og da den samlede Sum af Understøttelsen udgjorde 55,20 Mark var Understøttelsen i denne specielt af bosiddende bestaaende og forholdsvis velhavende Forening ca. 73 Pfg. pr. Medlem i Løbet af et helt Aar.

Foreningen i Kreuzlingen (Afd. C. U. K.) udbetalte derimod i samme Aar Understøttelse til 89 Landsmænd 104 Frs. 85 Cts. (M. 83.56) eller gennemsnitligt 95 Pfg. pr. Portion. Medlemstallet var ca 12.

Foreningen i Zürich (Afd. C. U. K.) solgte i 1901 941 Mærker Dens Medlemstal var saaledes ca 18. Der blev udbetalt 118 Rejseunderstøttelser til et Beløb af 128,75 Frs. og til Syge og Arbejdsløsheds-hjælp 45 Frs. tilsammen saaledes 173,75 Frs. eller 139.— Mark.

Ved en Sammenligning af Tallene ser vi at den lokale Forening *Dan* i Hamborg anvendte 73 Pfg. af et Medlems Aarsbidrag til at understøtte de tilrejsende trængende Landsmænd med, medens den lille Forening i den lille By Kreuzlingen til samme Formaal anvender 6,95 Mark, ja Foreningen i Zürich saagar 7,70 Mark pr. betalt Aarsbidrag eller 10 Gange saameget som *Dan*. Disse Tal bevise bedst Samarbejdets Logik og derimod kæmpede alle Modstandernes ofte ret perfide og personlige Angrebsmidler forgæves.

De rent selskabelige Foreninger *Dan* og *Freja* bestaa endnu som Lokalforeninger. De konkurrerer med og bekæmper endnu C. U. K. Efter 25 Aars Forløb skulde man mene, at Forholdet mere skulde være udviklet til et Samarbejde. Sikkert har Krigsforholdene bevirket, at det kun er de ældre og af traditionelle og mere intetsigende personlige Grunde Modstandere af C. U. K., som hænge ved Styret og giver Tønen an. Den Foryngelsesproces som en op-

voksende Generation skulde bringe er endnu ikke indtraadt. Rivninger indenfor disse Foreningers mere diskrete Rammer har der saamænd ogsaa været nok af i Aarenes Løb, og naar Samfundet nu efterhaanden atter antager normale Forhold og den unge Haandværker atter kan drage fra By og til By, fra Land og til Land, vil Samarbejdet med disse Foreninger ogsaa nok antage andre Former.

P. Jørgensen, Kreuzlingen.

Jubilæumsnoter.

Endskønt der er gjort Anstrængelser nok for at gøre Jubilæumsnumret saa fyldigt som muligt, ogsaa hvad Billedmaterialet angaar, mangler der alligevel Fotografier af et Par af vore ældste og mest aktive Medlemmer. — Grunden dertil er, at enten er det ikke lykkedes at faa noget Fotografi, eller ogsaa har de indsendte været for uskarpe.

At dette Nummer ikke er billigt, vil enhver forstaa, som kender lidt til Trykkeripriser, og da vi ligeledes efter Nytaar udsender et fyldigt Nummer med Beretning over hele C. U. K. s Virksomhed i Perioden 1921—24, maa vi bede alle Afdelinger om rettidig at indsende saavel Regnskab for Oktober-Kvartal som overskydende Kassebeholdning. — Fejrer en Spækhøker- eller Urtekræmmerforening, for slet ikke at tale om Alles Kæledægger, Sømændene, et eller andet Jubilæum, bliver der af «Velyndere» udsat store Gaver. Ikke saadan med en Organisation, der et kvart Aarhundrede igennem har værnet om skandinaviske Arbejders materielle og kulturelle Fremgang i Udlandet. Vi har kun os selv at stole paa!

Ifølge indløbne Beretninger fra vor Hamborgerafdeling har denne allerede fejret en særdeles vellykket Jubilæumsfest, hvor Stemningen skal have været meget høj. Maatte vore andre Afdelingens følge dette gode Eksempel — og indsende Beretning derom.

Arbejdsforholdene i Frankrig.

I de sidste 2—3 Uger har vi ikke kunnet undgaa at mærke her i Paris, at det er blevet vanskeligere at faa Opholdstilladelse for ny Tilrejsende.

I Sagens Interesse har da vor Formand, sammen med Formanden for Toursafdelingen, der netop opholdt sig her i Byen, henvendt sig paa det danske Gesandtskab for at faa nærmere Oplysninger.

Gesandtskabet meddelte os beredtvilligst, hvordan Situationen er: Frankrig oversvømmes for Tiden af en stor Mængde Udlændinge, og det franske Ministerium har derfor den 25. Oktober udstedt et Dekret, ifølge der ikke mere maa udstedes Opholdstilladelse til Udlændinge, hvis ikke disse for Indrejsen i Frankrig, er forsynet med et Arbejdsbevis, viseret af Arbejdsministeriet i Frankrig, d. v. s., at man skal have Bevis for, at man har Arbejde, og dette Bevis skal være viseret i et officielt fransk Arbejdsanvisningsbureau, med Udtalelse om, at der intet er til Hinder for Antagelsen, før Indrejsen i Frankrig.

Under Henviisning til disse Bestemmelser kan vi desværre ikke raade vore Medlemmer at rejse hertil, da det jo kun vil medføre unødige Udgifter. — Dette er kommet meget overraskende for os her, og træffer vor kære Organisation saa meget haardere, eftersom Frankrig jo nok i Øjeblikket er vort mest berejste

Land. Vi haaber dog, at vi ved fælles Hjælp og godt Samarbejde mellem de franske Afdelinger, vil komme nogenlunde uskadt gennem Krisen.

Det er meget beklageligt, at vor Jubilæumshilsen maa indeholde saadan en Meddelelse; men vi opgiver trods alt ikke Haabet om lysere og bedre Tider i de kommende Aar for vor gamle C. U. K.

Pariserafdelingen.

Lidt C. U. K. Statistik.

Siden Stiftelsen af C. U. K. har denne udbetalt som Understøttelse:

Aar	Reiseunderstøttelse		Sygeunderslöt. Fr.	Arbejdsløshed- understøttelse Fr.	Medlems- bestand
	Stk.	Fr.			
1900	183	274.50	20.—	—	110
1901—02	1416	1,387.50	300.75	—	231
1902—04	3702	4,386.75	643.50	—	319
1904—05	3361	4,544.25	991.20	—	551
1905—06	3851	5,162.75	1,419.55	—	717
1906—07	3578	4,881.—	2,358.—	—	806
1907—08	4619	6,370.75	2,149.50	—	802
1908—09	4045	5,556.30	2,261.25	258.75	770
1909—10	3643	5,036.30	2,024.25	237.50	852
1910—11	3898	6,431.05	2,072.16	368.50	902
1911—12	3866	6,829.50	2,335.25	287.25	941
1912—13	5146	9,462.55	2,256.95	517.25	837
1913—14	4608	8,951.51	2,734.75	836.—	1007
1914—15	1659	3,063.80	1,827.80	956.—	805
1915—16	239	459.50	1,323.25	282.—	826
1916—17	154	308.40	1,092.76	322.75	939
1917—18	111	218.25	1,230.75	815.50	1237
1918—19	138	524.90	3,818.—	4,896.25	1450
1919—20	118	619.25	1,830.—	4,211.25	1746
1920—21	169	852.05	1,769.50	9,766.50	1828
1921—22	194	814.50	1,804.10	11,192.75	1445
1922—23	201	887.50	1,627.50	3,271.—	1629
1923—24	252	1329.50	942.50	7,810.50	1710
	49,151	78,352.36	38,853.27	46,029.75	

Tilsammen er der udbetalt 163,235.38 Schweizerfrancs i Understøttelse + 6.350 Fr. i Begravelsehjælp.

Enhver Skandinav i Udlandet, som har Lyst til: sammen med ligesindede Landsmænd at staa i en Forening, der udretter noget og som arbejder paa Grundlaget: **Hjælp til Selvhjælp**, indmelder sig i C. U. K.! Og enhver **Berejst hjemme**, som har Glæde af at komme sammen med andre Berejste for i kammeratligt Samvær at opfriske Rejseminderne og som har Lyst til at bevare Forbindelsen med Naverlivet i Udlandet, tiltræder ogsaa Navernes internationale Organisation: C. U. K.!

Redaktion og Ekspedition:
H. J. Larsen, Postfach Zürich (Schweiz).
Genossenschaftsdruckerei Zürich.